

De orthographia (epitome) (e cod. Barocc. 50)

ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ.

20'Αρχή σὺν Θεῶι τοῦ ποσοῦ τῆς ὀρθογραφίας κατὰ στοι χεῖα ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ Βυζαντίου γραμματικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου· ἐν συν τομίαι τμηθὲν ἐκ τῆς καθόλου καὶ κατὰ πλάτος αὐτοῦ Ὀρθογραφίας· διὰ τὸ ἐν συντόμωι εὐσύνοπτον εἶναι τὸ ζητούμενον, σὺν καὶ ταῖς αἰτίαις ἐκάστου. 20 Τέχνη πρόσελθε τοῖς κανόνιν ὠπλισμένη, βάλλουσα πάντας τοὺς βεβαρβαρωμένους τοὺς νοῦν ἔχοντας ἔστερημένους λόγου· ἔχεις τὸ θαρρῆν καὶ τὸ νικᾶν εἰκότως, νίκην ἔχουσα τοὺς Γεωργίου λόγους· πρόσελθε λοιπὸν τοῖς λόγοις κοσμουμένη, καὶ δεῖξον ἡμῖν τοὺς κανόνας ἐρρωμένους. 9'Ακτίσ9: Διὰ τοῦ ι μακροῦ ὡς δικατάληκτον· ἢ ἀκτίς γὰρ καὶ ἢ ἀκτίν· πάντα γὰρ τὰ δικατάληκτα διὰ τοῦ ι μακροῦ γράφεται· οἶον, δελφίς, δελφίν· Ἐλευσίς, Ἐλευσίν· γλωχίς, γλωχίν· Τελχίς, Τελχίν· ρίς, ρίν· θίς, θίν· ἄλλωστε τὰ εἰς ις λήγοντα, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, εἴτε δικατάληκτα, εἴτε ἀπλᾶ, εἴτε μὴ ἀπλᾶ, εἴτε μακροκατάληκτα, εἴτε μὴ μακροκατάληκτα, εἴτε βαρύτονα, εἴτε μὴ βαρύτονα, κοινολεκτούμενα ἀποστρέφονται τὴν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφήν· οἶον, πόλις· Θέτις· χάρις· λέξις· πέψις· κνημῖς· ἀσπίς· ῥανίς· βολίς· καὶ κρηπίς· καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινολεκτούμενα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· ἀσπίς· ῥανίς· βολίς, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ ἄλλως τὰ εἰς ν λή γοντα, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, οὐκ ἔχουσι πρὸ τοῦ ν δί φθογγον· οἶον, Ἑλλην· αὐχίν· Τιτάν· γέγονεν δὲ ἀκτίς ἀπὸ ἐτυμολογίας ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμα, ἦξαι, ἦκται, ἀκτίς· οἶονεἰ ἢ πανταχοῦ φερομένη· ἢ γὰρ ἀκτίς τοῦ ἡλίου πανταχοῦ φέρεται· ἢ ἐκ τοῦ ἦκται ἐκτός, ἐκ τούτου ἀκτίς. 9'Αμφίων9: Διὰ τοῦ ι' ἔστι γὰρ ὄνομα κύριον ἀπὸ τῆς ἀμφι προθέσεως καὶ τῆς ἴων μετοχῆς, ἀμφίω, βαρύτονον· καὶ ἀμ φίων, κατὰ κράσιν τοῦ ἰ εἰς ἐν ι μακρόν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἴων βαρύτονα τρέποντα τὸ ω εἰς ο ἐν τῇ γενικῇ, εἴτε κύρια, εἴτε μὴ κύρια βαρύτονα· οἶον, Ἡμαθίων, Ἡμαθίωνος· καὶ τὰ ὀξύτονα τὰ κοινὰ τῶ γένει· οἶον, ὁ περικτιών καὶ ἢ περικτιών· ἀποστρέ φεται τὴν εἰ δίφθογγον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· χωρὶς τοῦ πλείων· χερείων· μείων, καὶ ἀρείων τοῦ συγκριτικοῦ.

9'Αμφιοσ9: Διὰ τοῦ ι κατὰ τὴν παράδοσιν· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄμφίων Ἄμφιος ὡσπερ ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων, Ἀκταῖος· ἐκ τῆς ἀμφι προθέσεως οὖν γέγονεν Ἄμφιος διὰ τοῦ ι μακροῦ· καὶ διὰ τὸ εἶναι προπαροξύτονον, καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι διὰ τοῦ ευω ρημάτων. 9'Αλφειός9: Τὸ φει δίφθογγον κατὰ τὴν παράδοσιν· ποταμὸς δὲ ἔστιν, καὶ λέγεται περ Ἄλφειός παρὰ τὸ θεραπεύειν τοὺς ἀλφούς ἦγον τοὺς λεπρούς. 9'Αρνεϊός9: Τὸ νει δίφθογγον· γέγονεν δὲ οὕτως· ἔστιν ἀρὰ ἢ εὐχή, ἐκ τούτου γίνεται ἀρὴν ἀρῆνος, τουτέστιν τὸ ἐπὶ εὐχῆς παραβαλλόμενον· κατὰ συγκοπὴν ἀρνός· καὶ μετάγεται αὕτη ἢ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν· οἶον, ἀρνός· κατὰ πλεονασμὸν τῆς εἰ γί νεται ἀρνεϊός, ὡσπερ ἀδελφός, ἀδελφειός. 9'Αφνειός9: Τὸ φνει δίφθογγον· γέγονεν οὕτως· ἔστιν ἔνος ὁ ἐνιαυτός· καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἄφενος, τουτέστιν ὁ ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ συναγόμενος πλοῦτος· ἐκ δὲ τοῦ ἄφενος γίνεται ἄφενειός, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀφνειός. 9'Αγινείν9: Τὸ γι ι' τὸ νειν δίφθογγον, ὡς ἀπαρέμφατον· ὡς καὶ τὸ ἄγειν· γέγονεν δὲ ἀπὸ ρήματος· ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγνῶ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι μακροῦ γίνεται ἀγινῶ. 169 9'Ανία9: Διὰ τοῦ ι' ἀπὸ τοῦ αἴνω, τὸ σημαῖνον τὸ θεραπεύω· ἢ γὰρ ἀνία ἐστέρηται τῆς θεραπείας· καὶ παρὰ τὸ ἰέναι τὸ

σημαίνουν τὸ θεραπεύεσθαι· ἢ γὰρ ἀνία ἐμποδιστική ἐστὶν τοῦ προκόπτειν· καὶ παρὰ τὸ ἄνω, ἀνύω γέγονεν ἀνία, διανυστική καὶ πρακτική καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀντιπαρακείμενον ῥῆμα διὰ τοῦ ευω διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς καὶ τὸ μανία· πενία· γωνία. 9'Ἀσκαλωνίτης9: Διὰ τοῦ ι τὸ νι· τὰ γὰρ εἰς τῆς λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτερα, εἴτε ἀπλᾶ, εἴτε σύνθετα, μὴ ἔχοντα ἀντιπαρακείμενον τὸ ο, μήτε ἀπὸ πρωτοτύπου τὸ ε, μήτε ἀπὸ πλεονασμοῦ τὸ ι, ἐνὶ φωνήεντι παραλήγεται· οἶον, Ἄσκαλωνίτης· μνηματίτης· σημαίνει δὲ τὸν ἐπιτάφιον λόγον· πο λίτης· μυθίτης, σημαίνει δὲ τὸν στασιαστήν· τεμενίτης· Σι κελιώτης· στρατιώτης. 9'Ἀλείτης9: Τὸ λει δίφθογγον· σημαίνει καὶ τὸν ἁμαρτωλόν· τὸ λει δίφθογγον γράφεται· ἢ παρὰ τὸ ἀλοΐτης τροπῆ τῆς οἰ εἰς εἰ· διὰ δὲ τὸ ἀντιπαρακεῖσθαι τὸ ο, κατὰ τοῦτο γράφεται διὰ διφθόγγου· ἀλείτης, ἀλοΐτης· ὥσπερ σπεῖρω σπορά, καὶ φθείρω, φθορά· ἔχει γὰρ τὸ ε ἐγκείμενον, ὡς εἴρηται· ὥσπερ σπεῖρω, σπορά, καὶ φθείρω, φθορά, οὕτως οὖν καὶ ἀλείτης διὰ διφθόγγου, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀλοΐτης ἔχειν τὸ ο. 9'Ἀλιτήριος9: Ὁ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀλιτρός· σημαίνει δὲ τὸν ἁμαρτωλόν· διὰ τοῦ ι τὸ λι· τὸ τη η· ἀλιτρός ἐστὶν παρὰ τὸ στέρησιν ἔχειν τῆς λιτῆς· τὸ λιτῆ δὲ διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ τη οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγω παραλήγεσθαι· οἶον, Ἄφροδίτη· ἀμφίτη· πλήν τοῦ εἰρκτή, τοῦτο γὰρ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἔστιν δὲ τοῦτο παρὰ τὸ ἀλιτεῖν ῥῆμα. 9'Ἀκαλλερείτης9: Τὸ ρει δίφθογγον· δεῖ γὰρ γινώσκειν, ὅτι πάντα τὰ παρὰ τὸ ῥεῖν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, εὐρείτης· βαθυρείτης· οὕτως οὖν καὶ ἀκαλλερείτης· σημαίνει τὸ ἡσύχως ῥεῖν· ἀκαλλερείτης γέγονεν ἐκ τοῦ ἀκαλά, ὃ ἐστὶν τὸ ἡσύχως ῥέον. 9'Ἀρτεμίσιον9: Ἄφροδίσιον· ἰ ἀμφοτέραι αἰ συλλαβαί· ἢ παράδοσις. 170 9'Ἀγχίσιος9: Διὰ τοῦ ι τὸ χι· ἔστιν γὰρ παρὰ τὸ ἄγχι, καὶ ἀντι, καὶ ἀμφὶ τὰς προθέσεις· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ισης πάντα διὰ τοῦ ι γράφεται. 9'Ἀδήριτος9: Διὰ τοῦ ι· ἔστιν δῆρις, δηρίω, ὥσπερ κόνις, κονίω, καὶ μήτις, μητίω· τούτου τοῦ δηρίω ὁ παθητικὸς παρακείμενος δεδήριμαι, δεδήρισαι, δεδήριται, διὰ τοῦ ι· καὶ λοιπὸν ἐκεῖθεν ἀδήριτος διὰ τοῦ ι· καὶ ἄλλως δὲ τὰ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, ἄτιτος ὁ ἀτιμώρητος· ἀκόνιτος· Ἐπαφρόδιτος· Θεοδώριτος· καὶ ὅμοια. 9'Αἰκεσ9: Ἔστιν αἰ ὄρμαϊ, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀπο-βάλλων γὰρ ὁ μέλλων τὸ ω, ἀποτελεῖ ὄνομα· οἶον, τρώσω, τρώς· θήσω, θής· οὕτω καὶ αἴσω, αἴξω διὰ τοῦ ι, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω γίνεται αἴξ, καὶ λοιπὸν ἐκεῖθεν αἴκες· καὶ πάλιν τὰ εἰς ξ λήγοντα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, πέρδιξ· μάστιξ· θρίξ· οὕτως οὖν καὶ αἴξ. 9'Ἀφροδίτη9: Διὰ τοῦ ι τὸ δι· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φυτὸν γίνεται φυτρός, καὶ φιτρός, κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι, ὃ ἐστὶν κορμός· καὶ ἀπὸ τοῦ δύο φέρειν γίνεται δύφρος, καὶ τροπῆ τοῦ υ εἰς ι δί φρος, ὃ ἐστὶν ἄρμα ἀπὸ τοῦ δύο φέρειν· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναδύσα καὶ τοῦ ἀφροῦ ἀνέρχεσθαι, γίνεται ἀφροδύτη, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι Ἄφροδίτη· εἰ δὲ καὶ, ὡς προεῖρηται, τὰ εἰς τη λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτερα ἐνὶ φωνήεντι παραλήγεται· γέγονε δὲ παρὰ τοῦ ἀφρὸν Ἄφροδίτη· λέγεται δὲ Ἄφροδίτη παρὰ τὴν ἀφροσύνην· ἐναντία γὰρ ἐστὶν αὕτη τῆ φρονήσει. 9'Ἀκραγαντίσιος9: Διὰ τοῦ ι μακροῦ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα πρὸ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον, μὴ ἔχοντα ἀπὸ πλεονασμοῦ τὸ ι, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον, καὶ πάντα ἐκτεῖ νοσι τὸ ι, καὶ προπερισπῶσιν· οἶον, ἀγαθίνος καὶ τὰ ὅμοια· πλήν τοῦ ἐχίνος· τοῦτο γὰρ βραχὺ ἔχει τὸ ι, καὶ παροξύνεται· τὰ δὲ διὰ τοῦ ινος προπαροξύτονα συστέλλουσι τὸ ι· οἶον, φή γινος· λίθινος· δρυῖνος· χωρὶς τοῦ κάμινος. 9'Ἀδρηστίνη· Αἰητίνη9: Διὰ τοῦ η τὸ δρη· τὸ τι ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινη μονογενῆ, μὴ γενόμενα ἀπὸ ἐπιθέτων κύρια, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον γραφὴν· οἶον, Ὁκεανίνη· Εὐηνίνη· ἰατρίνη, καὶ τὰ ὅμοια. 9'Ἀργυροδίνης9: Σημαίνει δὲ τὴν συστροφὴν· διὰ τοῦ ι γρά φεται, διὰ τὸν χαρακτήρα τῶν διὰ τοῦ ινη· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς δίννας λέγουσι, καὶ οὐχὶ δέννας· ἐὰν γὰρ δέννας, διὰ τῆς εἰ δι φθόγγου εἶχεν γράφεσθαι· ἀλλὰ δίννας λέγουσιν, ἦγουν διὰ τοῦ

ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινης ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογον. 9Αἴγινα9: ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογον, χωρὶς τοῦ πεῖνα· ἔστιν δὲ ταῦτα· Μαρίνα· Ἀρπίνα· Ἰουστίνα· Φαυστίνα· Ἄντωνίνα· Κωνσταντίνα. 9Αεργία9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος συν θέτων, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀπλῶν, μὴ ἔχοντων ἀντιπαρακεῖ μενα ῥήματα διὰ τοῦ ευω, διὰ τοῦ ια γινόμενα θηλυκὰ, πρὸ μίας τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, κακὸς, κακία· σοφὸς, σοφία· ὑπερήφανος, ὑπερηφανία· εὐκαιρος εὐκαιρία οὕτως καὶ ἀεργὸς, ἀεργία· πλὴν τοῦ βοηθὸς, βοήθεια, καὶ εὔερος, εὔερεία· καὶ τῶν διὰ τοῦ ευω, μοιχεύω, μοιχεῖα, καὶ τὰ ὅμοια. 9Ἄϊος9: Σημαίνει δὲ τὸν ἀκούοντα· καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ αἴων, αἴιος· σημαίνει τὸ αἴρος· ἔστιν δὲ τὸ ἐπικληθέν. 9Ἀλγίων· Αἰσχίων9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς ων καθαρὰ συγκριτικὰ οὐ παραλήγονται τὴν εἰ δίφθογον, ἀλλὰ τὸ ι· αἰσχίων· βραδίων· ταχίων· ιδίων· γλυκίων· καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν τοῦ χερείων· ἀργείων· πλείων· μείων. 9Ἀρίων9: Τὸ κύριον ὄνομα διὰ τοῦ ι γράφεται, κατὰ διαστολὴν τῶν συγκριτικῶν· τὸ δὲ ἄρειος ἀπὸ τοῦ ἄρεως γεγονὸς, ἤγουν τοῦ σημαίνοντος τὸν ἀνδρεῖον, διὰ τῆς εἰ διφθόγου γράφεται. 9Ἀκριβή9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἀφροδύτη γίνεται Ἀφροδίτη, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀκρυβῆς γίνεται ἀκριβῆς διὰ τοῦ ι· καὶ γὰρ τὸν ἀκριβῆ οὐδεὶς δύναται κρυβεῖν ἢ λαθεῖν. 172 9Ἀρτεμίσιος9: Διὰ τοῦ ι· τὸ μι βραχὺ, τὸ δὲ σι διὰ τοῦ ι μακροῦ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ισιος οὐδέτερα, καὶ διὰ τοῦ ισια, καὶ διὰ τοῦ ισιον οὐδέτερα, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογον· τουτ ἔστιν ἀφροδίσιος, ἀφροδισία, καὶ ἀφροδίσιον. 9Ἀψίος9: Διὰ τοῦ ι· τὰ εἰς ις ἀπὸ μελλόντων γινόμενα, βα ρύνεται καὶ συστέλλει τὸ ι· ὡς τὸ πράξω, πράξις· λέξω, λέξις· ἄψω, ἀψίς· ἢ γὰρ ἀψίς συνημμένη ἔστιν· καὶ διὰ τοῦ ι ἐκ τείνειν καὶ ὀξύνεται· τὰ γὰρ εἰς ις ἀπλᾶ ἐκτείνονται τὸ ι ἐπὶ τέλους ἔχουσι τὸν τόνον· οἶον, κνημῖς· κρητῖς· ψηφῖς· οὕτως καὶ ἀψίς· τὰ γὰρ εἰς ις ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογον, χωρὶς τοῦ κλείς καὶ ἀντηρεῖς. 9Ἀμνισός9: Ὁ ποταμὸς· διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς ος τρισύλλαβα πλὴν ὀνομάτων ποταμῶν διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἀμνισός· Κιφισός· Ἰλισός· ἐπὶ δὲ ποταμῶν διὰ τῆς εἰ διφθόγου· οἶον, Ἀλφειός· Πηνειός· Σπερχειός· Ὀλμειός. 9Ἀκιδαλίνη9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κρήνης· παρὰ τὸ Ἀκίς, Ἀκίδος. 9Ἀκονιτί· Ἀμοῖτί· Ἀμισθί9: Καὶ τὰ τούτων ὅμοια διὰ τοῦ ι γράφεται ὡς ἐπιρρήματα· ἀνωῖτί· ἀκλαυστί· ἀνηθελητί· καὶ ἀπορι, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια πάντα διὰ τοῦ ι γράφεται· πλὴν τῶν διὰ τοῦ θ· λ· μ· ξ· ρ· φ· χ· ταῦτα γὰρ διὰ τῆς εἰ διφθόγου γράφονται· οἶον, διὰ τοῦ θ· ἀμυθεῖ, ἀθεεῖ· τὸ λ· ἀσυλεῖ· τὸ μ· πανδημεῖ· τὸ ξ· αὐτολεξεῖ· τὸ ρ· ἀμετρεῖ· τὸ αὐτοχειρὶ δὲ διὰ τοῦ ι· τὸ φ· παμψηφεῖ· τὸ χ· τριστοιχεῖ· καὶ τὰ σύνθετα δὲ ὁμοίως διὰ τῆς εἰ διφθόγου, ἔχοντα τὸ τ· ἀμηνυτεῖ· ἀνιδρωτεῖ· ἀναιμοτεῖ· ἀκηρυκτεῖ· ἀνωμοτεῖ· φιετεῖ· ἀνοτητεῖ· ἀκληρωτεῖ· ἀνιδιτεῖ· ἀκλαussteῖ· ἀμαρτεῖ· ἀνθεω ρητεῖ· ἀνηθελητεῖ· ἐγρηγορητεῖ· ἔθελοτεῖ· ἄνευ δὲ τούτων, διὰ τοῦ ι γράφονται τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος μικρὸν εἰς ὡς μέγα μεταποιούμενα· οἶον, μεγάλως· σοφῶς· καλῶς· καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὸ οἶονεῖ καὶ τὰ καθαρεύοντα δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγου γράφεται· οἶον, ἀθεεῖ· αὐτοβοεῖ. 173 9Ἄιτη9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· πάντα γὰρ τὰ διὰ τοῦ ιτης διὰ τοῦ ι γράφεται κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Ἀσκαλωνίτης· αἴτης δὲ ἔστι ὁ ἐρώμενος· οἶονεῖ ὁμοίτης τις ὦν. 9Ἄιτία9: Σημαίνει δὲ τὰς ἐρωτικὰς· διὰ τοῦ ι· ὡς περ ἀπὸ τοῦ ὁ δεσπότης ἀρσενικοῦ γίνεται ἢ δεσπότις διὰ τοῦ ι, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ αἴτης, ἢ αἴτις, αἴτιδος, καὶ ἐκεῖθεν αἰτίας. 9Ἄφιξι9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν παθητικῶν ῥημάτων ἐκ τοῦ ἀφίγμα, ἀφίξαι, ἀφίκται· καὶ τὸ ἰκανὸς παρὰ τὸ ἰκέσθαι, εἰς πάντα γὰρ δύναται παραγένεσθαι ὁ ἰκανός· οὕτως καὶ ἄφιξις διὰ τοῦ ι· καὶ ἄλλως· τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν γραφὴν, καὶ ἔχοντα ἢ τὸ ι, ἢ τὸ ν ἐπιφερόμενα, διὰ μόνου τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἴρις· Ἴλιον· δριμύς· βριθύς· Τιφύς· ῥιπίς· οὕτως οὖν καὶ ἄφιξις διὰ τοῦ ι.

Ἐργυρίδιον: Διὰ τοῦ ι τὸ ρι ἔκ τοῦ ἀργυρὸς, ἀργύριον, ἀργυρίδιον, τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, καὶ μακρὸν αὐτὸ ἔχει. Ἐμφιτρίτη: Διὰ τοῦ ι γράφεται κατὰ τὴν παράδοσιν· Ἐμφιτρίτη δὲ ἐστὶν ἡ θάλασσα· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὅτι τὰ εἰς τὴν λήγοντα θηλυκὰ βαρύτερα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐνὶ φωνῇ παραλήγονται· οἶον, Θεοδότῃ· μελέτῃ· Ἀφροδίτῃ· οὕτως οὖν καὶ Ἐμφιτρίτη. Ἐντηρεΐδης: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εἰς ὃ ἐπερείδεται τις· τοῦτο δὲ καὶ κατὰ τὴν παράδοσιν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ τοῦ Ἄτρεὺς γὰρ καὶ Αἰγεὺς ὄντα, διὰ τῆς εἰ θέλουσι γράφεσθαι· τὸ δὲ Ἀλκείδης ἔκ τοῦ ἀλκαῖος τροπῇ τῆς αἰ διφθόγγου εἰς τὴν εἰ. Ἐργεῖος: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ Αἰολεῖς Ἐργεῖος λέγουσιν διίστωντες τὸ ι· καὶ κατὰ κρᾶσιν ἡμεῖς τοῦ ε καὶ ι λέγομεν Ἐργεῖος· καὶ ἄλλως· τὰ γὰρ τοιαῦτα πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ α, μεθ' οὗ ἐστὶ δύο σύμφωνα ἢ καὶ πλείονα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, ἄστεϊος· Καδμεῖος· ἀνδρεῖος· Ἐργεῖος· Βακχεῖος· πλὴν τοῦ ναντίος· καὶ ἄλλως δὲ κατὰ ἰω τὸν χαρακτήρα λέγοντα, ὅτι τὸ Ἐργεῖος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἐπειδὴ τὰ κτητικὰ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα μακρὰν τὴν παραλήγουσαν, οὐ 174 δέποτε διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀλλὰ διὰ διφθόγγου· οἶον, Αἰαντεῖος· κυνεῖος· αἰγεῖος· ἀνθρωπεῖος· οὕτως οὖν καὶ Ἐργεῖος. Ἐργυρεῖος: Τὸ μετουσιαστικὸν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ ρει· παρὰ γὰρ τὸ ἀργύρεος ἐστὶν προσθήκη τοῦ ι ἀργυρεῖος, ὁμοίως ἀχρεῖος· παρὰ γὰρ τὸ χρέα, χρεῖα· ἀνδρεῖος, καὶ ἀνδρεῖα, καὶ ἀνδρεῖον. Ἐνδρεῖα: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὁ γὰρ Ἔωρος εἶπεν, ὅτι εὔρηται κατὰ διάστασιν ἀνδρεῖα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀνδρεῖα, ἀνδρεῖος, καὶ ἡ παράδοσις δὲ οὕτως αὐτὸ γράφει. Ἐστερόεις: Αἱματόεις· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ εἰς εἰς, εἰς ἐν ἔχοντα τὸ οὐδέτερον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, χαρίεις, χαρίεν· τιμήεις, τιμηέν· καὶ τὰ ὅμοια· ἄλλως δὲ τὰ διὰ τοῦ ἐντος κλινόμενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· δαφνήεις, δαφνήεντος· οὕτως οὖν καὶ Ἐστερόεις, Ἐστερόεντος· καὶ αἱματόεις, αἱματόεντος· καὶ ἄλλως· ὅτι οἱ Δωριεῖς ἄνευ τοῦ ι προφέρονται αὐτὸ· οἶον, Ἐστερόες· αἱματόες· καὶ ἡμεῖς λοιπὸν προσθέσει τοῦ ι γράφομεν. Ἐρνειός: Ὀξύτονον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· διὰ τὸ ἀρνεός· καὶ ἄλλως, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀδελφὸς γίνεται ἀδελφεῖος, κατὰ πλεονασμὸν τῆς εἰ διφθόγγου· οὕτως καὶ ἀρνεός, ἀρνειός· καὶ διὰ τοῦτο ὀξύνεται. Ἐρνειός: Ὁ μὴν προπερισπώμενον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰος τρισύλλαβα πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ α, μεθ' οὗ ἐστὶ δύο σύμφωνα ἢ καὶ πλείονα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, ἀνδρεῖος· ἄστεϊος, καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν τοῦ ναντίος. Ἐρνειός: Ὁ πούς προπαροξύτονον, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰος σημαίνοντα μέρος σωματικὸν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, ἀνθρώπειος χεῖρ· ἄρνεος πούς. Ἐδελφειός: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ τὸ ἀδελφεός, ἀδελφός καὶ ἀδελφεῖος, κατὰ πλεονασμὸν τῆς εἰ, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀρνειός. Ἐρνειός: Ὀξύτως σημαίνει τὸν πλούσιον, διὰ τῆς εἰ 175 διφθόγγου· διὰ τὸ καὶ χωρὶς αὐτὸ τοῦ ι εὑρεθῆναι, ἀφνεός, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀφνειός. Ἐἰδίο: Διὰ τοῦ ι· καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἀρσενικὰ, θηλυκὰ, οὐδέτερα, οὕτως γράφονται. Ἐργεῖος: Ὁ ἐστὶν ἀγροῖκος, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τῶν κατὰ τοῦ ἀρνειός· Ἐργεῖος δὲ ὁ ἀνήμερος διὰ τοῦ ι, καὶ προπαροξύνεται κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ποιητοῦ· ἡγριωμένος γάρ. Ἐλείφω: Τὸ λειδίφθογος· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἀντιπαρακείμενον ἔχουσι τὸ ε ἐγκείμενον· οἶον, λέγω, λόγος· δέρω, δορά· οὕτως καὶ ἀλείφω, ἀλοιφή, ὃ ἐστὶ τὸ ἄλειμμα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τροπῇ τοῦ ο εἰς ε· τὰ δὲ ὀνόματα τὰ ἔκ τοῦ ἀλείφω γινόμενα, εἰ μὲν διὰ τοῦ πτ ἐκφέρονται, φυλάττει τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, ἀλειπτὸν, ἀνήλειπτον· εἰ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρονται σύνθετα ὄντα, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον, ἐπηλιφής· πισσηλιφής. Ἐλείφα9 καὶ Ἐλείφαρ9: Σημαίνει δὲ τὸ ἄλειμμα· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλείφω γέγονεν, φυλαχθείσης τῆς λει συλλαβῆς διφθόγγου. Ἐφειόμενοι9 καὶ Ἐφίμενοι9: Ὁμοίως εἰ· ἀμφιεμμένοι γὰρ συναλειφή. Ἐφείρω9: Διὰ τῆς εἰ

διφθόγγου· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀγέρρω λέγουσιν, καὶ παρὰ τὸ ἀγερῶ, ἀγείρω· καὶ παρὰ τὸ ἔχειν ἀντι παρακείμενον τὸ ο· οἶον, ἀγορὰ, ὡς ἀλείφω, ἀλοιφή· γράφεται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. Ὁ Αἰείρω: Τὸ οἰκτεῖρω· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀεῖρω λέγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν μέλλοντα λέγομεν ἀερῶ· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι ἀείρω· καὶ διὰ τὸ ἔχειν τὸ ἄειρον ἀντι παρακείμενον τὸ ο ἐν τῷ ἀορτήρ. Ὁ Αἰμείβω: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, διὰ τὸ ἔχειν ἀντιπαρακείμενον τὸ ο ἐν τῷ ἀμοιβή, ὡς περ λείβω, λοιβή· ἀλείφω, ἀλοιφή· οὕτως καὶ ἀμείβω, ἀμοιβή. Ὁ Αἰείλω καὶ Ὁ Αἰειλῆ: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ Αἰολεῖς διὰ τοῦ ε ἐκφέρουσιν αὐτά· οἶον, ἀπέλλω, ἀπελλή· ὡς περ κείρω, κερῶ. 176 Ὁ Αἰνείψαντο: Δίφθογγος τὸ ρει· ἀνερῆψαντο γάρ. Ὁ Αἰμείψασ: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ μει, κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἀμείβω· ἀμείβω γὰρ καὶ ἀμείψας. Ὁ Αἰνεῖασ: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ νει· εὔρηται γὰρ καὶ Αἰνεῖας λεγόμενον· καὶ προσθέσει τοῦ ἰῶτα Αἰνεῖας. Ὁ Αἰμείνω: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ τὸ μείων, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν ἀμείνων· καὶ πάλιν καὶ παρὰ τὸ μείω γέγονεν ἀμέων, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι ἀμείων, τουτέστιν, ὁ μὴ μένων, ἀλλ' ὑπὸ πάντων περιάρπαστος γενόμενος δι' ἔξοχῆν. Ὁ Αἰυγείασ: Δίφθογγος τὸ γει· ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐγῆ αὐγέας, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι Αἰυγείας. Ὁ Αἰπόδειξις: Τὸ δει δίφθογγος· Ἡρόδοτος γὰρ ἀπόδειξις ἔγραψεν ἐν ὑπομνήματι αὐτοῦ, καὶ προσθήκη τοῦ ι ἀπόδειξις. Ὁ Αἰεῖνω: Τὸ εἰ δίφθογγον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰνω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτερα τῆς εἰ διφθόγγου παραλήγει· οἶον, φαῖνω· ἀλεῖνω· χωρὶς τοῦ ὀρίνω· ὠδίνω, ὃ ἐστὶ τὸ τίκτω· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ι γράφεται· γέγονεν δὲ τὸ ἀλεῖνω οὕτως· ἔστιν ἀλέα ἢ θερμασία, καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἀλεῖνω· οἶον εἰς τὴν θερμασίαν ἐκ τοῦ ψύχους ἀποφεύγω. Ὁ Αἰνθρωπίσκος: Διὰ τοῦ ι· καὶ πάντα τὰ εἰς κοκκοῦ ὑποκοριστικά· ἃ ὡς ὑποκοριστικά καὶ παροξύνεται, καὶ ἐστὶν πάντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἀπολλωνίσκος· μεираκίσκος· ἀστερίσκος, καὶ ὅσα ὅμοια. Ὁ Αἰφειμένοι: Σημαίνει τὸ ἐνδεδυμένοι· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὔρηται γὰρ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, ἀφιεμένοι· καὶ παρὰ τὸ ἔω δὲ, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδύομαι· τοῦ ὁ μέλλον ἔσω, καὶ πάλιν ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος εἶα, καὶ ὁ παθητικὸς εἶμαι, ἢ μετοχὴ εἶμενος, καὶ ἐν συνθέσει ἀφιεμένος. Ὁ Αἰτρείων: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐκ τοῦ Ἀτρεὸς ἀτρείων. Ὁ Αἰγγείλας: Διὰ διφθόγγου· ἐκ τοῦ ἀγγέλω γάρ· καὶ ὡς περ ἀποστέλλω, ἀποστείλας· καὶ ἐκ τοῦ ἀγγέλλω, ἀγγείλας, καὶ τὰ ὅμοια. Ὁ Αἰεῖ: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· 177 οἶον, αἰὲν καὶ αἰῆς, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι ἐκ τοῦ α, καὶ προσθήκη εἰς τὸ ε αἰεῖ· καὶ τὸ αἰεῖ ἐκ τούτου γέγονεν ἀπὸ τοῦ ε· οἶον, αἰεῖον. Ὁ Αἰεῖρη: Σημαίνει τὴν ἐν πολέμῳ ἀπειλήν· τὸ ρει δίφθογγον· παρὰ γὰρ τὴν Ἄρεως γενικὴν γέγονεν ἀρέα, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀρεῖα, καὶ τροπῆ Ἰωνικῆ τοῦ α εἰς ἠ ἀρειή· ὡς περ πείνα, πείνη. Ὁ Αἰεῖδηλον: Σημαίνει δὲ τὸ λίαν ὀρατόν· διὰ τῆς εἰ γράφεται· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ εἶδω, εἶδελος, καὶ ἐν συνθέσει αἰεῖδελος· τουτέστιν ὁ μὴ θεωρούμενος· καὶ ἀπὸ τοῦ αἰεῖ δὲ γέγονεν αἰεῖ δελον. Ὁ Αἰεῖκελλος: Τὸ εἰ δίφθογγον· ἀπὸ τοῦ εἶκω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῖω, γέγονεν εἶκελλος, καὶ ἐκεῖθεν αἰεῖκελλος, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἀνόμοιος. Ὁ Αἰεῖσις: Καὶ τὸ κύριον οὕτως ἐγράφει. Ὁ Αἰεῖσις: Ἔστιν δὲ ὁ ἀναιδῆς καὶ σκληρὸς, παρὰ τὸ μὴ εἶ-κειν καὶ ὑποχωρεῖν· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὸ εἰ γὰρ ἐκ τοῦ εἶκω γέγονεν τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑποχωρῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ οἶκος· οἶον εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν· γίνεται αἰεῖσις. Ὁ Αἰεῖσις: Ὁ ἀκαταπόνητος· τὸ τει δίφθογγον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰρω ἀποστρέφονται τὴν διὰ τοῦ ι μόνου γραφήν· οἶον, κείρω· σπείρω· φθειρῶ· εἶρω τὸ συμπλέκω· αἰείρω τὸ οἰκτεῖρω· οὕτως καὶ τείρω ἀτειρῆς· καὶ ἄλλως· ἐκ τοῦ ἀτερῆς γέγονεν πλεονασμῶ τοῦ ι ἀτειρῆς· οἶον εἰς μὴ ὦν ἀπαλός. Ὁ Αἰεῖσις: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι Ἀλφεός, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι Ἀλφειός· λέγεται δὲ Ἀλφειός παρὰ τὸ θεραπεύειν τοὺς ἀλφούς, ὃ ἐστὶν εἶδος λέπρας· ἐκ τούτου οὕτως ὀνομάσθη. Ὁ Αἰεῖσις: Διὰ διφθόγγου τὰ δύο· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, αἰεῖρον, καὶ κατὰ πλεονασμὸν

τοῦ ι αἴγειρος· τὰ γὰρ εἰς ρος ῥηματικὰ τῆ ει διφθόγγω θέλουσι παραλήγεσθαι· οἶον, αἰίσσω αἴγειρος· μάσσω, μάγειρος· ὄνῳ, ὄνειρος· τὸ δὲ αι τῆς πρώτης συλλαβῆς γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἴισσω αἴγειρος, κατὰ κρᾶσιν. 178 Ὁ Ἀχρεῖος9: Δίφθογγον· καὶ προπερισπᾶται παρὰ τὸ χρέος. Ὁ Ἀπειρος9: Εἶτε ἐπὶ τοῦ ἀμαθοῦς, εἶτε ἐπὶ τοῦ μεγάλου, διὰ διφθόγγου γράφεται· ἐπὶ μὲν τοῦ ἀμαθοῦς ἐκ τοῦ πείρα γέγονεν ἄπειρος· οἶον, ὁ ἐστερημένος τῆς πείρας· τὸ δὲ πείρα διὰ διφθόγγου γράφεται, οἱ γὰρ Αἰολεῖς πέρα λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλου καὶ αὐτὸ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὅτι ἀπὸ τοῦ πέρας γέγονεν ἄπερος, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἄπειρος, οἶονεὶ ὁ μὴ ἔχων πέρας. Ὁ Ἀνδρειφόντης9: Σημαίνει δὲ τὸν φονεύοντα τοὺς ἄνδρας· διὰ τῆς ει διφθόγγου· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνδρεφόντης κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀνδρειφόντης. Ὁ Ἀλεξάνδρεια9: Ἀντιόχεια9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια προπαροξύτονα ἀποστρέφονται τὴν διὰ τοῦ ι γραφήν· οἶον, ἀναΐδεια· ἀλήθεια· εὐκλεια· εὐγένεια· ἐπιφάνεια· ἄδεια· ἀπέχθεια· ἀπώλεια· ἄνθεια· θάλεια· ἀδράλεια, ἀσφά λεια· χωρὶς τῶν διὰ τοῦ τρια· οἶον, ἐλέτρια· λεκάστρια· ση μαίνει δὲ τὴν πόρνην· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ι γράφεται. Ὁ Αἰλία9: Τὸ αι δίφθογγον· τὸ λι ι· κατὰ τὴν παράδοσιν· τὸ δὲ Ἀλεξάνδρεια καὶ Ἀντιόχεια, ἐκ τοῦ Ἀλεξανδρεὺς καὶ Ἀντοχεὺς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ταῦτα μὲν ἐπὶ πόλεως· ἐπὶ δὲ χώρας διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ παροξύνονται· οἶον, Συρία· Λευκία· Σικελία· καὶ τὰ ὅμοια. Ὁ Ἀναιδῆς9: Τὸ ναι δίφθογγον· καὶ ἀναΐδεια, διὰ διφθόγγου τὸ δει. Ὁ Ἀκρίβεια9: Ἀπέχθεια9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ὁμοίως τοῦ ἀναΐδεια καὶ ἐντρέχεια· σημαίνει τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερ μῶς ἐπιπηδᾶν τοῖς πράγμασιν. Ὁ Ἀτρέκεια9: Σημαίνει τὴν ἀλήθειαν, παρὰ τὸ ἀτρεκής. Ὁ Ἀκρατία9 καὶ Ὁ Ἀκρασία9: ἡ παράδοσις. Ὁ Ἀπόλεια9: Τὰ παρὰ τὸ ὀλῶ ῥῆμα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, καὶ ἐκτείνει τὸ ο εἰς τὸ ω· ἀπώλεια· ἐξώλεια. Ὁ Ἀνώγειος9: Πάντα τὰ παρὰ τὸ γέα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἶον, βαθύγειος· ἔγγειος· μεσόγειος· κατώγειος· ὑπέρ γειος· οὕτως οὖν καὶ ἀνώγειος διὰ διφθόγγου. 179 Ὁ Ἀγγελος9: Β' γγ παρὰ τὸ ἄγω ἐγένετο ἄγγελος, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ ἄγγελος, ὁ τὰς ἀγγελίας ἄγων. Ὁ Ἀμέλεια9: Δίφθογγον, παρὰ τὸ ἀμελής. Ὁ Ἀμαθία9: ἡ παράδοσις, καὶ βραχύ. Ὁ Ἀδεια9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἔστιν γὰρ δέος ὁ φόβος, ἐκ τούτου γίνεται ἀδεῆς ὁ ἄφοβος, καὶ ἐκεῖθεν ἀδεεῖα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄδεια. Ὁ Ἀδράνεια9: Παρὰ τὸ ἀδρανής. Ὁ Ἀλήθεια9: Τὸ λη η· τὸ θεῖ δίφθογγον· γέγονεν οὕτως· ἔστιν ὄνομα λήθη, ὃ σημαίνει τὴν πλάνην, καὶ διὰ τοῦ α τοῦ στε ρητικοῦ προελθόντος γέγονεν ἀληθής, ὁ μηδένα πλανῶν· τὸ δὲ θει ἐκ τοῦ ἀληθεύω ῥήματος γέγονε· καὶ ἄλλως· ἔστιν κανὼν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ης ἀρσενικὰ, εἰς α θηλυκὸν μεταγόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· καὶ μάλιστα ὀξύτονα ὄντα· οἶον, ἀληθής, ἀλήθεια· πλὴν τοῦ ἀμαθία· ἡ γὰρ κατὰ τὴν παράδοσιν. Ὁ Ἀλειςον9: Διὰ διφθόγγου γράφεται· σημαίνει τὸ ποτήριον· γέγονεν παρὰ τὸ λειον ἄλειον, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ ἄλειςον· τοῦ αὐτοῦ ἐπιτατικοῦ ὄντος καὶ στερητικοῦ. Ὁ Αἰπεῖα9: Δίφθογγον· καὶ πάντα τὰ παρασχηματισμένα τὴν εἰς υς· ταχὺς, ταχεῖα· βραδὺς, βραδεῖα. Ὁ Αἰπεινός9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον· τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα παρώνυμα, μὴ ἐπὶ καιροῦ λαμβανόμενα, ἀποστρέφονται τὴν διὰ τοῦ ι μόνου γραφήν· οἶον, ὄρος, ὄρεινός· φάος, φαεινός· πόθος, ποθεινός· φῶς, φωτὸς, φωτεινός· καὶ τὸ κτητικὸν ὄνομα ὁμοίως φωτεινός διὰ διφθόγγου· ἔλεος, ἐλεινός· βορέας, βορεινός· σκότος, σκοτεινός· καὶ αἶπος, αἰ πεινός. Ὁ Αἰσχος9: Διὰ τῆς αι διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ α στερητικὸν καὶ τὸ ἴσχω, οἶονεὶ αἴσχος, καὶ αἴσχος· τὸ γὰρ αἴσχος ἐστέρηται τοῦ παύεσθαι. Ὁ Αὐρινός9: Διὰ τοῦ ι· ἐπὶ καιροῦ γὰρ ἔστιν. Ὁ Ἀληθινός9: Τὸ λη η· τὸ θι ι· οὐκ ἔστιν γὰρ παρώνυμον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀληθές ἐπίρρημα γέγονε, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀληθής· τὰ 180 γὰρ εἰς νος ἀπὸ ἐπίρρημάτων γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἀληθές, ἀληθινός· καὶ ἄλλως· τὰ εἰς νος ὀξύτονα, μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ι βραχεὸς γράφεται· οἶον, ἀληθινός· ἔαρινός· ταχινός· ἀδινός· πυκινός· ῥαδινός· φυζακινός· ἦν

γὰρ φύζα, φυζινός· καὶ λεπτός, λεπτινός, εἶτα παρεντεθείσης τῆς κι συλλαβῆς, φυζακινός· λεπτακινός· Ἰστέον ὅτι τὸ θαμεινός διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οὐκ ἔστιν ἀπὸ ἐπιρρήματος, ἀλλὰ παρώνυμόν ἐστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ σημαίνοντος τὸ συνεχές, οὗ τὸ θηλυκὸν θαμειά, ἀποβολῇ τοῦ ν, καὶ τὸ πληθυντικὸν θαμιαί. πολλαὶ ἡδὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμιαί. 9'Αχαιοί9: Τὸ ἐπὶ ἔθνου· τὸ χαι δίφθογγον. 9'Αἰδη9: Αἰδῆς γὰρ παρὰ τὸ αἶδες, τὸ ἡμῖν μὴ φαινόμενον· παρὰ τὸ αἰδνόν. 9'Αριστοκεῖα9: Τὸ κει δίφθογγον· ἐκ τοῦ ἀριστοκεὺς ἀρσενι κοῦ. 9'Αδρία9: ἰ· τὰ διὰ τοῦ ιας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Χαβρίας· Ἥλιας· Ἰππίας· φρονιατίας. 9'Απώλεια9 καὶ 9'Απώλετο9: Τὸ πω διὰ τοῦ ω μεγάλο, ὅτι προπαροξύνεται· ἔχοντα ἀντιπαρενεστῶτα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἶον, θάλλω, θάλλεια· ἀνθῶ, Ἄνθεια· χαίρω, Χαί ρεια· κρατῶ, κράτεια· μηδῶ, Μήδεια· ἐνεργῶ, ἐνέργεια· οὕτω οὖν καὶ ἀπόλλω, ἀπώλεια· ἐξέτεινεν δὲ τὸ ο εἰς τὸ ω· οἶον, ἐξώλεια· πρόωλεια· οὕτω καὶ ἀπώλεια διὰ τοῦ ω καὶ τῆς ει δι φθόγγου. 9'Αρμωμία9: ἰ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄρμων, ἄρμωνος, ἀρμωνία. 9'Απερίσεια9: Τὸ σει δίφθογγον· ἐκ τοῦ ἀπειρέσια, καὶ καθ' ὑπερβίβασμόν ἀπερίσειος, καὶ ἀπερίσεια. 9'Αγλαΐα9: Ἀπὸ τοῦ ἀγλαός, ἀγλαΐα. 9'Αγακλειτός9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐγκλείνον γὰρ τὸ κλειτός· γράφεται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἀπὸ γὰρ τοῦ κλείω γέγονεν, τοῦ σημαίνοντος τὸ δοξάζω· τὸ δὲ κλείω διὰ τῆς ει δι φθόγγου γράφεται, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ κλέος γέγονεν κλέω, καὶ κατὰ πλεονασμόν τοῦ ι κλείω, καὶ ἐν συνθέσει ἀγακλειτός. 181 9'Αλαζωνεῖα9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· διὰ τὸ ἔχειν ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω· οἶον, ἀλαζονεύω· Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ διὰ τοῦ εια θηλυκὰ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω, εἰ μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς μων ὀξυτόνων, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἡγεμών, ἡγεμωνεύω, ἡγεμωνία· κηδεμών, κηδεμωνεύω, κηδεμωνία· εἰ δὲ μὴ ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς μων, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἶον, ἀλαζών, ἀλαζωνεύω, ἀλαζωνεῖα· καὶ ἀπὸ ἄλ λης δὲ οἴας δήποτε καταλήξεως ἐὰν ὦσιν, διὰ διφθόγγου γρά φεται· οἶον, ῥήτωρ, ῥήτορος, ῥητορεύω, ῥητορεῖα· εἴρων, εἴρω νεύω, εἴρωνεῖα· πρᾶγμα, πραγματεύω, ἐξ οὗ τὸ πραγματεύομαι, πραγματεῖα· ὁμοίως κολακεῖα· ἐρμηνεῖα· προφητεῖα· ξε νιτεῖα· ἀριστεῖα· ἐκ τοῦ ἀριστεύς· ἀληεῖα· βουλευεῖα· σημαίνει δὲ τὴν βούλευσιν· γοητεῖα· δυναστεῖα· ἰκετεῖα· ἰκεσία δὲ διὰ τοῦ ἰ· λαγνεῖα, λάγνος γὰρ τὸ ἀρσενικόν· καὶ προστασία, προ στάτης γὰρ τὸ ἀρσενικόν· νηστεῖα· ληστεῖα· βασιλεῖα· θεραπεῖα· ξυλεῖα· τοξεῖα· ὀπλιτεῖα· στρατοπεδεῖα· πολιτεῖα· τερατεῖα· προστασία δὲ διὰ τοῦ ἰ· πρεσβεῖα· δεσποτεῖα· ὕδρεῖα τὸ ἐπὶ τῆς ὕδρευσεως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου διὰ τοῦ ι, ὕδρια· χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος συνθέτων διὰ τοῦ ια παραγομένων θηλυκῶν, κἂν γὰρ ἔχωσιν ἀντιπαρακείμενον ῥῆμα διὰ τοῦ ευω, διὰ τοῦ ι γρά φεται· οἶον, πρόεδρος, προεδρεύω, προεδρία· συνεδρία· φιλανθρωπία· ἀσωτία· ἐμπορία· παρθενία· συνοδία· ἡνιοχεῖα διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐκ τοῦ ἡνιοχεύς· ἐσπερεῖα ἐκ τοῦ ἐσπερεύς· μα στροπεῖα ὁμοίως, σημαίνει δὲ τὸ μαστροπὸς τὴν μαυλίστριαν· ἔστιν δὲ παρὰ τὸ μα, τὸ σημαῖνον τὴν μητέρα, καὶ τὸ τρόπος οἰονεῖ ἢ δοκοῦσα ἔχειν μητρὸς τρόπους· Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τούτων τὰ διὰ τοῦ τ ἐκφερόμενα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ὅσα δὲ διὰ τοῦ σ διὰ τοῦ ι γράφεται. 9'Αλεια9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· σημαίνει τὰ ἄλευρα· τὰ ἀπὸ τούτων ἐκ τοῦ ἄλεαρ γέγονε ἄλειαρ. Ἀλίφατα δὲ τὰ ἄλευρα ἐκ τῆς κριθῆς. 9'Αεῖδω9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ αοιδή· ἀντι παράκειται γὰρ αὐτὸ τὸ ο, ὡς ἐν τῷ ἀλοιφή, ἀλείφω εἴρηται οὕτως, καὶ ἀπὸ τοῦ αεῖδω αοιδῆ γέγονεν· Ἰστέον ὅτι τὸ αοιδῆ 182 κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ο εἰς τὸ ω, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ωῖ δίφθογγον γέγονεν ὦδῆ, καὶ ἔχει ἰ προσγε γραμμένον. 9'Αψί9: Διὰ τοῦ ι ἀψίδος γέγονε διὰ τοῦ δος. 9'Ἄγιο9: Διὰ τοῦ ἰ· ἐκ γὰρ τοῦ ἄγος γέγονεν ἄγιος. 9'Ἀγρίων9: Τὸ κύριον ὄνομα διὰ τοῦ ι γράφεται. 9'Ἀνώγειον9: Τὸ νω μέγα, παρὰ τὸ ἄνω ἐπιρρήμα· τὸ γει δίφθογγον, παρὰ τὸ γέα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀνώγειον. 9'Ἄνθιμος9: Τὸ θι ἰ· παρὰ γὰρ τὸ ἄνθος γέγονεν ἄνθιμος.

Ἐφύϊα: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ης βαρυ τόνων εἰς ους ἔχοντων τὴν γενικὴν γινόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· διὰ τοῦ ι μὲν παροξυνόμενα· διὰ δὲ τῆς διφθόγγου προπαροξυνόμενα· οἶον, αὐθάδης, αὐθάδους, αὐθάδια, καὶ αὐθάδεια· κακοήθης, κακοήθους, κακοήθια, καὶ κακοήθεια· συνήθης, συνήθους, συνήθια, καὶ συνήθεια. Ἐἄτιμος: ἰ· παρὰ γὰρ τὸ τιμὴ καὶ ἄνθιμος· τὰ διὰ τοῦ ιμος παράγωγα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἄνθος, ἄνθιμος· κύδος, κύδιμος· χωρὶς τοῦ Νικόδημος, τοῦτο γὰρ παρὰ τὸ δῆμος ἐστίν. Ἐἄπατηλός: Τὰ εἰς λος ὀξύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τὸ η παραλήγεται· ὑψηλός· χαμηλός· σιωπηλός· τὸ δὲ ω μέγα τοῦ σιωπηλός παρὰ τὴν ὦπα, ὃ σημαίνει τὴν ὄψιν. Ἐἄθροισμα: Παρὰ τὸ θρούς, θροός· θροίζω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄθροίζω, καὶ συναιρέσει ἄθροίζω, ἄθροισμα· τὰ παρὰ τὴν ἀρχὴν συντεθειμένα διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀρχίφυτος· ἀρχίθρονον· ἀρχισυνάγωγος. Ἐἄμηχανον: Τὸ μὴ η κατὰ παράδοσιν. Ἐἄκέραιος: Παρὰ τὸ κέρας. Ἐἄδιάλειπτος: Παρὰ τὸ λείπω λιμπάνω. Ἐἄριστώντων: Β' συζυγίας τῶν περισπωμένων. Ἐἄιμιλιανός· ἄλωνος· ἄλωτός· Αἰκισμός· Αἰπόλις· Αἴολα: Αἴθριον· αἴλαρος· αἴσχος· ἄνωγαίον· ἄκέραιος· αἰσχρός· ἀμορράϊων· ἀναφαίρετον. Ἐἄκροθίνιον: ἰ· ἀμφὶ ἀνέθορε. 183 Ἐἄβάλε: Τὸ λε ψιλόν· λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι δύο μέρη λόγου εἰσίν. Ἐἄλίσαι: Σημαίνει δὲ τὸ κυλίσαι· γράφεται διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτερα κλινόμενα εἰς μέλλοντα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, κυλίω, κυλίσω· δηρίω, δηρίσω· μηνίω, μηνίσω· πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τὸ κλείω· πρόσκειται βαρύτερα διὰ τὸ ἀχρειῶ· πρόσκειται κλινόμενα εἰς μέλλοντα διὰ τὸ κρατεῖω· κιχείω· καὶ βροσεῖω· γίνεται τὸ ἄλίσαι, ἄλινδω, καὶ ἄλινδῶ, καὶ ἄλινδήσω, ἄλινδήθρα· σημαίνει δὲ τὴν κυλίστραν. Ἐἄδραμυστηνός· ἄμείλικτος· ἄσπιλος· ἄκροθίνιον: Σορός τῶν λειψάνων μικρὸν ο· σωρός δὲ ἄλλων τινῶν μέγα. Ἐἄκηλίδοτος· ἄνιμήσαντο: Παρὰ τὸ ἀνιγμός διὰ τοῦ ι.

Ἐἄβηκος: Τὸ βη η· παρὰ τὸ βη στοιχείον. Ἐἄβοεικός: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· σημαίνει γὰρ μέρος σωματικόν. Ἐἄβιθυνία: Διὰ τοῦ ι τὸ βι· τὰ γὰρ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν γραφὴν, ἔχοντα δὲ ἓν τῆ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ μόνου τοῦ ι γράφονται· οἶον, ριπίς· κικύς· βριθύς· δριπύς· ἰλύς· οὕτως καὶ Βιθυνία παρὰ τὸ Βιθυνός· καὶ ὡς δὲ ἐπὶ χώρας δὲ ὄντα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον, Κιλικία· Ἀρμενία· Συρία· Καππαδοκία· Ἰταλία· Σικελία· Ἀσία· Θεσσαλία· Βοιωτία· οὕτως οὖν καὶ Βιθυνία διὰ τοῦ ι. Ἐἄβρισηῖς· Βρίμος· Βριαρόσ: Διὰ τοῦ ι γράφονται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς βρι καὶ βι συλλαβῆς ἀρχόμενα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, βρίθω. Ἐἄβαφεῖον: Εἰ δίφθογγος· ἀπὸ γὰρ τοῦ βαφεὺς γέγονε βαφεῖον. Ἐἄβαλβίς: Σημαίνει τὴν ἀφετηρίαν τοῦ δρόμου· διὰ τοῦ ι γράφεται· ἢ γὰρ γενικὴ βαλβίδος ἐστίν. Ἐἄβοϊκὰ Ζεύγη: ἰ ἢ παράδοσις· Ἡρωδιανός δὲ δίφθογγον αὐτῶ ἔταξεν ἓν τῶ περι Ὀρθογραφίας· ὁ δὲ λόγος οὐ συγχωρεῖ. Ἐἄβρίσαι: Σημαίνει δὲ τὸ βαρῆσαι, καὶ βρί, ὃ ἐστὶ τὸ με 184 γάλως, ἰ· τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς βρι συλλαβῆς ἀρχόμενα ἀποστρέφονται τὴν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφὴν. Ἐἄβίκος: Τὸ ἀγγεῖον ἰ ἢ παράδοσις· καὶ βικία τὸ ὑποκοριστικόν ι. Ἐἄβριθοσώνη: ἰ τοῖς προκειμένοις κανόνισιν. Ἐἄβλιμάζειν: Ὁμοίως τὸ ψηλαφᾶν τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαζοὺς, καὶ τὰς ὄρνεις διὰ τοῦ ι πάντα κατὰ τὸν προκείμενον κανόνα. Ἐἄβλιάρων: ἰ, ὃ ἐστὶν λάβουρον. Ἐἄβλικας: ἰ, ὃ ἐστὶ φύλλον συκῆς. Ἐἄβλίκανον· Βλίμη: Σημαίνει δὲ τὸν βάτραχον, ὃ ἐστὶ προπηλακισμός. Ἐἄβλείμη9 καὶ Ἐἄβλεῖσ9: Εὐκτικῶς, παρὰ τὸ βλήμι, βλήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔβλην, εἶτα ὁ μέσος β' ἀόριστος παθητικὸς ἐβλέμην, καὶ τὸ εὐκτικὸν βλείμην, καὶ βλεῖο. Ἐἄβλίξ9: Τὸ συνέχως βλιχᾶσθαι. Ἐἄβλιμάξαι9: Τὸ βαστάξαι. Ἐἄβλίτον9: Εἶδος λαχάνου· διὰ τοῦ ι κατὰ τὸν προειρημένον κανόνα. Ἐἄβούσιρις9: Τὰ δύο ἰ· διὰ τὸ εἰς δος εἶναι τὴν γενικὴν. Ἐἄβραδίων9: Διὰ τοῦ ι τὸ δι· καθόλου γὰρ τὰ διὰ τοῦ ιων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἄλ γίων· αἰσχίων· βελτίων· ἡδίων· κακίων·

ταχίων· γλαυκίων· διπλασίων· οὕτως οὖν καὶ βραδίων διὰ τοῦ ι. 9Βραχίων9: Ὅμοιος, χωρὶς τοῦ χερείων καὶ ἀρείων, καὶ δυσλλάβων τινῶν, μείων· πλείων· διὰ διφθόγγου γράφεται. 9Βριμαίνειν9: ι τὸ βρι· πάντα γὰρ τὰ παρὰ τὸ βρι διὰ τοῦ ι γράφεται. 9Βελτίων9: Ὅμοιος τοῦ βραδίων. 9Βωνίτη9: ι· τὰ διὰ τοῦ ιτης παρώνυμα διὰ τοῦ ι γράφεται· σημαίνει τὸν βουκόλον· τὸ δὲ βω μέγα παρὰ τὸ βους· τὸ δὲ νι ι κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Ἀσκαλωνίτης. 9Βορέας· Βορέου9: Ἐν ρ, καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. 9Βηλίδη9: Ἐκ τοῦ Βῆλος, Βηλίδης· τὸ πατρωνυμικόν. 185 9Βορρά9: Ἡ τροφή· δύο ρρ κατὰ τὴν παράδοσιν. 9Βιβλίον9 καὶ 9Βιβλίδιον9: Διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ι ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς φυλάττει αὐτὸ εἰς ἑαυτὸ μεγεθυνόμενον· οἶον, κοιλία, κοιλίδιον· γωνία, γωνίδιον· ὄψαριον, ὄψαρίδιον· οὕτως οὖν καὶ βιβλίον, βιβλίδιον. 9Βαδίζω9: Παντὰ γὰρ τὰ διὰ τοῦ ιζω διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἀρίζω· λεπίζω· γεμίζω· οὕτως οὖν καὶ βαδίζω· χωρὶς τοῦ δανείζω διὰ διφθόγγου, καὶ χρήζω διὰ τοῦ η. 9Βροσεῖω9: Σημαίνει δὲ τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τῆς βρώσεως· καθόλου γὰρ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων, ἢ μελλόντων, διὰ τοῦ ειω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ ἐνεστώτων μὲν· οἶον, ὄλω, ὀλείω· κιχῶ, κιχείω· ἀπὸ δὲ μελλόντων· οἶον, ὄψω, ὀψείω· ποιήσω, ποιησεῖω· οὕτως οὖν καὶ βρώσω, βρωσεῖω· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὀψείω ἐστὶν τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ θεωρῆσαι· ἐκ τοῦ βρωσέω δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. 9Βασίλειος9: Τὸ σι ι, παρὰ τὸ βάσις· τὸ λει δίφθογγος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ εἰος παραγόμενα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, Ὀδυσσεύς, Ὀδύς-σειος· Ἀχιλλεύς, Ἀχίλλειος, οὕτως καὶ βασιλεύς, βασιλείος· καὶ τὸ κύριον δὲ ὄνομα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ ἄλλως δὲ εὔρηται κατὰ διάστασιν τὸ ι, καὶ ἐκστάσει τοῦ ε εἰς τὸ η· οἶον, βασιλήϊος· καὶ πάλιν ἐκ τοῦ βασιλεῖ κατὰ κρᾶσιν βασιλείος. 9Βόειος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰος σημαίνοντα μέρος σωματικόν, ἢ μετουσιαστικὰ ὄντα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· μετουσιαστικὰ μὲν· οἶον, χάλκειος· χρύσειος· ἀργύρειος· σιδήρειος· μέρος δὲ σωματικόν· οἶον, κύνειος· αἴγειος· τράγειος· ἐλάφειος· δόρκειος· ἀνθρώπειος· χοίρειος· βρότειος· χίνειος· προβάτειος· οὕτως οὖν καὶ βόειος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Βακχεῖος9: Σημαίνει δὲ τὸν Διόνυσον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἀνδρείος. 9Βρότειος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ τὸν κανόνα τοῦ βόειος. 186 9Βασιλείδης9: Τὸ λει δίφθογγος· ἐκ τοῦ βασιλεύς. 9Βορεινός9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ταπεινός. 9Βοεικός9: Δίφθογγος· ἐκ τοῦ βους βους γέγονε βόειος, καὶ ἐκεῖθεν βοειακός καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ α βοεικός. 9Βαλανεῖον9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ τοῦ βαλανεύς γὰρ ἐστὶν· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἰον γινόμενα οὐδέτερα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, κουρεὺς, κουρεῖον· γραμματεῖον ἀπὸ τοῦ γραμματεὺς· βαλανεύς, βαλανεῖον· καὶ ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ εἰον οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, μαγειρεῖον· πατριαρχεῖον· ἰατρεῖον· ὀρφανοτροφεῖον· ἰαμβεῖον· οὕτως καὶ βαλανεῖον· βαλανεῖον δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ βαλάνου· καὶ γὰρ βαλάνους ἔθος εἶχον ὑποκαίειν. 9Βόρειος9 καὶ 9Βρότειος9: Ἐκ τοῦ Βορέας καὶ βρότεον γέγονε. 9Βασιλικός9: Τὸ σι καὶ τὸ λι ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ικος κτητικὰ πάντα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Φιλιππικός· κλινικός· πληνικός· ἰατρικός· οὕτως καὶ βασιλικός· πλὴν τοῦ Κερα μεικός· βοεικός· Δαρεικός· Δεκελεικός. 9Βαθύγειος9: Τὸ γει δίφθογγος· παρὰ τὸ γέα βαθύγειος, καὶ βαθύγειος προσθέσει τοῦ ι. 9Βρότειος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τῷ λόγῳ τῶν σημαινόντων μέρος σωματικόν τοῖς εἰρημένοις ἐν τῷ βόειος· εὔρηται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, βιοτέη. 9Βοήθεια9: Ἐκ τοῦ βοηθός γέγονεν· ἔστιν δὲ ὁ βοηθός σύν θετον παρὰ τὸ βοή καὶ τὸ θεός· οἰονεῖ, ὁ κατὰ τὴν μάχην ταχύς· ὁ γὰρ βοηθός τοῖς βοῶσι ταχύς θέλη γνωρίζεσθαι, καὶ ἐκ τούτου γίνεται βοήθεια διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Βοητός9: Τὸ κύριον ὄνομα διὰ τοῦ η, παρὰ

γάρ τὸ βῆτα γέγονεν τὸ ο᾽ τοῦ β στοιχείου βήτος. 9Βίκτωρ9 καὶ 9Βικέντιος9: ι. 9Βίκος9: Τὸ σπέρμα· βηχίον, βωμός, βῶλος· βολός τὸ ξύλον, καὶ βολίδες μικρόν· βλήχρον βοτάνη, ὃ σημαίνει κλειθρον. 187 9Βεργίλιος9: ι ὄλα· λέγεται καὶ Οὐβεργίλιος· ἔθος γάρ ἐστι Ῥωμαϊκὸν τὸ β εἰς τὴν ου δίφθογγον τρέπειν· τὸν Βαλεντιανόν, Οὐαλεντιανόν· τὸν Βάλην, Οὐάλην. 9Βροτησίου· Βιωθάνατος· Βιοφελές· Βιωτικός9: Παρὰ τὸ βιῶ, βιώσω.

9Γινώσκω9: Τὸ γι διὰ τοῦ ι· τὸ νω μέγα· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀγδοήκοντα γίνεται ὀγδῶκοντα, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ η εἰς ω, οὕτως ἀπὸ τοῦ νοῶ, νοήσω, γίνεται νῶσω, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ η εἰς ω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ γνώσω· καὶ ὡσπερ ἀπὸ τοῦ τρώσω μέλλοντος ἀποτελεῖται ἐνεστῶς τιτρώσκω διὰ τοῦ ι κατὰ τὴν ἄρχουσαν, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ γνῶσω μέλλοντος ἀποτελεῖται ἐνεστῶς γινώσκω διὰ τοῦ ι κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀπο κοπήν τοῦ δευτέρου γ γινώσκω· τὸ δὲ ι ἀπὸ διπλασιασμοῦ ἔχει τὴν τρίτην συλλαβὴν· οὐ θέλουσι δὲ οἱ ἀναδιπλασιασμοὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι· οἶον, δῶ, διδῶ· θῶ, τιθῶ· βῶ, βιβῶ· γνώσω, γινώσκω. 9Γινώσκω9: Τὸ γνω μέγα· ἐπεὶ καὶ γινώσκω λέγεται· ἦν γὰρ γνῶ, γνώσω, γνῶσκω, καὶ γινῶσκω· μνῶ, μνήσω, μνήσκω, καὶ μιμνήσκω· οὐδέποτε οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις εὐρίσκεται διφθόγγος. 9Γλωχίς9: ι, ὡς δικατάληκτον. 9Γωνία9: Τὸ γω μέγα, ἐπεὶ καὶ γουνία λέγεται· τὸ νι υ, ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ νια θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, γωνία· πενία· μανία. 9Γρήνικος9: Ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ· καὶ τινὲς λέγουσιν ὅτι σύνθετόν ἐστιν παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ νικῶ, γήνικος, ὃ τὴν γῆν νικῶν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, Γρήνικος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ νικῶ καὶ τοῦ Γραικὸς γέγονε Γραϊνικός, ἐκεῖ γὰρ φασὶ τοὺς Γραϊκὰς νικῆσαι τοὺς βαρβάρους. 9Γλισὰς 9Γλισᾶ9: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως διὰ τοῦ ι· πᾶσα γὰρ συλλαβὴ ἀπὸ τῆς γλι ἀρχομένη ἀποστρέφεται τὴν εἰ δίφθογγον. 9Γλοσσία9: Λέγεται, ὃ ἐπιτιθέασιν εἰς τὰ οἰκεία στόματα οἶ· 188 αὐληταί· διὰ τοῦ ι γράφεται· καθὰ γὰρ τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινολεκτούμενα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, ἀσπίς· ῥάνις· σφραγίς· κρηπίς· οὕτως καὶ γλωσσίς. 9Γρίφος9: Διὰ τοῦ ι τὸ γρι· τὰ γὰρ εἰς φος δισύλλαβα ἀρσενικὰ μονογενῆ ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι· οἶον, ὁ λόφος· ὁ ζόφος· ὁ κέφος· ἔστιν δὲ ὀρνέου ὄνομα· τὸ οὖν γρι φος διὰ τοῦ ι· τὸ δὲ Ῥοῦφος Ἰταλικόν· καὶ ἄλλως· πᾶσα συλλαβὴ ἀπὸ τῆς γρι ἀρχομένη ἀποστρέφει τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, γρίντις ὁ βυρσέος· γρήνος τὸ δέρμα· γριπεὺς ὁ ἀλιεύς· γρίσον ὁ χοῖρος· οὕτως οὖν καὶ γρίφος· γρίφος δὲ λέγεται τὸ δύσλυτον αἴνιγμα. 9Γρίπος9: Τὸ γρι ι· τῶ εἰρημένω κανόνι τοῦ γρίφος· γρι πεὺς γὰρ ὁ ἀλιεύς ἐστιν. 9Γελασίνοσ9: Διὰ τοῦ ι· σημαίνει δὲ τὴν κοιλότητα τὴν γινομένην ἐν τοῖς προσώποις ἐκ τοῦ γελῶντος· διὰ τοῦ ι δὲ γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, μὴ ἔχοντα ἀπὸ πλεονασμοῦ τὸ ι, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἀκραγαντίνος· Σαβῖνος· Λογγῖνος· Πραξῖνος· Μαρτῖνος· Ἀντωνῖνος· Κωνσταντίνος· Ἐχῖνος· Ἰουστῖνος· οὕτως καὶ γελασίνοσ διὰ τοῦ ι. 9Γλυκίων9: Διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἡδίων· ταχίων· βελτίων· βραδίων· διπλασίων· οὕτως οὖν καὶ γλυκίων, διὰ τοῦ ι· χωρείων· ἀρείων. 9Γίνεται9: Τὸ γι ι· σημαίνει δὲ τὸ ἀποτελεῖται· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γίνεται, τὸ γεννᾶται· τοῦτο γὰρ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ τοῦ γένος γὰρ γέγονεν γεννᾶται, καὶ γίνομαι κατὰ πλεονασμὸν· καὶ ἄλλως τὸ ε γενόμενον ἐν ταῖς τοιαύταις παραγωγαῖς ἐπιφερομένων δύο συμφώνων πέφυκε τρέπεσθαι εἰς τὸ ι· μένω, μέμνω· τέκω, τίκτω· οὕτως, καὶ ἀπὸ τοῦ γένομαι, γέγονε, γίνομαι, διὰ τοῦ ι. 189 9Γείτων9: Τὸ γει δίφθογγος· γέγονε ἀπὸ τοῦ γέα γραφέντος διὰ τοῦ ε γείτων, καὶ κατὰ σύνθεσιν γείτων· καὶ ἄλλως· ἀπὸ τοῦ γῆ γηῖτων, καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς ε γείτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν γείτων. 9Γειτιῶ9: Τὸ γει δίφθογγος ἀπὸ τοῦ γείτων, γείτονος, γει τονῶ, καὶ γειτονιῶ, καὶ

10

κατὰ συγκοπὴν γειννῶ. Ἡ γειγάντεια: Ἡ πραγματεῖα, ὡς ἡ Ὀδύσσεια καὶ Δολώνεια, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ προπαροξύνεται. Ἡ γένειον: Τὸ νει δίφθογγος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων δισυλλάβων διὰ τοῦ εἰον γινόμενα οὐδέτερα μονογενῆ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, δάνος, δάνειον· οὕτως, καὶ γένος, γένειον, ὁ τόπος τῶν τριχῶν· γένεια δὲ αὐταὶ αἱ τρίχες. Ἡ γάδαιρα: Τὸ δει δίφθογγος· ἀπὸ γὰρ τοῦ γῆ καὶ τὸ δειρά, τοῦ σημαίνοντος τὴν ἐξοχήν, γέγονε Γάδαιρα· οἶονεὶ γῆς δειρά· τὰ γὰρ Γάδαιρα ἀρχὴ τῆς γῆς. Ἡ γεῖσα: Πληθυντικὸν οὐδέτερον· οἶον, τὰ γεῖσα· καὶ σημαί νει πᾶν ἐξέχον· ἀπὸ γὰρ τῆς γέα γέγονεν γεῖ, καὶ γεῖσα. Ἡ γραφεῖον: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνεται ἀγεῖον, καὶ ἀγγεῖον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ ἐκεῖθεν, διὰ διφθόγγου τῆς εἰ καὶ αὐτὸ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γράφω γίνε ται γραφεῖον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ ἐκεῖθεν γραφεῖδιον. Ἡ γραμματεῖον: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τοῦτο δὲ σημαίνει τὴν μικρὰν δέλτον· γράφεται δὲ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τῶ κα νότι τοῦ γραφεῖον, καὶ διὰ τὸ εἶναι οὐδέτερον. Ἡ γραμματίον: Τὸ σημαῖνον τὸ μικρὸν γράμμα· διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς ὀψάριον ὀψαρίδιον, καὶ τὰ ὅμοια. Ἡ γλυκεῖδιον: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ κει· ἀπὸ γὰρ τοῦ γλυκέος γενικῆς, γίνεται γλυκεῖδιον, ὡς παρὰ τὸ πράξεως, πραξιέδιον, καὶ λέξεως, λεξιέδιον. Ἡ γίγαρτα: ι· ἐν συστολῇ γὰρ εὔρηται. Ἡ γέγειος: Σημαίνει δὲ τὸν ἀρχαῖον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ γέα γέγονεν γέγειος, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ, γέγειος. Ἡ γυναίκιον: ι τὸ ὑποκοριστικὸν, καὶ προπαροξύνεται· τὸ δὲ 190 κτητικὸν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ προπερισπᾶται. Ἡ γείωντασ: Τὸ γεννήσωσιν, δίφθογγος. Ἡ γωνιώδησ: Διὰ τοῦ ω μεγάλου· τὰ δύο παρώνυμα γὰρ ταῦτα ἐπιθετικά, καὶ τὰ ὅμοια, τὰ διὰ τοῦ ωδης, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Ἡ γναφεῖα:

Δίφθογγος· τὰ γὰρ παρασχηματισμένα τῶν εἰς εὐς ἀρσενικῶν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ προπαροξύνεται· οἶον, ἱερέυς· ἱέρειον κοινῶς· τὸ γὰρ παροξύτονον ἴδιον Ἄττικῶν· βασιλεύς, βασιλεία ἐπιθετικά· πανδοκεὺς, πανδόκεια, λέγεται δὲ καὶ πανδοκεύτρια· κεραμεὺς, κεράμεια. Ἡ γραμματεῖδιον: Εἰ δίφθογγος ἢ τρίτη συλλαβή, ὅτε ἀπὸ τοῦ γραμματεῖον· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γράμματος ὑποκοριστικὸν διὰ τοῦ ι. Ἡ γελοῖον: Τὰ διὰ τοῦ υἰον οὐδέτερα προπερισπώμενα διὰ τῆς οἰον διὰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, γελοῖον· αἰδοῖον· ἄλλοῖον· ὁμοῖον· παρὰ δὲ Ἀττικαῖς ὁμοῖον. Ἡ γερρακτος· Ἡ γάλιοι: Ἀπόκοποι, ἤγουν εὐνοῦχοι.

Ἡ δίνη: Τὸ δι ι· σημαίνει δὲ τὴν συστροφὴν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινη μονογενῆ, μὴ γενόμενα ἀπὸ ἐπιθέτων κύρια, ἀποστρέφει τὴν εἰ δίφθογγον· χωρὶς τοῦ πείνη, ὅπερ ἀπὸ τοῦ πείνα γέγονεν· παραδείγματα δὲ ταῦτα· Ἀδρηστίνη· Ὠκεανίνη· εἰλα-πίνη· μισρωνη· οὕτως οὖν καὶ δίνη διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ καὶ οἱ Αἰολεῖς δίννας λέγουσι, καὶ οὐχὶ δέννας. Ἡ δίνω: Τὸ συστρέφω, ὁμοίως διὰ τοῦ ι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς δίννω λέγουσιν. Ἡ δεινῶ καὶ Ἡ δεινοποιῶ: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ δεινὸς ὄξύτονου γέγονεν· τὸ δὲ δεινὸς ἀπὸ τοῦ δέος, δεινός. Ἡ δίνωσ: Διὰ τοῦ ι, ἀρσενικῶς γὰρ λέγεται· τὰ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, μὴ ἔχοντα ἀπὸ πλεονασμοῦ τὸ ι, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, σχῖνος· πρῖνος· οὕτως καὶ δῖριου, καὶ συστροφὴν ὕδατος. 191 Ἡ δηρίω: Διὰ τοῦ ι τὸ ρι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτερα κλινόμενα εἰς μέλλοντα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, μητίω· κονίω· οὕτως οὖν καὶ δηρίω διὰ τοῦ ι. Ἡ δριμύσ: ι· Τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι γράφεται. Ἡ δωτίνη: ω καὶ ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινη μονογενῆ, μὴ ὄντα ἀπὸ ἐπιθέτων, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, ὕσμινη· Ἀδρηστίνη, οὕτως καὶ δωτίνη· τὸ δὲ δω μέγα· ἐπειδὴ ἐκ τῶν περισπωμένων ῥημάτων ἐστίν· σημαίνει δὲ τὴν δωρεάν·

γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ δώσω μέλλοντος δωσίγη, καὶ τροπῆ τοῦ σ εἰς τ δωτίνη· ἢ ἀπὸ τοῦ δέδοται τρίτου προσώπου δοτὸς, καὶ ἐκεῖθεν δοτίνη διὰ τοῦ ο, καὶ τροπῆ τοῦ ο εἰς ω δωτίνη. 9Δωτῆρ9 καὶ 9Δωτῆρες9: Ἀπὸ τοῦ δοτῆρ, τοῦ διὰ τοῦ ο μι κροῦ ἔκταθέντος εἰς ω μέγα, δωτῆρες διὰ τοῦ ω, ὡσπερ τὸ ποιητῆ θεοὶ δωτῆρες ἑάων. 9Διώνυσοσ9: Κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω γίνεται Διώνυσοσ διὰ τοῦ ω, ὡσπερ δότης διὰ τοῦ ο, καὶ κατ' ἔκτασιν γέγονεν δώτης διὰ τοῦ ω· οἶον, δώτη μὲν τις ἔδωκεν. 9Δίς· Τρίς· Τετράκις9: Καὶ τὰ ἐξῆς· ἐπιρρήματα ἀριθμητικὰ διὰ τοῦ ι πάντα. 9Διφᾶν9: Ὁ ἐστὶ ψηλαφᾶν, διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ ἀφῆ καὶ τῆς διὰ προθέσεως γίνεται διαφῶ, διαφᾶς, καὶ πάλιν τὸ ἀπαρέμφατον διαφᾶν, ὡσπερ βοᾶν, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρὸν διφᾶν. 9Δίος9: Τὸ δὲ ι γράφεται· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ Χίος γίνεται Χίιος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δίος γίνεται δίιος, καὶ κατὰ κράσιν τῶν β ι εἰς ἔν ι μακρὸν δίος, ὡσπερ, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τοῦ Χίος, Χίος· καὶ ἄλλως· τὰ ἀπὸ μονοσυλλάβων ὀξύτόνων διὰ τοῦ ιος παραγόμενα, μὴ σημαίνοντα μέρος σωματικόν, μήτε μετουσιαστικὰ ὄντα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Φρῦξ, Φρύγιος· 192 Κᾶρ, Κάριος· Τρῶς, Τρώιος· Στύξ, Στύγιος· οὕτως καὶ Ζεὺς, Διὸς, Δίιος, δίος· Ἰστέον, ὅτι τὸ Χίος, καὶ δίος, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὸ δὲ θεῖος, καὶ Κεῖος, διὰ διφθόγγου· ἀμφοτέρα δὲ ἐστὶν κτητικὰ δυσύλλαβα· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θεός, θεῖος, καὶ θεῖος· καὶ τὸ Κεῖος ἀπὸ τοῦ Κέως, ὃ ἐστὶν ὄνομα πόλεως· Κεῖος, καὶ κατὰ κρᾶσιν Κεῖος. 9Διώρησ9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι γραφόμενον· γέγονεν δὲ, ἢ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ ὄρω, διαόρης, καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, διαώρης, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρὸν, Διώρης. 9Δελφίς9: ι· τὰ γὰρ δικατάληκτα πάντα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Τέλχις, καὶ τὰ ὅμοια. 9Δίας9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τῆς δράκοντος γενικῆς γίνεται δρακοντίας, οὕτως καὶ ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς γίνεται Δίιας, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ι εἰς ἔν ι μακρὸν, Δίας. 9Δίφιλος9: ι· ὡσπερ γὰρ παρὰ τὴν Ἄρηϊ δοτικὴν γίνεται ἀρηίφιλος, οὕτως καὶ παρὰ τὴν Διῖ Δίφιλος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ι εἰς ἔν ι μακρὸν, Δίφιλος. 9Διπολεῖα9: Τὸ δι ι κατὰ τὴν ἀρχὴν, παρὰ τὴν Διῖ δοτικὴν· κατὰ δὲ τὴν παραλήγουσαν, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐπειδὴ τὸ πολεῖον ἐστὶν ἢ εὐθεῖα ἢ ἐνική· ὅπερ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἐμάθομεν γὰρ ἐν τῇ τοῦ βαλανείου δοτικῇ, ὅτι τὰ διὰ τοῦ ειον οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τῆς διφθόγγου γράφεται· οἶον, μαγειρεῖον· ἰατρεῖον· ὀρφανοτροφεῖον· ἰχθυοτροφεῖον· ἰαμβεῖον· βαλανεῖον· οὕτως οὖν καὶ διπολεῖον, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐκεῖθεν δὲ γίνεται Διπολεῖα· Διπολεῖα δὲ ἐστὶν ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Διῖ Πολειαίω, ἢ ἐν τῇ ἀκροπόλει τιμωμένη. 9Διπετήσ9: Σημαίνει δὲ τὸ διαυγές· διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ τὴν Διῖ δοτικὴν γεγονὸς καὶ τὸ πεσεῖν, οἰονεῖ ὁ ἐκ τοῦ Διὸς πεπτωκός· εἰώθασιν δὲ καλεῖν διηπετῆ τὸν Νεῖλον καὶ τὸν Ξάνθον· οἶον, 193 ἐπειδὴ διαυγέστατον ὕδωρ ἔχουσιν· καὶ τὸν ἄερα δὲ διηπετῆ εἰώθασιν καλεῖν· οἶον, λαμπρότερον καὶ διπτέστερον. 9Διπλασίων9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τῆς Διὸς γίνεται Διῖ, Δίϊων, διὰ τοῦ ι· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ διπλασίως, διπλασίων, διὰ τοῦ ι· καὶ ἄλλως κατὰ τὸν κᾶνονα τοῦ γλυκίων. 9Δηῖων9: Διὰ τοῦ ι τὸ δεύτερον· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ δήιος, δηῖων, τῷ λόγῳ τῶν δυσυλλάβων συγκριτικῶν, καθὼσπερ τὸ γλυκίων. 9Δανείζω9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι ὡσπερ ἀπὸ τοῦ γένειον γίνεται γενειάζω, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δάνειον δανειάζω, καὶ ἐν συγκοπῇ δανείζω. 9Δαρεικόσ9: Δίφθογγοσ· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Δαρειός γέγονεν Δαρειακός, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ α Δαρεικός διὰ τῆς ει διφθόγγου. 9Δάνειον9: Δίφθογγοσ· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος δυσυλλάβων οὐδέτερων διὰ τοῦ ειον γινόμενα οὐδέτερα μονογενῆ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἶον, γένος, γένειον· βρένθος, βρένθειον· ἔστιν δὲ εἶδος πολυτελοῦς μύρου· οὕτως καὶ δάνος, δάνειον· χωρὶς τοῦ ἰσχνός, ἰσχνίον. 9Δεῖδω9: Σημαίνει δὲ τὸ φοβοῦμαι· γράφεται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δέος γέγονεν δέω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι δεῖω, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ δ δεῖδω.

9Δειλός9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ὡσπερ γὰρ παρὰ τὸν σχήσω μέλλοντα, τὸν σημαίνοντα τὸ χωρῶ, γίνεται χηλός, ση μαίνει δὲ τὴν κιβωτόν· καὶ ὡσπερ παρὰ τὸν βήσω μέλλοντα γίνεται βῆλος, ὃ ἐστὶν βαθμὸς, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖδω, δεῖσω, τοῦ σημαίνοντος τὸ φοβοῦμαι, γίνεται δειλός· τῆς ει διφθόγγου ἐκ τοῦ ῥήματος οὔσης. 9Δεῖπνον9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ τὸ δεῖ καὶ τὸ πονεῖν· ἔστιν δὲ δεῖπνον, οἶονεῖ, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν· δεῖπνον δὲ λέγεται τὸ ἄκρατον. 9Δεῖν9: Δίφθογγος· σημαίνει δὲ τὸ δέον· γράφεται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δέον γέγονεν δεῖν τὸ ἀπα 194 ρέμφατον, ὡς πλέον, πλεῖν· οἶον, δεῖν γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ πρέπων γένεσθαι. 9Δεῖρω9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ μέλ λοντος· δερῶ γὰρ ὁ μέλλων, καὶ διὰ τὸ ἀντιπαρακεῖσθαι αὐτὸ τὸ ο· οἶον, δορά· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἀντιπαρακεῖμενον ἔχουσι τὸ ε ἐγκείμενον· οἶον, σπείρω, σπορά· ἀλείφω, ἀλοιφή· καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ ειρω ἀποστρέφονται τὴν διὰ τοῦ ι μόνου γραφήν· οἶον, οἰκτεῖρω· κείρω· οὕτως καὶ δῆρω διὰ τῆς ει δι φθόγγου. 9Δειρά9: Τὸ σημαῖνον τὸν τράχηλον διὰ τῆς ει διφθόγγου· δέρρα γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς· ὡσπερ τὸ κείρω κέρρω λέγουσιν, οὕτως καὶ δέρρω. 9Δενδρήει9: Τὸ δρη· η ἐκ τοῦ δένδρα, τοῦ α εἰς η τρα πέντος· τὸ δὲ εἰς δίφθογγον· ἐπειδὴ δενδρήεντός ἐστὶν ἡ γενι κή· αἶ γὰρ διὰ τοῦ εντος γενικαὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γρά φονται κατὰ τὴν εὐθειαν· οἶον, χαρίεντος, χαρίεις γάρ· τιμή εντος, τιμήεις· καὶ ἄλλως διὰ τὸ ἔχειν οὐδέτερον τὸ δενδρήεν, καὶ τὰ ὅμοια. 9Δεινός9: εἰ· Οἶονεῖ ὁ δέους ἐμποητικός· καὶ ὡσπερ παρὰ τὸ ἔλεος γίνεται ἔλεεινός διὰ τῆς ει διφθόγγου, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέος δεινός, καὶ κατὰ κρᾶσιν δεινός διὰ τῆς ει δι φθόγγου. 9Αἰνός9: Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡνίκα τοῦτο τὸ δεινός τρέψη τὸ ε εἰς α, καὶ τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ σύμφωνον, ἦγουν τὸ δ ἀποβάλη, αἶ νος γίνεται, ὡσπερ μέχρι ἄχρι, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α. 9Δεῖδια9: Ὁ σημαίνει τὴν ἀσέληνον νύκτα, διὰ τῆς ει δι φθόγγου γράφεται κατὰ τὴν ἄρχουσαν· παρὰ γὰρ τὸ δεινός γέγονεν· καὶ πάντα τὰ παρὰ τὸ δεινός διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἶον, δεινομέλης· δεινολόγος· οὕτως καὶ Δεινίας, καὶ Δεινών· ἔστι δὲ κύριον· τὸ δὲ νι ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ νια διὰ τοῦ ι γράφεται. 9Δεῖμα9: Σημαίνει δὲ τὸν φόβον διὰ τῆς ει διφθόγγου γρά φεται· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ποιήσω γίνεται ποίημα, οὕτως καὶ 195 ἀπὸ τοῦ δεῖσω μέλλοντος γίνεται δεῖμα· καὶ γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐπειδὴ καὶ ὁ δεῖσω μέλλων, ὃ σημαίνει τὸ φο βοῦμαι, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. 9Δεῖμοσ9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέος γίνεται δεῖμος, καὶ κατὰ σύνθεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, δεῖμος. 9Δεῖξω9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ δείκω γέγονεν, τοῦ σημαίνοντος τὸ δεικνύω· ἀνεφάνη δὲ καὶ τὸ ε ἐν τῷ ῥημα τικῶ· Ἡρόδοτος γὰρ αὐτὸ χωρὶς τοῦ ι προηγάγετο· εἶπεν γὰρ "ἱστορίας ἀπόδεξις ἦδε." 9Δυεῖν9: Δοιοῖν γάρ. 9Δεῖκηλον9: Τὸ δει διὰ τῆς ει διφθόγγου· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄγαλμα καὶ τὸ εἶδωλον· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ πέμπω γίνε ται πεμπώβολος, σημαίνει δὲ τῶν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα· καὶ ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνεται ἄγγελος καὶ ἄγγελος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δείκω, τοῦ σημαίνοντος τὸ δεικνύω, γίνεται δεῖκελλον, καὶ συνεκτάσει τοῦ ε εἰς η δεῖκηλον. 9Δειμαλέος9: Τὸ δει δίφθογγος· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ τάρ βος γίνεται ταρβαλέος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμα, τοῦ σημαί νοντος τὸν φόβον, δειμαλέος γραφόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου· Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν· οἶον, ἀργαλέος· σμερδαλέος· δειμα λέος· νηφαλέος· πλήν τεσσάρων· δαιδάλεος· κοβάλεος· ἀτα σθάλεος· αἰθάλαιος· τὸ δὲ αἰθάλεος διαφορεῖται ἀπὸ τοῦ αἴθω γὰρ ὑπάρχει· ὡσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ νήφω, νηφαλέος. 9Δεῖλη9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλεί πειν τῇ ἔλλη, οἶονεῖ τῇ θερμασίᾳ· δέλλη οὖν φῶς ἐστὶν, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ελ εἰς τὴν ει δίφθογγον γέγονεν δεῖλη· καὶ ἐκ τούτου ἡ δεῖλη, τῆς δεῖλης, ἐπιρῥηματικῶς· οἶον, "δεῖλης ἦλθον." 9Δαρεῖος9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰος τρι σύλλαβα πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, καὶ ἐν τῇ κατ' ἀρχὴν συλλαβῇ τὸ α

μικρὸν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, πλὴν 196 τοῦ ἀντίος· οἶον, Καδμεῖος· Βακχεῖος· ἀνδρεῖος· οὕτως καὶ Δαρεῖος. 9Δαρεικόσ9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ Δαρεῖος, Δαρειακός, καὶ κατὰ συγκοπὴν Δαρεικός. 9Δευρί9: Τὸ ἐπίρρημα ἰ· ὃ γίνεται *** 9Δεκελεικόσ9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δεκε λείας γέγονεν. 9Δεκελειακόσ9: Καὶ κατὰ συγκοπὴν Δεκελεικός. 9Δούρειος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· πρῶτον μὲν ὅτι ἀνεφά νει τὸ ε ἐν τῷ δούρεος· δεύτερον δὲ ὅτι τὰ διὰ τοῦ εἰος, σημαίνοντα μέρος σωματικὸν ἢ μετουσιαστικὸν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· λέγεται δὲ καὶ δώρειος. 9Δουράτειος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐκ τοῦ δουράτεος γάρ· καὶ ὡς μετουσιαστικόν. 9Δευτέρειον9: Δίφθογγος· ἀπὸ τοῦ δευτερεῖάω. 9Δεῖσα9: Ὁ σημαίνει τὴν ὑγρασίαν· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δεύσω μέλλοντος γέγονεν δεῦσα, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ἰ δεῖσα· καὶ τὸ παράδεισος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ τὴν δεῖσαν γὰρ ἔστιν. 9Δηϊάνειρα9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ νει· πάντα γὰρ τὰ διὰ τοῦ εἰρα προπαροξύτονα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, σῴτειρα· ὀλέτειρα· γενέτειρα· εὐπάτειρα· ἔθειρα· δότεира· οὕτως οὖν καὶ Δηϊάνειρα· καὶ καθάπερ δὲ τὰ εἰρα θηλυκὰ οὐδέ ποτε ἔχουσιν ἐν τῇ παραληγουσῇ τὸ ἰ μόνον, ἀλλ' ἢ μετὰ τὸ ω ἔχουσιν αὐτό· οἶον, πρῶρα· ἢ μετὰ τῷ α· οἶον, σφαῖρα· ἢ μετὰ τοῦ ο· οἶον, μοῖρα· ἢ μετὰ τοῦ ε· οἶον, στεῖρα· ὀλέτειρα· δότεира· πεῖρα· σπεῖρα· σημαίνει δὲ τὴν εἰλίην· οὕτως οὖν καὶ Δηϊάνειρα. 9Δώδεκα9: Διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἶονεἰ δυόδεκα, τοῦ υ καὶ ο εἰς ω μέγα κραθέντος. 9Δωρί9: Τὸ ἐπίρρημα διὰ τοῦ ἰ· ἐκ τοῦ δεῦρο τροπῇ τοῦ ο εἰς ἰ. 9Διομήδεια9: Εἰ δίφθογγος· ἀνάγκη τῷ κτητικῷ λόγῳ. 197 9Δολομήτις9: Τὸ τις ἰ· παρὰ γὰρ τὸ δολῶ δολοῖς γέγονεν· καὶ ἴστέον ὅτι τὰ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περι σπωμένων διὰ τοῦ ἰ θέλουσι γράφεσθαι· οἶον, διετία· τριετία· ἔξαετία· ἑπταετία. 9Δεῖπνον9: Τὸ λεγόμενον ἄκρατον λέγεται· τὸ δὲ ἔσπερι νὸν δόρπος. 9Δυσώδης9: Διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ ὠδης· οἶον, εὐώδης· πετρώδης· δυσώδης· καὶ τὰ ὅμοια. 9Δορύλλειον9: Δίφθογγος εἰ· καὶ Κοτιάειον· Γορδῖον δὲ καὶ Δοκίμιον πόλεις Φρυγίας τὸ ἰ παραλήγονται. 9Δηλαδῆ9: Τὰ δύο διὰ τοῦ η. 9Δορυφόρος9: Παρὰ τὸ δόρυ ἢ παράδοσις. 9Δωροφορος9: Παρὰ τὸ δῶρον ἢ παράδοσις. 9Δεῖρα.9 9Δηλητήριον9: Παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δηλητῆς καὶ δηλητήριον. 9Δειλινόν9. 9Δεῖλησ9. 9Δίμωρον9. 9Δομίτιος9: ὄνομα κύριον. 9Δή9: Ὁ παραπληρωματικὸς σύνδεσμος ἦ· καὶ τὸ 9Δεῖ9 τὸ σημαῖνον τὸ πρέπει εἰ δίφθογγος, δεῖε δεῖ. 9Διώρια9

9Ἑρμῖος9: ἰ· σημαίνει δὲ τοῦ κραββάτου τὸν πόδα· ἐπειδὴ τὰ ἐνύπνια ὁ Ἑρμῖν ἐκεῖ ἔγραψεν· ἢ παρὰ τὸ ἐνεῖρεσθαι καὶ ἐμπλέκεσθαι ἐν τῇ κλίνῃ· καὶ πάλιν διὰ τὸ δικατάληκτον διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οἶον, ἀκτίς, ἀκτίν· οὕτως καὶ ἑρμῖς, ἑρμῖν. 9Ἐλευσίς9: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως· διὰ τοῦ ἰ γράφεται ὡς δικατάληκτον. 9Ἐρυθίνος9: ὄνομα πόλεως διὰ τοῦ ἰ τὸ θι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰνος πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, μὴ ἔχοντα ἀπὸ πλεονασμοῦ τὸ ἰ, διὰ τοῦ ἰ γράφεται, καὶ πάντα προπερισπῶνται· οἶον, Σαβῖνος· Μαρτῖνος· οὕτως οὖν καὶ Ἐρυθίνος. 198 9Ἐρασίνοσ9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ἰ· τῷ λόγῳ τοῦ Ἐρυθίνος· γέγονεν δὲ παρὰ τὸν ἐράσω μέλλοντα. 9Ἐχίνος9: Διὰ τοῦ ἰ· τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ἰνος προπερι σπωμένων, τὸ δὲ ἔχινος πολλὰ σημαίνει· σημαίνει γὰρ τὸν θα λάτιον ἔχινον, καὶ τὸν χερσαῖον, τὸν λεγόμενον ἀκανθόχοιρον, καὶ εἶδος χύτρας καὶ λέβητος, καὶ πόλιν, καὶ μέρος. 9Ἐχινάσ9: Διὰ τοῦ ἰ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔχινος· ἔστιν δὲ πόλις. 9Ἐρινύς9: Τὸ ρι διὰ τοῦ ἰ· ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀράς ἀνύειν γέγονεν ἀρανύς, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ἰ Ἐρινύς· ἢ παρὰ τὴν ἔραν γέγονεν ἐρανύς, καὶ Ἐρινύς, οἶονεἰ ἢ ἐκ τῆς γῆς ἀνερ χομένη· ἢ παρὰ τὸ ἐρὶ τὸ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀνύειν γέγονεν Ἐρινύς, οἶονεἰ ἢ μεγάλως ἀνύουσα· ἢ παρὰ τὸ ἐλινύειν, τὸ σημαῖνον τὸ ἡσυχάζειν, γέγονεν ἐλινύς, καὶ Ἐρινύς, οἶονεἰ ἢ ἡσυχάζουσα κατὰ ἀντίφρασιν, τοῦτ' ἔστιν ἢ μὴ ἡσυχάζουσα. 9Ἐξοκεῖλα9

καὶ Ὁποκεῖλα: Διὰ τοῦ ο μικροῦ, παρὰ γὰρ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν. ὉΕἰρκτή: σημαίνει δὲ τὴν φυλακὴν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ὁμοίως δὲ καὶ Εἰρμός· ταῦτα γὰρ τοῦ εἰργω τὴν δίφθογγον ἐφύλαξαν· τὸ δὲ εἰρμός τοῦ εἴρω, τοῦ σημαίνοντος τὸ συμπλέκω. ὉΕἶρπον: Διὰ διφθόγγου· παρὰ τὸ ἔρπω. ὉΕἶλκον: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, παρὰ τὸ ἔλκω. ὉἘταιρία: Τὸ ται δίφθογγος· τὸ ρι ἢ παράδοσις. ὉἘταιρεῖος: Δίφθογγος τὸ ρε· τῶ λόγῳ τῶν κτητικῶν προ περιπωμένων. ὉἘπειλημμένοι: Ὡς ἐπιλαβόμενοι τῆς προθέσεως τὸ ἰ· οἱ ἐπειλημμένοι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἢ παράδοσις. ὉἘμίχθη: ἰ. ὉἘρινέος: ἰ· Παρώνυμον γὰρ, διὰ τὸ ἐριστικὸν εἶναι τὸ δένδρον, καὶ πέτραις καὶ λίθοις ἐπαναβλαστάνειν. ὉἘνθαδί: ἰ. ὉἘρισμα: ἰ, ἐπὶ τῆς φρουρᾶς. ὉἘρεισμα: Εἰ δίφθογγος, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐρείδω· εὐρέθη γὰρ καὶ ἐρειρέδαται. 199 ὉἘξουσία: ἰ ἔστιν, καὶ ἐκ τῆς συναλειφῆς τῶν ψιλῶν εὐ ρίσκεται κατ' ἐξουσίαν, καὶ ἐξουσίως, καὶ ἐπεξουσίως. ὉἘνίοτε: ἰ· ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐστίν, καὶ τοῦ ὄτε, καὶ ἔνιοι. ὉἘνιπή: Διὰ τοῦ ἰ τὸ νι· ἐκ γὰρ τοῦ ἐνίπτω γέγονεν, ὅπερ διὰ τοῦ ἰ γράφεται· τὰ γὰρ παρὰ τὸ πτω ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, νίπτω· ρίπτω· πίπτω· πλὴν τοῦ φιλαλείπτω καὶ ἐρείπτω. ὉἘριθος: ἰ· σημαίνει δὲ τὸν ἐργάτην, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἐργαζομένου τὰ ἔρια· γέγονεν δὲ τὸ ἀρσενικὸν ἀπὸ τοῦ ἔρα, ὃ ἐστίν ἢ γῆ, ἔραθος, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ἰ ἔριθος· καὶ ἀπὸ τοῦ ἔριον, ἔριθος· ὁμοίως δὲ ἐστίν τολόβινθος, ὃ σημαίνει τὸν κρόκον τοῦ ὠοῦ. ὉἘμισα: Ἡ πόλις, ὡς λάρισα· καὶ Ἐμισαῖος, ὡς Λαρισαῖος. ὉἘριθεύς: Διὰ τοῦ ἰ, παρὰ τὸ ἔριθος γέγονεν· ἔστιν δὲ εἶδος ὀρνέου. ὉἘρινεός: ἰ· σημαίνει δὲ τὴν ἀγρίαν συκὴν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρίζω γέγονεν ἐρινός, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε ἐρινεός· ἐριστικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ δένδρον· ἀνέρχεται γὰρ καὶ εἰς τοῖχον, καὶ εἰς ἕκα στον τόπον. ὉἘχίων: Ἦστιν δὲ ὄνομα κύριον· διὰ τοῦ ἰ· ἐκ γὰρ τοῦ ἔχισ ἔχιος, ὃ ἐστὶν εἶδος ὄφεως, γέγονεν Ἐχίων, καὶ τῶ λογῶ τοῦ Ἀμφίων διὰ τοῦ ἰ. ὉἘνιπέυς: Διὰ τοῦ ἰ· ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνιπή, τοῦ σημαίνοντος τὴν ἀπειλὴν γέγονεν· καὶ γὰρ ὁ ποταμὸς οὗτος ἄγριός ἐστιν, καὶ ἀπειλοῦντι ἔοικεν· τὸ δὲ ἐνιπή διὰ τοῦ ἰ, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνίπτω γέγονεν. ὉἘκεῖνος καὶ ὉἘκείνη: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ παιδος ἢ κάθιστος. ὉἘξίτηλος: ἰ· παρὰ τὸ ἐξιέναι τὸ τεθηλός· λέγεται δὲ κυρίως τὸ ἀποβαλμένον. ὉἘτεωνεύς: ὄνομα κύριον. ὉἘυηνίνη: Διὰ τοῦ ἰ τὸ νι· σημαίνει δὲ τὴν τοῦ Εὐήνου· 200 τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰνη μονογενῆ, μὴ γενόμενα ἀπὸ ἐπιθετικῶν κύρια, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· πλὴν τοῦ πείνη· οἶον, Ὁκεανίνη· Ἀδρη-στίνη· ἄξινη· Παλαιστίνη· δίνη. ὉἘπί: Ἡ πρόθεσις ἰ· ὉἘπί: ὁ σύνδεσμος δίφθογγος. ὉἘπίσιον: Διὰ τοῦ ἰ τὰ δύο· σημαίνει τὰ ξηρά· γέγονεν ἐπίσιον· καὶ ἄλλα παρὰ τὸ εἰσιέναι ἐστίν. ὉἘνδῖος: Σημαίνει δὲ τὸν μεσημβρινὸν καιρὸν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ τὸ ἴδειν γὰρ ἐστὶν ἴδιον, ὃ ἐστὶν ἰδροῦν. ὉἘλινύω: Σημαίνει δὲ τὸ ἡσυχάζω, διὰ τοῦ ἰ γράφεται, κατὰ τὸν κανόνα τὸν εἰρημένον ἐν τῇ περὶ τοῦ Βιθονια διφθόγγῳ. ὉἘρείπτω: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἔστιν γὰρ παρὰ τὴν ἔραν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐρείπτω καὶ ἐνεργητικὸν σημαίνει καὶ παθητικόν· σημαίνει δὲ τὸ καταβάλλω καὶ πίπτω. ὉἘπαλξίτησ: Σημαίνει δὲ τὸν λίθον τὸν ὄντα ἐπάνω τῆς ἐπάλξεως, διὰ τοῦ ἰ γράφεται, τῶ λόγῳ τοῦ Ἀσκαλωνίτης, καὶ διὰ τὸ εἶναι παρώνυμον. ὉἘῦριπος: Διὰ τοῦ ἰ· παρὰ γὰρ τὸ ῥιπίζω· γέγονεν Εὔριπος, οἶονεὶ ὁ εὐκαίρως ῥιπιζόμενος καὶ ἐπιφερόμενος· ἢ παρὰ τὸ εὐρὺ γέγονεν εὔρυπος, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ἰ Εὔριπος· ὡπερ ἀφροδύτη ἢ Ἀφροδίτη· καὶ δύφρος, δίφρος· οἶονεὶ ὁ πλατὺς κατὰ ἀντίφρασιν τοῦτ' ἔστιν ὁ μὴ ὦν πλατύς· καὶ γὰρ ὁ Εὔριπος πέλαγος στενὸν ἐστὶν μεταξὺ τῆς Εὐβοίας· ὅπερ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐνθαλάττει τὴν ἰδίαν κίνησιν, καὶ πάντας ἐναντίας τῇ κινήσει τοῦ ἀνέμου κινεῖται· ἐκεῖ δὲ ἔτε λέσθη ὁ Ἀριστοτέλης· μὴ εὐρηκῶς γὰρ τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης κινήσεως, ὀλιγοψυχήσας ἀπέθανεν. ὉἘνθαδί: Τὸ ἐπίρρημα διὰ τοῦ ἰ· ὡπερ γὰρ ἐκ τοῦ δεῦρο γίνεται δευρὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ἰ, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἐνθάδε γίνεται ἐνθαδί, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς ἰ. ὉἘκεινοσί: Διὰ τοῦ ἰ τὸ σι·

κατ' ἐπέκτασιν γάρ ἐστιν· αἱ δὲ ἐπεκτάσεις οὐ γίνονται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ 201 ἰ· τὸ οὖν οἶονεῖ καὶ ὡσπερεῖ, γραφόμενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, οὐκ ἔστιν κατεπέκτασιν, ἀλλὰ διάφορα μέρη λόγου εἰσίν· τὸ γὰρ οἶονεῖ δύο μέρη λόγου ἐστίν· τὸ οἶον, ὄνομα, καὶ τὸ εἰ σύνδεσμος συναπτικός· τὸ δὲ ὡσπερεῖ τρία λόγου μέρη ἐστίν· ἔστιν γὰρ ὡς ἐπίρρημα, καὶ τὸ περ σύνδεσμος παραπληρωματικός, καὶ τὸ εἰ σύνδεσμος συναπτικός. 9Εὐριπίδης9: Διὰ τοῦ ι τὸ ρι καὶ πι· παρὰ γὰρ τὸ Εὐριπος Εὐριπίδης· καὶ πάλιν, τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιδης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται, χωρὶς τοῦ Κύθνος, Κυθνείδης· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον. 9Ἐνδίνων9: Σημαίνει δὲ τὰ ἐντόσθια σπλάγχνα, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινος προπαροξύτονα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ξύλινος· κόφινος· λίθινος· ἀνθρώπινος· οὕτως καὶ ἔνδινος διὰ τοῦ ι, καὶ ἐκεῖθεν ἐνδίνων· πλὴν εἰ μὴ ὡσιν ἀπὸ ἀπλοῦ ἔχοντα τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, ἀπὸ τοῦ ξένος γίνεται ξεῖνος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, καὶ ἐκεῖθεν εὐξείνος. 9Ἑλλανικό9: Διὰ τοῦ ι τὸ νι· παρὰ γὰρ τὸ Ἑλλην Ἑλληνικός, καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς α· καὶ ἄλλως, τὰ εἰς κος κτητικά διὰ τοῦ ι γράφεται. 9Ἐγείρω9: Παρὰ γὰρ τὸν ἐγερωῶ γέγονεν μέλλοντα· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς ἐγέρρω λέγουσιν. 9Ἐθείρω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰρω ῥήματα βαρύτερα ἀποστρέφονται τὴν διὰ τοῦ ι μόνου γραφήν· οἶον, ἀγείρω, ἀείρω· ἰμείρω· σπείρω· κείρω· φθείρω· εἴρω· οὕτως καὶ ἐθείρω· τὸ θείρω δὲ σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν, ἢ ἐξ ἔθους τινὶ ἐπιφυτῶν. 9Ἐθαιρω9 καὶ 9Ἐταῖρος9: Τὸ θαι καὶ τὸ ται δίφθογγος· παρὰ γὰρ τὸ ἐθάρω, καὶ τὸ ἐτάρω γέγονεν. 9Ἐθειρα9: Σημαίνει δὲ τὴν τρίχα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐκ γὰρ τοῦ ἐθείρω γέγονεν, οἶονεῖ ἢ ἐξ ἔθους φυτῶσα· ἀπάγεται δὲ καὶ τῷ κανόνι τῶν εἰς ρα θηλυκῶν ἐν τῇ Δηϊάνειρα εἰρημένων. 9Ἐρείκω9: Σημαίνει δὲ τὸ σχίζω· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐρέχθω, καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ σχίζω σημαίνει· ἢ γὰρ εἰ δίφθογγος παρὰ τισὶν ἐστὶν ὑγρότητα. 202 9Ἐρείκη9: Ὅ ἐστιν εἶδος δένδρου εὐχέρως σχιζόμενον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρείκω γέγονεν. 9Ἐρειξισ9: Σημαίνει δὲ τὴν κατεσχισμένην γῆν· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ἐκ γὰρ τοῦ ἐρείκω, ἐρείξω, ἔρειξις. 9Ἐρείδω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐρηρέδαται, καὶ ὑπερείδομαι ὁμοίως διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Ἐζώικισαν9: Σὺν τῷ ι· καὶ τὸ κι ι. 9Εἰκή9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ εἴκω γέγονεν· σημαίνει δὲ τὸ εἰκή, τὸ ὡς ἔτυχεν. 9Εἴσω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τῆς ἐξ γί νεται ἔξω, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ πρόσω, οὕτως καὶ ἀπὸ τῆς εἰς εἴσω. 9Εἶο9: Σημαίνει δὲ τὸ αὐτοῦ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἔστιν γὰρ ἐμοῦ· σοῦ· οὔ· καὶ αὐτὰ αἱ γενικαὶ γίνονται κατὰ διάλεκτον· ἐμέο· σέο· ἔο· καὶ ἐπειδὴ αἱ διαλελυμέναι γενικαὶ οὐδέποτε τὰ δύο φωνήεντα ἔχουσι μακρὰ, ἢ πάλιν βρα χεῖα· ἀλλὰ τὸ ἐν μακρὸν, τὸ δὲ ἕτερον βραχύ· οἶον, Πριαμείδεω· Πηλείδεω· Ὀκεανοῖο· ποταμοῖο· ἐπλεόνασεν τὸ ι ποιητικῶς, καὶ ἐγένοντο ἐμεῖο· σεῖο· εἶο· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Εἰδώ9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸν εἰδῶ ἐνεστῶτα γέγονεν εἰδῶς ἢ μετοχή· εἰδῶ γὰρ τὸ γινώσκω δίφθογγος. 9Εἶδεται9: Εἰ δίφθογγος· δοκεῖ, φαίνεται. 9Εἶδομεν9: Ἀντὶ τοῦ μάθομεν· δίφθογγος. 9Εἰσάμενος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰδῶ ῥήματος τοῦ σημαίνοντος, τὸ ὁμοίῳ, γέγονεν εἴσω, εἴσα, εἰσάμην, καὶ εἰσάμενος ἢ μετοχή. 9Εὐνεῖδαι9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ νει· παρὰ γὰρ τὸ Εὐνεος γέγονεν. 9Εὐνείδης9: Ὡσπερ ἀπὸ τοῦ Νέλεος, Νελείδης, καὶ Νε λείδαι, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐνείδης, Εὐνεῖδαι. 9Εἰθισμένος9: Εἰ δίφθογγος· ἀπὸ τοῦ ἐθισμένος. 9Εἶο9: Δίφθογγος ἢ ἀντωνυμία· ἔω γὰρ ἦν. 9Εἴρων9: Δίφθογγος· παρὰ γὰρ τὸ εἴρω τὸ σημαῖνον τὸ λέγω 203 γέγονεν, οἶονεῖ ὁ διὰ λόγων παραλογιζόμενος· τὸ δὲ εἴρω δὲ δεικται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενον. 9Εἰνοσίφυλλον9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· σημαίνει δὲ τὸν κινουῖντα τὰ φύλλα· παρὰ γὰρ τὴν ἔνωσιν, ὃ σημαίνει τὴν κίνησιν, καὶ τὸ φύλλον γέγονεν ἐνοσίφυλλον, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι εἰνοσίφυλλον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Εἴλεον9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· σημαίνει δὲ τὴν μαγειρικὴν τράπεζαν·

παρὰ γὰρ τὸ ἔλεος γέγονεν ἔλεον, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι εἶλεον διὰ διφθόγγου. 9Εἶβω9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ λείβω γέγονεν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ λ εἶβω, καὶ ἐκεῖθεν εἶβη· τρία δὲ ἐστὶν εἰς βω ῥήματα διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενα· οἶον, ἀμείβω· στείβω· ὃ ἐστὶν τὸ περιπατῶ, καὶ λείβω, καὶ εἶβω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ λ. 9Ἐπειξισ9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἐπείγω, ἐπέιζω, γέγονεν ἔπειξις· τὸ δὲ ἐπείγω διὰ τῆς ει διφθόγγου γρὰ φεται, ἐπειδὴ ἔχει ἀντιπαρακείμενον τὸ οἶγω· ὁ γὰρ κατεπείγων, ὡς τι ἀνύσαι βουλόμενος, κατεπείγει· καὶ πάλιν, τὰ ἔχοντα ἀντιπαρακείμενον τὸ ο διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἶον, ἐπέιγω· οἶγω· ὡς λείπω, λέλοιπα· καὶ κτείνω, κτόνος. 9Ἐγχείμαρτος9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὴν ἔγχει δοτικὴν γέγονεν. 9Ἐνόεις9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ῥήμα γὰρ ἐστὶ παρατατικόν· καὶ ἰστέον ὅτι οἱ παρατατικοὶ ἐπὶ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἐνόεις, ἐνοίει· ἐποίεις, ἐποίει· ἐκάλεις, ἐκάλει. 9Εἰμένους9: Σημαίνει δὲ τὸ ἐνδεδυμένος, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰμένοι καὶ ἀφιεμένοι φασίν· ὡσπερ κείρω, κέρρω· φθείρω, φθέρω. 9Εἰαμένη9: Σημαίνει δὲ τὸν κάθυγρον τόπον, διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἐρειαμένη, καὶ κατὰ ἀποβολὴν εἰαμένη. 9Ἐργαλεῖον9: Εἰ δίφθογγος· καὶ προπερισπᾶται κατὰ παρὰδοσιν. 9Εἰρωνεῖα9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ κατὰ τὴν ἄρχου 204 σαν, καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· ἡ μὲν ἄρχουσα, ὅτι παρὰ τὸ εἰρων εἰρωνος γέγονεν, ὅπερ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ὡς δέδεικται· κατὰ δὲ τὴν παραλήγουσαν, ὅτι παρὰ τὸ εἰρωνεύω, ἐστὶν εἰρωνεῖα· ὡς μοιχεύω, μοιχεῖα. 9Εἰλικρινήσ9: Σημαίνει δὲ τὸν καθαρὸν, διὰ τῆς ει διφθόγγου κατὰ τὴν ἄρχουσαν· παρὰ γὰρ τὸ κρίνω καὶ τὸ ἔλη, τὸ σημαῖνον τὴν θερμασίαν, γέγονεν εἰλικρινής, οἶονεὶ ὁ ἐν τῇ ἔλη κε κριμένος· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι γέγονεν εἰλικρινής διὰ τῆς ει διφθόγγου· τὸ δὲ λι γέγονεν οὕτως· εἰλοκρινής ἦν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι γέγονεν εἰλικρινής· τὸ δὲ κρι ἐκ τοῦ κρίνω. 9Ἐπηρεῖα9: Δίφθογγος Ἐπηρεάζω γὰρ, καὶ ἐπιρειασμός. 9Εἴκοσι9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου κατὰ παράδοσιν· ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ εἶς γέγονεν ἔεις κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, καὶ φυλάττει τὴν ει δίφθογγον, οὕτως καὶ τὸ εἴκοσι γίνεται κατὰ πλεονασμὸν εἴκοσι· καὶ φυλάττει τὴν ει δίφθογγον· ἐστὶν δὲ εἰπεῖν οὕτως, πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοιχεῖον, εἴτε φωνῆεν, εἴτε σύμφωνον, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· τὸ γὰρ ἐν ἔχει τὸ ε· ὅπερ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος ἐστίν· καὶ πάλιν τὸ δύο ἔχει τὸ δ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· πάλιν τὸ πεντήκοντα ἔχει τὸ ε, καὶ τὸ η, καὶ τὸ α· ἅτινα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος ἐστίν· τὸ δὲ ὀκτὼ δοκεῖ ἀντικεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔχει στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ἀλλ' εἰσὶν δυνάμει ἔχων στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· λέγουσιν γὰρ οἱ φιλόσοφοι, ὅτι παρὰ τὸ ἄγω ἐστὶν δύο· τὸ δὲ ἄγω δύο ἔχει στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος, λέγω δὴ τὸ α, τὸ γ, καὶ τὸ δ· ὀκτὼ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἄγειν δύο· δύο γὰρ τετράδας ἄγει· διὰ δὲ τὸν τοιοῦτον κανόνα καὶ τὸ τρεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται ἵνα σχῆ στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ἔχει γὰρ τὸ ε· εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ μόνου τοῦ ι, οὐκ ἔμελλεν ἔχειν στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος, ἐν δὲ τῇ συνθέσει· οἶον, ἐν τῷ τρισκαίδεκα· ἐπειδὴ εὐ ρίσκεται ἔχον στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος, ἔχει γὰρ τὸ α τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ τὸ δ, καὶ τὸ ι τοῦ δέκα· τούτου χάριν ἀποβάλλει τὸ ε τὸ προσελθὸν τὸ τρεῖς χάριν τοῦ εὐρεθέντος στοιχείου ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ἵνα οὖν καὶ ἐν τῷ εἴκοσι 205 εὐρέθη στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος, τούτου χάριν γρὰ φεται διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἔχει γὰρ τὸ ε, ὅπερ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τοῦ ι, οὐκ ἔμελλεν ἔχειν στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ἀμέλει οἱ Δωριεῖς, διὰ τοῦ ι γράφοντες αὐτὸ, τρέπουσι τὸ ο ἐν τῇ παραληγούσῃ εἰς τὸ α, λέγοντες εἴκασι· ἵνα εὐρέθη ἔχον στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος. 9Εἰλίσσω9: Τὸ ει δίφθογγος· τὸ λι ι· ὡς ἐκ τοῦ ἐλίξω μέλλοντος γίνεται εἰλίσσω· τὸ λι ι· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δύο ςσ εὐρίσκεται ἢ ει δίφθογγος, πλὴν τοῦ κρείσσω, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ γενομένου

ρήματος τοῦ κρεισσω. 9Εἰνάτη9: Σημαίνει δὲ τὴν νύμφην, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ τὸ εὐνὴ γέγονεν εὐνατηρ, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι εἰνάτηρ. 9Εἶργω9: Δίφθογγος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔέργω γίνεται κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εε εἰς τὴν εἰ διφθόγγον· καὶ ἄλλως· ὅτι ἀνεφάνη τὸ ἐν τῷ ἔργαθεν· ἢ διὰ τὸ ἀντιπαρακεῖσθαι τὸ ο· οἶον, ὀργή· ἢ γὰρ ὀργὴ εἶργει τινὰ τοῦ καλῶς βούλεσθαι· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ο ἀντιπαρακεῖμενον ἔχουσι τὸ ε ἐγκείμενον· κτείνω, κτόνος· εἶρω, εἶρμος, οὕτως καὶ εἶργω, ὀργή. 9Εἰκών9: Εἰ δίφθογγος· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἶκω τὸ ὁμοίῳ γέγονεν εἰκών· ἀντιπαρακεῖται γὰρ τὸ ο ἐν τῷ ἔοικα· τὰ γὰρ ἔχοντα ἀντιπαρακεῖμενον τὸ ο ἔχουσι τὸ ε ἐγκείμενον· οἶον, κείρω, κουρεύς· ἀγείρω, ἀγορά· οὕτως, καὶ εἶκω, οἶκος· τὸ δὲ Ἰκό νιον ἢ πόλις, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ εἰκὼν ὄν, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὸ δὲ Ἰκόνιον γέγονεν ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας· γυναικα φασὶν κατοικεῖν εἰς τὸν τόπον παράνομον, ἢ τοῖς ἐπιξενουμένοις ἐκέλευεν συγγενέσθαι αὐτῇ, καὶ μετὰ τὴν συνουσίαν ἀνήρει, ἵνα μὴ ἡ ἀσελγεία αὐτῆς ἐπιγνώσθῃ· Περσέα δὲ τὸν Δαναῆς ἐπὶ τοὺς τόπους ἀφικνούμενον, καὶ μέλλοντα τὰ αὐτὰ πάσχειν, δεῖ ξαντα τὸ τῆς Γοργοῦς πρόσωπον, αὐτὴν ἀπελιθῶσθαι· ταύτην δὲ ἐπιπολὺ χρόνον τὴν εἰκόνα διαμεῖναι λιθίνην· ἀφ' ἧς αἰτίας 206 καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν Ἰκόνιον ὀνομάσαι· διὰ δὲ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ εὐρέθη ἡ ἄρχουσα συστέλλομένη παρὰ Με νάνδρω. 9Εἶκω9: Σημαίνει δὲ τὸ ὑποχωρῶ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἀντιπαρακεῖται γὰρ αὐτὸ τὸ οἶκος· οἶονεἰ, εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν πάντες· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἐγκείμενον τὸ ε ἀντιπαρακεῖμενον· εὐρέθη δὲ ἐν διαστάσει καὶ ὁ πρῶτος ἀόριστος· οἶον, ἔερξε. 9Ἐκεῖνος9: Εἰ δίφθογγος· καὶ γὰρ οἱ Δωριεῖς κῆνος, καὶ τῆνος, διὰ τοῦ η ποιοῦσι τὴν γραφήν· ἔθος γὰρ ἔχουσιν τὴν εἰ δίφθογγον τρέπειν· οἶον, πλείων· μείων, μήων· αἱ δὲ πρωτὸ τυποὶ ἀντωνυμίαι, αἱ μονοπρόσωποι, ἀπὸ φωνήεντος θέλουσιν ἄρχεσθαι· οἶον, αὐτὸς, οὗτος· οὕτως οὖν, καὶ τὸ ἐκεῖνος προσέλαβεν τὸ ε διὰ τὸν κανόνα τοῦτον. 9Εὐρώπεια9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνων· Εὐρώπεια δὲ ἐστὶν ὄνομα κύριον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα θηλυκὰ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαυνομένου, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, Καλλιῶπεια· Πληστοδόκεια· οὕτως καὶ Εὐρώπη, Εὐρώπεια, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Ἐμεια9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνων· καὶ ἄλλως· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεργῶ, ἐνέργεια, καὶ ἀνθῶ, Ἄνθεια· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμῶ, Ἐμεια, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐστὶν δὲ τόπος πλησίον Μυκηναίων· Ἐμεια δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἤμεσεν ὁ Κέρβερὸς ἀνελθὼν ἐν τοῦ Ἄδου· ἢ ἐπειδὴ ὁ Θυέστης φαγὼν τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἐκεῖ ἤμεσεν. 9Ἐξειδίων9: Σημαίνει δὲ τὴν ἔξιν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ ξεῖ· γέγονεν δὲ ἀπὸ τῆς ἔξεως, ἔξειδιον, ὥσπερ ἀπὸ τῆς λέξεως, λεξειδιον· καὶ ὄφεις, ὄφειον, ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς γενικῆς· ἢ τῆς ἔξιος, καὶ λέξιος, καὶ ὄφιος· διὰ τοῦ ι πάντα. 9Ἐγχειρίδιον9: Σημαίνει δὲ καὶ βίβλον μικρὰν, καὶ ξίφος· γέγονεν δὲ παρὰ τὴν ἔγχει δοτικὴν· ἰστέον δὲ ὅτι αἱ ἀπὸ δοτι 207 κῶν τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντιθέμεναι λέξεις κατὰ μέρος τοῦ τον τὸν τρόπον γίνονται· ἐὰν μὲν γὰρ ἐπιφέρηται φωνῆεν, ἢ ἐν ἀπλοῦν σύμφωνον φυλάττεται ἢ αἰ δίφθογγος· οἶον, ὀρείαιος· ὀρεῖχαλκος· Ὀρειγενής· Ὀρειθυῖα· κατ' ἕκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ἐγχειμαργος· σημαίνει δὲ τὸ ὀρίανον, ἀπέβαλεν γὰρ τοῦτο τὸ ο τῆς ὄρει δοτικῆς, καὶ ἐξέτεινεν τὸ ι· ἐὰν δὲ σύμφωνον δύο ἐπιφέρωνται, ἢ ἐν διπλοῦν, ἀποβάλλει τὸ ε· οἶον, ὀρίτροφος· ὀρίδρομος· ὀριβρεμέτης· ὑψιβρεμέτης· ὑψίζυγος. 9Ἐρέχθειον9: Τὸ τοῦ Ἐρεχθέος, δίφθογγος. 9Εἶδαρ9: Σημαίνει δὲ τὴν βρῶσιν· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐκ τοῦ ἔδω, τοῦ σημαίνοντος, τὸ ἐσθίω, γέγονεν ἔδαρ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι εἶδαρ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Ἐπικήδειον9: Εἰ δίφθογγος τὸ δεῖ· κτητικὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ κήδους. 9Εἶδος9: Εἰ· ἐπειδὴ ἀντιπαρακεῖται αὐτῷ τὸ οἶδα· καὶ προεῖρηται περὶ τοῦ ἀντιπαρακεῖσθαι τὸ ο· οὕτως καὶ εἶδω, τοῦ σημαίνοντος τὸ γινώσκω· γίνεται οἶδα, καὶ ἐξ αὐτοῦ εἶδω, εἶδος· σημαίνει δὲ τὴν μορφήν καὶ τὸ σχῆμα· καὶ τὸ ἀπὸ γένους διαιρούμενον· οἶον, ἄνθρωπον· ἵππον· ἐλαῖαν. 9Εἰδικόν9: Ἦνικά μὲν τὸ εἶδος

σημαίνει· οἶον, γένος· εἶδος γενικὸν εἰδικόν, διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· ἡνίκα δὲ τὸν ἴδιον οἶον, διὰ τοῦ ι γράφεται. 9Εἶαρ9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἔω τὸ σημαίνον τὸ ἐκπέμπω, γέγονεν ἔαρ· τότε γὰρ ἐκπέπονται οἱ καρποὶ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, εἶαρ. 9Εἶθαρ9: Ὁ σημαίνει τὸ εὐθέως· ἔστιν ἐπίρρημα διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐθῆς γέγονεν εὐθαρ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, εἶθαρ. 9Ἐνομότηια9: Εἰ· ἐνωμότηια τάγματα δίφθογγος· ἢ παρὰ δόσις. 9Εἰρία9: Δίφθογγος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρίου γέγονεν εἰρία, κατὰ μεταπλασμόν. 9Εὐδεινός9: Εἰ· ὡς ποθεινός· εὐδεινότερος γὰρ τοῦ συγκριτικοῦ. 208 9Εὐδί9: ι· ἢ παράδοσις. 9Εἰροπόκος9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἔριον καὶ τὸ πέκω, τὸ σημαίνον τὸ ξαίνω, γέγονεν ἐροπόκος, καὶ πλεονασμοῦ τοῦ ι εἰροπόκος, διὰ τῆς εἰδιφθόγγου. 9Εὐρεῖα9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· εὐρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι, εὐρέα· καὶ ἄλλως· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν διὰ τοῦ εἰα παρασχηματιζόμενα θηλυκά, διὰ τῆς εἰδιφθόγγου γράφεται· οἶον, βραδὺς, βραδεῖα· οὕτως καὶ ἡδὺς, ἡδεῖα, καὶ εὐρύς, εὐρεῖα. 9Εἰλαπίνη9: Σημαίνει δὲ τὴν εὐωχίαν, διὰ τῆς εἰδιφθόγγου τὸ πρῶτον, ἐλαπίναν γὰρ φασὶν οἱ Αἰολεῖς. 9Εἶσ9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου τὸ ὄνομα· τὰ γὰρ εἰς εἰς, ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ἐν, διὰ τῆς εἰδιφθόγγου γράφεται· οἶον, χαρίεις, χαρίεν· ἀστερόεις, ἀστερόεν· οὕτως, οὖν, καὶ εἶς, ἔν. 9Εἶσ9: Ἡ μετοχὴ δίφθογγος· διὰ τὸ τὴν γενικὴν ἐκφέρεισθαι διὰ τοῦ ἐντος. 9Εἶλαρ9: Σημαίνει δὲ τὸ φύλαγμα· διὰ τῆς εἰδιφθόγγου γράφεται, παρὰ γὰρ τὸ εἰλῶ ἔστιν τὸ συγκλείω· τὸ δὲ εἰλῶ παρὰ τὸ ἔλος· ἔλος γὰρ λέγεται ὁ τόπος ὁ συγκλειόμενος ἀπὸ δένδρων, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι εἶλω, καὶ ἐξ αὐτοῦ εἶλαρ διὰ τῆς εἰδιφθόγγου. 9Εἰρεσία9: Σημαίνει δὲ τὴν κωπηλασίαν, διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἐρέτης γέγονεν ἐρεσία, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι εἰρεσία. 9Εἶλωτες9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἔλω, ἔλωτος, γέγονεν ἔλωτες· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι Εἶλωτες· Εἶλωτες δὲ εἰσὶν οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσηνιακὴν. 9Ἐλεινός9: Σημαίνει δὲ τὸν ἔλεινον· διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ δέος δεεινός, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ε καὶ τῆς εἰδιφθόγγου εἰς τὴν εἰδίφθογγον, δεινός· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλεος γίνεται ἔλεινός, καὶ κράσει ἔλεινός. 9Ἐκτόρειος9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· εὐρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι, Ἐκτόρειον δὲ χιτῶνα. 209 9Εἰλειθυῖα9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου, καὶ ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα συλλαβὴ· παρὰ γὰρ τὸ ἐλεύθω, τὸ σημαίνον τὸ παραγίνομαι, γέγονεν ἐλευθυῖα, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι Εἰλευθυῖα, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι Εἰλειθυῖα. 9Ἐπιείκεια9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου, καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· παρὰ τὸ εἶκω γὰρ ἔστιν, τὸ σημαίνον τὸ ὑποχωρῶ· καὶ γὰρ ὁ ἐπιεικὴς εὐχερῶς ὑποχωρεῖ· ὅπερ διὰ τῆς εἰδιφθόγγου γράφεται, ὁμοίως καὶ ἡ παραλήγουσα τῶ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνων. 9Ἐπιτήδειος9: Ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδῆς, ἐπιτηδέους, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπιτήδειος. 9Εἶμα9: Σημαίνει δὲ τὸ ἱμάτιον διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· ἔμμα γὰρ φασὶν οἱ Αἰολεῖς ἀποβάλλοντες τὸ ι, καὶ διπλασιάζοντες τὸ σύμφωνον· ὡς γὰρ κείρω, κέρρω, καὶ φθείρω, φθέρρω· τὸ μέντοι ἔματιον, διὰ τοῦ ι γράφεσθαι δῆλον, εἶγε κατὰ σύνθεσιν γίνεται θοιμάτιον· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ τῆς εἰδιφθόγγου θοιμάτιον εἶχεν γενέσθαι· τὸ γὰρ ο καὶ ε εἰς τὴν οὐδίφθογγον κίρναται· οἶον, τὸ ἐμόν, τούμόν. 9Εἰρήνη9: Δίφθογγος κατὰ τὴν ἄρχουσαν· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ λάμπω γίνεται λαμπήνη, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἶρω, τοῦ σημαίνοντος τὸ λέγω, γίνεται εἰρήνη· ὅπερ διὰ τῆς εἰδιφθόγγου γράφεται. 9Εἶλεος9 καὶ 9οειλύος9 ὁ λεγομῆς***. 9Εἶκελος9: Διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄγω γέγονεν ἄγελος καὶ ἄγγελος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἶκω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῖω, ὅπερ διὰ τῆς εἰδιφθόγγου γράφεται, γέγονεν εἶκελος. 9Εἶρω9: Σημαίνει δὲ τὸ συμπλέκω, διὰ τῆς εἰδιφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ἐν τῶ ἔρμα· ἔρμα δὲ ἔστι τὸ κώλυμα· καὶ πάλιν, ὅτι ἀντιπαρακεῖται αὐτὸ τὸ ὄρμος· σημαίνει δὲ τὸν περιτραχήλιον κόσμον, παρὰ τὸ εἶρειν καὶ συμπλέκειν τὰς ναῦς· καὶ πάλιν διὰ τὸ ἀντιπαρακεῖσθαι αὐτῶ τὸ ο· οἶον, εἶρω, ὄρμος· καὶ ἄλλως ὅτι οἱ Αἰολεῖς οἶρατο λέγουσιν· ἔστιν δὲ εἶρω, 210 ἐρῶ, εἶρα, ἔρρον

τὸ προστακτικόν· ἔθος γὰρ ἔχουσι τὸ ε τρέ πειν· οἶον, ὄνειρος, ὄνοιρος. 9Εἴρω9: Σημαίνει δὲ τὸ λέγω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀνε φάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐρῶ μέλλοντι· καὶ πάλιν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ εἴρω βαρύτερα ἀποστρέφονται τὴν διὰ τοῦ ι μόνου γραφήν. 9Εὐειλος9: Σημαίνει δὲ τὸν εὐάερον τόπον· παρὰ τὸ εἴλη, ὃ ἐστὶν θερμασία, γέγονεν εὐειλος. 9Εἰκάζω9: Τὸ εἰ δίφθογγος· ἀπὸ τοῦ εἴκω τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοιω. 9Ἐπίχειρα9: Τὸ χει δίφθογγος· παρὰ τὴν χεῖρα γάρ. 9Ἐπειός9: Δίφθογγος· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰος κύρια ὀξύτονα τρισύλλαβα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, Πηνειός· Ἄρνεϊός· Ἄλφειός· Σπερχειός· Ὀλμειός· Δεινειός· οὕτως καὶ Ἐπειός διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Ἐρμείας9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἐρμέας γέγονεν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. 9Ἐρσήεις9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῇ ἐρσήεντος γενικῇ. 9Ἐρατεινός9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἔρα τεννός λέγουσι, ὡς περ ποθεινός, ποθεννός· καὶ διὰ τὸν κανόνα τῶν εἰς νος ὀξυτόνων παρωνύμων. 9Ἐἴασκεν9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἔστιν γὰρ ἐῶ, ἐᾶς· εἴων, εἴας, εἴα· τὰ γὰρ τοιαῦτα τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἐκτείνουσιν· οἶον, ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· ἐκ τούτου οὖν τοῦ ἐᾶς γίνεται εἴασκε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. 9Εἴωθα9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἔθος καὶ ἐν τῷ εὔωθα· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ εἴωθα, εὔωθα λέγουσιν· γέγονεν δὲ τὸ εἴωθα τούτῳ τῷ τρόπῳ· ἔστιν ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους τί διαπράττομαι, ἐξ οὗ καὶ ἔθνος· τούτου ὁ μέσος παρακείμενος εἴθα, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ω εἴωθα καὶ εἴωθε. 9Εἰμί9: Τὸ ὑπάρχω δίφθογγος τὸ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἐμμὶ λέγουσιν, ὡς περ κείρω, κέρρω· γέγονεν δὲ τὸ εἰμί οὕτως· ἔστιν ἐῶ τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχω· τοῦτο 211 τρέπον τὸ ω εἰς μι γίνεται ἐμί· καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς μι φύσει μακρὰ παραλήγονται· οἶον, ἴστημι· τίθημι· δίδωμι· χωρὶς τοῦ ἐσμί, θέσει γὰρ μακρὸν παραλήγεται· καὶ πάλιν ἀναγκάζεται καὶ τοῦτο φύσει μακρὰ παραλήγεσθαι· ἢ τρέπον τὸ ε εἰς η, ἢ προσλαμβάνον τὸ ι· τὸ γὰρ ε ἐν τοῖς ῥήμασιν διχῶς μεγεθύνεται· ἢ διὰ προσθήκης τοῦ ι· οἶον, ἔχω, εἶχον· ἔλκω, εἶλκον· ἢ διὰ τὸ τρέπεσθαι εἰς η· οἶον, ἐλαύνω, ἤλαυνον· ἐλέγχω, ἤλεγχον· καὶ ὥφειλεν μᾶλλον τρέψαι τὸ ε εἰς τὸ η, εἴπερ προσλάβεσθαι τὸ ι· τὰ γὰρ εἰς μι οὐ θέλουσι διφθόγγω παραλήγεσθαι· οἶον, τίθημι· δίδωμι· χωρὶς τοῦ εἴμι τοῦ σημαίνοντος τὸ πορεύομαι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτρεψεν τὸ ε εἰς τὸ η, οὐκ ἤμελλεν φυλάττειν λείψανόν τι τοῦ πρωτοτύπου· οἶον, λέγω, λόγος· νέμω, νόμος· δίδω δίδωμι· τούτου χάριν προσέλαβεν τὸ ι, καὶ γέγονεν εἰμί διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἵνα φυλάξῃ τι τῆς φωνῆς τοῦ πρωτοτύπου· διατί δὲ πάλιν οὐκ ἔτρεψεν τὸ ε εἰς τὸ η; ἵνα μὴ συνεμπέση τὸ ἡμὶ τὸ σημαῖνον τὸ λέγω· τὸ γενόμενον ἀπὸ τοῦ φημὶ ἡμί. 9Εἰμί9: Τὸ ὑπάρχω· Εἴμι τὸ πορεύομαι· Ἡμὶ τὸ λέγω, τὸ γενόμενον ἐκ τοῦ φημὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ φ. 9Εἶ9: Τὸ ὑπάρχεις· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἶμι γέγονεν τροπῇ τῆς μι εἰς σ. 9Εἰσί9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ πρῶτον· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἔασι. 9Εἴμι9: Σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ πρῶτον· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἴω γέγονεν τροπῇ τοῦ ω εἰς μι· σημαίνει δὲ τὸ εἴω τὸ πορεύομαι, τὸ δὲ ἰμί, τὸ διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἴημι γέγονεν κατὰ συγκοπὴν τοῦ η. 9Ἐπικλώσειαν9: Τὸ σει δίφθογγος ὡς εὐκτικόν· τὸ δὲ κλω μέγα, ἐκ τοῦ κλω, κλᾶς, κλᾶ. 9Ἐύρειος Ποταμός9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὐρεῖς γὰρ καὶ εὐρέες. 9Εἰραφιώτης9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρράφθαι γέγονεν ἐρράφιώτης καὶ εἰραφιώτης, προσελθόντος τοῦ ι, καὶ ἀποβληθέντος τοῦ ρ· Εἰραφιώτης δὲ λέγεται ὁ Διόνυσος. 212 διὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μῆρῳ τοῦ Διός· ἢ παρὰ τὸ ἐρέφεισθαι, τὸ σημαῖνον τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν ἐραφιώτης, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι Εἰραφιώτης· ἢ παρὰ τὸ ἔριφος γέγονεν ἐραφιώτης, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι Εἰραφιώτης· καὶ γὰρ ὑπὸ ἐρίφων φασὶν ἀνατραφῆναι τὸν Διόνυσον. 9Ἐμίχθη9: ι τὸ μι κατὰ παράδοσιν· μέμιχα γὰρ ἐστὶν ὁ μέσος παρακείμενος, εἰ δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἐγράφετο μέμοιχα εἶχεν εἶναι· ἐὰν γὰρ εὐρέθη τὸ ε ἐν δισυλλάβῳ μέλ λοντι, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, τρέπεται εἰς τὸ ο·

οῖον, πείθω, πείσω, πέποιθα· λείβω, λείψω, λέλοιφα· εἰ οὖν τὸ μίγω, μίξω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἐγράφετο, μέμοιχα εἶχεν εἶναι ὁ παρα κείμενος· ἀλλὰ μὴν μέμιγá ἐστιν· καὶ δῆλον ὅτι μίγω καὶ μίξω διὰ τοῦ ι, καὶ ἐμίχθη ὁμοίως. Ὁρεεῖνω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰνω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, μὴ συντεθειμένα ἀπὸ ἀπλοῦ γραφομένου διὰ τοῦ ι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οῖον, φαεῖνω· ἄλε εἰνω· ἐρεεῖνω· πλὴν τοῦ ὀρίνω· ὀδίνω· ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δὲ, διὰ τὸ κρίνω· κλίνω· ἀπὸ ἀπλῶν δὲ διὰ τοῦ ι γραφομένων, διὰ τὸ κρίνω καὶ συγκρίνω. Ὁπαυτοφόρω9: Τὰ δύο μικρά· τὸ ρω μέγα· ἢ παράδοσις. Ὁεῖλη9: Σημαίνει δὲ τὴν θερμασίαν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἔλη γέγονεν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. Ὁεῖλω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀνέφανεν γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐλίσσω καὶ ἐλλεδανός· σημαίνει δὲ τὸν δεσμόν. Ὁεῖ9: Δίφθογγος· αἶ γὰρ λέγουσιν οἱ Δωριεῖς· ἔθος δὲ ἔχουσι τὸ ε εἰς α τρέπειν· οῖον, τρέχω, τράχω· Ἄρτεμις, Ἄρταμις· οὕτως οὖν καὶ εἶ, αἶ. Ὁεπί9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰ γέγονεν καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως· ἰστέον ὅτι τὸ ἐπεὶ ἡνίκα χρονικὸν ἐπίρρημά ἐστιν· οῖον, πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον, ἀντὶ τοῦ ἄφ' οὔ· καὶ πάλιν, αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν, 213 ἀντὶ τοῦ ὅταν· ἡνίκα δὲ αἰτιολογικὸν παραλαμβάνεται, σὺν δεσμός ἐστιν· οῖον, "ἐπεὶ ἡμέρα ἐστίν, φῶς ἐστίν." Ὁεῖθε9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔθε γέγονεν εἶθε· καὶ πάλιν ὅταν οἱ Δωριεῖς αἶθε λέγουσιν, καὶ ἔθος ἔχου σιν, ὡς εἴρηται, τὸ ε εἰς τὸ α τρέπειν· οὕτως εἶθε, αἶθε. Ὁεῖτα9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δὴ γίνε ται δῆτα, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἰ γίνεται εἶτα. Ὁεπειτα9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ εἶτα καὶ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν γίνεται ἔπειτα. Ὁεῖκό9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ εἶκω, τὸ ση μαῖνον τὸ ὁμοῖω, γέγονεν. Ὁεξωκῆθη9: Ἀντὶ τοῦ ὠκῆθη, τὸ ω μέγα· παροχήμενον γάρ. Ὁεῖα9: Ἔστιν δὲ παρακελευσματικὸν ἐπίρρημα, καὶ γράφε ται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ γὰρ παρὰ τὸ ρέα γίνεται ρεῖα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐκπέμπω, γίνεται ἔα, καὶ εἶα, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. Ὁεννέα9: Δύο νν· παρὰ γὰρ τὸ ἐν καὶ τὸ νέα γέγονεν ἐννέα. Ὁεκαίδεκα9: Ὁ ἀριθμὸς ὁ σύνθετος κ καὶ οὐ ξ· ἐτράπη γὰρ ἢ πρόθεσις διὰ τὸ ἐπαγόμενον σύμφωνον. Ὁεβδομήκοντα9: Τὸ μὴ η· καὶ ἐξήκοντα ὁμοίως· τὰ γὰρ διὰ τοῦ κοντα ἀριθμητικὰ θέλουσι πρὸ τοῦ κ ἔχειν φωνῆεν· ἀπὸ οὖν τοῦ ἐξ γέγονεν ἐξάκις, καὶ ἐκ τοῦ ἐξάκις ἐξήκοντα· τροπῇ Δωρικῇ τοῦ α εἰς η· ἐβδομήκοντα διὰ τοῦ η· καὶ ὄγδοῦντα, ἐκ τοῦ ἔβδομος καὶ ὄγδοος ὠφειλεν εἶναι ἐβδομόκοντα καὶ ὄγδο ὀκοντα διὰ τοῦ ο· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ κοντα ἀριθμητικὰ οὐ θέλουσι προπαραλήγεσθαι, οὔτε τὸ ο, οὔτε τὸ ε, ἐξ ἀνάγκης ἐτρέψαμεν τὸ ο εἰς τὸ η, καὶ γέγονεν ἐβδομήκοντα καὶ ὄγδο ἡκοντα· καὶ ἐνενήκοντα ὁμοίως γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἐννέα ἐννεά κοντα, καὶ κατὰ ὑπερβίβασμὸν ἐνενάκοντα· καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ πεντήκοντα καὶ οἱ λοιποὶ τὸ η παραλήγονται· οῖον, ἐξήκοντα, 214 καὶ ἐβδομήκοντα, καὶ ὄγδοῦντα· τούτου χάριν, ἐκείνων τρεψάν των τὸ α εἰς η, ἔτρεψεν καὶ τοῦτο, καὶ γέγονεν ἐνενήκοντα. Ὁερυσίβη9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐρυσίβη δὲ λέγεται ἢ πάχνη, ἢ γενομένη ἐν τῇ δυσαιερίᾳ, καὶ φθειρούσα τοὺς καρπούς. Ὁεγγεῖο9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ παρὰ τὸ γέα ὄντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οῖον, ἀνώγειος· βαθύ γειος· εὔγειος· μεσόγειος· κατώγειος· ὑπέργειος· οὕτως καὶ ἔγγειος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. Ὁερωιδιός9: Τὸ ρω μέγα σὺν τῷ ι· καὶ τὸ δι ι· ἢ παράδο σις· αἶ δὲ ἐτυμολογίαι διαφοροῦνται. Ὁεῖω9: Διὰ τοῦ ω, κτητικὸν γάρ. Ὁεσθίω9: Τὸ τρώγω ψιλὸν τὸ ε· παρὰ τὸ ἔδω, τὸ σημαῖνον τὸ αὐτὸ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐδωδῆ. Ὁεσθή9: Τὸ ἱμάτιον, καὶ Ἔσθημα τὸ αὐτὸ διὰ τοῦ ε· παρὰ γὰρ τὸ ἔω, τὸ σημαῖνον τὸ ἐνδύομαι. ὉΑἰσθησις9 καὶ ὉΑἰσθητήριον9: Αἰσθητὸς καὶ Αἰσθάνομαι, καὶ ὅσα ὅμοια, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου· παρὰ τὸ αἶω, τὸ σημαῖνον τὸ πνέω, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐνδύομαι. ὉἜστια9 καὶ ὉἜστιάτωρ9: Διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ὉἮτις Ἀρετῆ9 καὶ ὉΕἶτις Ἐπαινο9: Τὸ μὲν πρῶτον ἄρθρον· τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ ἑάν. ὉΕἶδῶν· Εἶδοις· Ἐπαῖειν·

Ἐλιγίησεται⁹. Ἐρίς, Ἐριδος· Ἐρίφια· Εἰκασμός· Ἐργαλεῖον⁹ Ἐλεγεῖον· Εὐκταῖος· Ἐξάπινα⁹. Ἐεἰκαῖος⁹: Σημαίνει δὲ τὸν μάταιον, καὶ εἰκή. Ἐερμηῖος⁹: Ὁ λόγος, ὡς ὄθεν καὶ Ἐρμηνεῖα⁹. Ἐεἰκω⁹: Τὸ ὁμοιω· ἐξ οὗ εἰκῶν· Ἐεἰκω⁹ τὸ πρέπω· ἐξ οὗ εἰκότως· Ἐεἰκω⁹ τὸ ὑποχωρῶ, ἐξ οὗ οἶκος. Ἐεἰκω⁹: Τὸ ἔρχομαι, ἐξ οὗ ἤκω τὸ φέρω· Ἐεἰκω⁹ τὸ παρα-γίνομαι. Ἐεἰδω⁹: Τὸ βλέπω, ἐξ οὗ ἐστιν "εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου." Ἐεἰδω⁹: Τὸ γινώσκω, ἐξ οὗ οἶδα· Ἐεἰδω⁹ περισπώμενον τὸ γινώσκω, ἐξ οὗ "πάντες εἰδήσουσιν με ἀπὸ μικροῦ ἕως με γάλου." 215 Ἐεἰδω⁹: Τὸ ὁμοιω· ἐξ οὗ εἰδόμενος· Ἐεἰδω⁹ τὸ γινώσκω, ἐξ οὗ ἴσω· Ἐεἰδω⁹ τὸ εὐφραίνομαι, ἐξ οὗ ἡδάρ καὶ ἡδον. Ἐεπιτηδῆος⁹: Ἔστιν ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν συνήθη οἶον, κασιγνήτους τε ἔτας τε, ἀπὸ τοῦ ἔθους γεγεννημένου ἔτητης ἐν παραγωγῇ, καὶ ἔτηδης, καὶ ἐν συνθέσει ἐπιτηδῆος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἐπιτηδῆος, καὶ ἐπιτήδεις ἐξ αὐτοῦ· ἢ παρὰ τὸ ἡδω ῥήμα, τὸ σημαῖνον τὸ τέρπω καὶ εὐφραίνω, ἡδῆς, καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως ἐπιτηδῆος, καὶ προθέσει τοῦ ἐπιτηδῆος, καὶ ἐπιτήδεις ἐξ αὐτοῦ.

Ἐεὐγίσιον⁹: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τῷ χαρακτήρι τῶν διὰ τοῦ ισιον διὰ τοῦ ε γραφομένων· οἶον, χαρίσιον· προβαλίσιον· Ἀρτεμίσιον· οὕτως καὶ ζευγίσιον· περὶ τῶν εσιν ἐμάθομεν ἐν τοῖς Ἀρτεμισίου. Ἐεἰρα⁹: Σημαίνει δὲ τὴν ζώνην, καὶ χιτῶνα, καὶ χλαμύδα· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· παρὰ τὸ δεῖν, ὃ ἐστιν δεσμεύειν, γέγονεν, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς τὸ ζεῖρα. Ἐεἰά⁹: Δίφθογγος· ἔστιν δὲ εἶδος κριθῆς, ἡγουν ἢ αὐτὴ κριθῆ· ἔστιν δὲ παρὰ τὸ ζεῖν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ιεἰά, ἡγουν ἢ τοῦ ζεῖν ἡμᾶς αἴτιος, ἡγουν τοῦ ζην. Ἐεἰδωρος⁹: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἢ γὰρ παρὰ τὸ ζεῖ γέγονεν ζεἰδωρος, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο ζεἰδωρος· ἢ παρὰ τὸ ζην γέγονεν ζήδωρος, οἶονεῖ ἢ τὰ πρὸς τὸ ζην δωρουμένη· τοῦ η εἰς τὴν εἰ δίφθογγον μετατεθέντος Βοιωτικῶς· ἢ παρὰ τὸ ζεῖν ζεἰδωρος, κατὰ κράσιν τῶν δύο εε εἰς τὴν εἰ δίφθογγον· ζεἰδωρος. Ἐεἰδωρος⁹: ἢ ὑποκοριστικὸν γάρ· τοῦτο ἐπὶ γυναικῶν μᾶλλον τίθεται. Ἐεἰτρεῖον⁹: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· σημαίνει δὲ τὸ τῶν δούλων δεσμοτήριον, τὸν κοῦσπον, ἢ τὸν μύλωνα· ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δούλοι· παρὰ γὰρ τὸ δεῖν τὸ δεσμεύειν, καὶ τὸ τρεῖν, ὃ ἐστιν τὸ φοβεῖσθαι, γέγονεν ζήτρεῖον· μετατεθέντος τοῦ δ εἰς τὸ ζήτα, καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὸ η· ὡσπερ πλείων, πλήων· μείων, μήων· ἢ παρὰ τὸ ζα τὸ ἐπιτατικὸν μόριον, ἐξ οὗ τὸ ζαπλοῦτε, καὶ τὸ τρεῖν, τὸ ὄντως φοβεῖσθαι, γέγονεν ζάτρεῖον, καὶ ζήτρεῖον. 216 Ἐεἰδωρος⁹: ἢ ὑποκοριστικὸν γάρ· τὸ τοῦ ζυγοῦ. Ἐεἰδωρος⁹: ἢ παράδοσις. Ἐεἰδωρος⁹: τὸ ζω μέγα σὺν τῷ ι· τὸ ο μικρὸν, ἀπὸ γὰρ τοῦ ζω ῥήματος γέγονεν. Ἐεἰδωρος⁹: Τὸ μὲν τὸ δι ι· ὑποκοριστικὸν γάρ. Ἐεἰδωρος⁹ καὶ Ἐεἰδωρος⁹: Καὶ τὸ μὲν ἐνικὸν προπαροξύνεται, τὸ δὲ πληθυντικὸν προπερισπᾶται· οὕτως καὶ ῥήγυσι καὶ ῥήγυσι.

Ἐεἰδωρος⁹: Τὸ ρω μέγα· τὸ ινη διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινη ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, Ἀρίνη· Παλαιστίνη· Ἀδριστίνη· Ὠκεανίνη· Αἰητίνη· οὕτως καὶ ἡρωῖνη. Ἐεἰδωρος⁹: Διὰ τοῦ ι· ἄμμι γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς βαρυτόνως καὶ συστέλλοντες τὸ ι· ἡμῖν λέγουσιν οἱ Ἴωνες προπερισπόμενως· καὶ ἄμμι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς· ἔστιν οὖν καὶ ἡμῖν περισπώμενον διὰ μακροῦ τοῦ ι. Ἐεἰδωρος⁹: Ἔστιν δὲ κτητικὸν, καὶ σημαίνει τὸν τοῦ ἡμετέρου, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρίσταρχος γίνεται Ἀριστάρχειος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμέτερος, ἡμετέριος· ἔστιν δὲ κανὼν λέγων· τὰ διὰ τοῦ ρειος ἀπὸ τῶν εἰς ρος ἐχόντων τὸ τ τῆς προηγουμένης συλλαβῆς, ἔχουσι τὸ εἰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενον· οἶον, ἀβέλτε ρος, ἀβελτέρειος· ἔτερος, ἔτέρειος· οὕτως καὶ ἡμέτερος, ἡμετέριος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἔχει γὰρ τὸ καὶ τὸ ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ. Ἐεἰδωρος⁹: Ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ι τὸ τις· Ἐεἰδωρος⁹ σημαίνει δὲ τὸν πολίτην. Ἐεἰδωρος⁹: Τὸ κλει δίφθογγος, Ἐεἰδωρος⁹ γὰρ· οὐ-τως ἢ παράδοσις. Ἐεἰδωρος⁹:

Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ θεὸς γέγονεν θείος, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν εἰ δίφθογγον θεῖος, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η ἠδεῖος· ὡσπερ βαῖον, ἠβαιόν· γέγονεν δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ ἔθος, ἐθεῖος, καὶ ἠθεῖος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἦθος γέγονεν ἠθεῖος· σημαίνει δὲ φιλοφρόνησιν ἀπὸ νεωτέρου εἰς παλαιότερον. 217 9'Ηχῆεισθ: Ἡχῆεντος γὰρ ἡ γενικὴ, καὶ ἠχῆεν τὸ οὐδέτερον. 9'Ηρακλείθ: Δίφθογγος κατὰ τὴν παραλήγουσαν· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἡρακλῆς γίνεται Ἡρακλεῖος κτητικὸν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ λοιπὸν τὸ θηλυκὸν Ἡρακλεῖα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἶον, Ἡρακλεῖα χεῖρ· καὶ ἐκ τούτου γίνεται Ἡρακλείης, κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς τὸ η. 9'Ηπεροσθ: Ἡπειρος δὲ λέγεται ἡ γῆ· γράφεται δὲ τὸ μὲν η ἐκ τοῦ α τοῦ στερητικοῦ, ἄπερος γὰρ λέγεται κατὰ ἔτυμο λογίαν· τὸ δὲ πει δίφθογγος, ὅτι ἔχει ἀπὸ πρωτοτύπου φωνῆς τὸ ε· πέρασ γὰρ οὐκ ἔχει, ἄπερός τις οὕσα καὶ ἠπειρος· φασὶν οἱ Δωριεῖς τρέπειν τὴν εἰ δίφθογγον εἰς τὸ η, ὡσπερ πλείων, πλήων· ἔστιν δὲ παρὰ τὸ α τὸ στερητικὸν μόριον καὶ τὸ πέρασ. 9'Ημεῖσθ: Δίφθογγος· ἄμες γὰρ λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, καὶ ἄμμες οἱ Αἰολεῖς. 9'Ηξασθ: Ὁ κληθεὶς καὶ ἐπακούσας, η. 9'Ηνίαθ: Τὸ ἐπὶ τῶν λώρων διὰ τοῦ η γράφεται ἡ ἄρχουσα, παρὰ γὰρ τὸ ἀνύειν γέγονεν ἀνίον καὶ ἠνίον· καὶ γὰρ διὰ τῶν λώρων τῶν ἰπέων ἀνύομεν. 9'Ημίσειαθ: Ἀπὸ τοῦ ἡμισυς καὶ τὸ οὐδέτερον δῆλον ἔστιν, ἡμίσεια γὰρ καὶ θήλεα. 9'Ηφαιστοσθ: Ἡμισσαῖος· Ἡράκλειοσθ: εἰ· παρὰ γὰρ τὸ κλέος. 9'Ηιομεν ὡς ἐκελεύσασθ: Ἀπὸ τοῦ εἶω τοῦ πορεύομαι, τροπῆ τοῦ ε εἰς η, καὶ ἔχει καὶ τὸ ι προσγεγραμμένον.

9Θίσθ: Διὰ τοῦ ι· σημαίνει δὲ τὸν αἰγιαλὸν καὶ τὸν σωρόν· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ια ὡς δικατάληκτον. 9Θέτισθ: Ἀπὸ τοῦ θέτις, θέτιδος, καὶ θέτιος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ, καὶ θέτιδι καὶ θέτι, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἓν ι μακρόν, θέτι. 9Θερσίτησθ: ι ὡς παρώνυμον· ἔστιν δὲ παρὰ τὸ θέρω, ὃ ση μαίνει τὸ θερμαίνω, ῥηματικὸν ὄνομα· θερμὸς γὰρ καὶ προπε τῆς ἦν· ἢ ἀπὸ τοῦ θέρσου Αἰολίου γέγονεν Θερσίτης. 9Θρίαιθ: Σημαίνει δὲ τὰς μαντικὰς ψήφους· γράφεται δὲ 218 διὰ τοῦ ι παρὰ τὸ τρισσόν· ἔστιν δὲ τὸ τρισσὸν διὰ τοῦ ι γραφόμενον, ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δύο σθ δίφθογγος εὐρίσκειται· οἶον, ἐλίσσω· μελίσσω· κισσός· χωρὶς τοῦ κρείσσων, καὶ τοῦ ῥήματος κρείσσῶ. 9Θρίναξθ: Σημαίνει δὲ τριενοειδὲς ἐργαλεῖον ἐργατικὸν, διὰ τοῦ ι δὲ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ τρι γέγονεν τρίναξ, καὶ θρίναξ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ψιλῶ εἰς δασύ· καὶ πάλιν τὰ εἰς αξ διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς αξ ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οἶον, Φαίαξ· κλίμαξ· κόραξ· θρί δαξ· πλὴν τοῦ μείραξ, καὶ τοῦ λείμαξ, σημαίνει δὲ τὸν λει μῶνα· καὶ τοῦ ἐν συνηθείᾳ λεγομένου λείαξ. 9Θρινακρίαθ: Διὰ τοῦ ι· σημαίνει δὲ τὴν Σικελίαν· ὡσπερ οὖν ἀπὸ τοῦ Φρυγὸς γίνεται Φρυγία, καὶ κατὰ Φαίακος, Φαι ακία, οὕτως καὶ ἀπὸ θρίναξ, θρίνακος, θρινακία, ἢ παράδοσις· τὸ ἐκ τριῶν συγκεῖσθαι ἄκρων λέγεται θρινακία, οἶονεἰ τρι νακρία τις οὕσα· καὶ γὰρ τρία ἀκρωτήρια ἔχει ἡ Σικελία· ἔστιν δὲ ταῦτα, Λιλύβαιον· Πάχυνον· Πέλωρον. 9Θρίψθ: Σημαίνει δὲ εἶδος σκώληκος, διὰ τοῦ ε γράφεται· καὶ γὰρ τὰ εἰς ψ λήγοντα πᾶσαν δίφθογγον ἀποστρέφονται· Λίψ· αἰγίλιψ· Κίνυψ· Κύκλωψ· Πέλωψ· οὕτως καὶ θριψ διὰ τοῦ ι. 9Θριδακίνηθ: Διὰ τοῦ ι ἢ παραλήγουσα, τῶ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ινη· σημαίνει δὲ τὸ λάχανον, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ θοδράκιον λεγέται· σημαίνει δὲ καὶ μαζόν. 9Θρίαθ: Σημαίνει δὲ τὰ τῆς συκῆς φύλλα, διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ τρι γέγονεν, κατὰ μετάθεσιν τοῦ τ εἰς τὸ θ· καὶ γὰρ τὸ φύλλον τῆς συκῆς τριμερές ἔστιν. 9Θλίβωθ: ι· τὰ γὰρ εἰς βω λήγοντα ῥήματα οὐ θέλουσι τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· πλὴν τοῦ στείβω· ἀμείβω· εἴβω, τοῦ ἐκ τοῦ λείβω γινομένου· εἴσιν δὲ παραδείγματα· στίλβω· βίβω· τρίβω· φέρβω· σέβω· βαβῶ σημαίνει δὲ τὸ καθεύδω· καὶ ἄλλως τὸ β κατὰ πάντα οὐ θέλει ἔχειν τὴν εἰ δίφθογγον προηγουμένην· οἶον, λίβανον· λίβας· κιβωτὸς, καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δέ που εὐρέθη τὸ β ἔχον τὴν εἰ δίφθογγον προηγουμένην, γνῶθι 219 ὅτι ἐν ῥήματι ἔστιν

ἔχοντι τὸ ο ἀντιπαρακείμενον διὰ τῆς οἰ διφθόγγου· οἶον, ἀμείβω· ἀμοιβή· λοιβή· στοιβή. 9Θειλόπεδον9: Σημαίνει δὲ τὸν τόπον ἔνθα ξηραίνονται αἱ σταφυλαί· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ θει· παρὰ γὰρ τὸ ἔλλη, τὸ σημαῖνον τὴν θερμασίαν, γέγονεν εἴλη διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ εἴλη καὶ τὸ πέδον, τοῦ σημαίνοντος τὸ χαμηλὸν, γέγονεν εἰλόπεδον, καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ θειλόπεδον. 9Θεῖοσ9: Παρὰ τὸ θεὸς, θεῖος, καὶ θεῖος κατὰ συναίρεσιν. 9Θεισεῖον9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἰον παραγόμενα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· κου ρεὺς, κουρεῖον· βαφεὺς, βαφεῖον· κναφεὺς, κναφεῖον· οὕτως καὶ θησεὺς, θησεῖον· ὡς μονογενὲς δὲ, καὶ προπερισπώμενον, καὶ ὡς οὐδέτερον· πρόσκειται μονογενὲς διὰ τὸ βασιλεὺς, βασιλεῖον· τοῦτο γὰρ οὐ προπερισπώμενόν ἐστιν, οὐ μονογενὲς, ἀλλὰ τρι γενές· βασιλειος οἶκος· βασιλεῖα χεῖρ· καὶ βασιλεῖον οἴκημα· λέγεται δὲ καὶ θησίον. 9Θεῖα9: Παρὰ τὴν θεάν, θεῖα, καὶ θεῖα· ὡς περ καὶ τὸ θεῖος. 9Θεῖνω9: Σημαίνει δὲ τὸ τύπτω· ἐφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ μέλλοντι, θένος γάρ. 9Θαλία9: Ἐπὶ τῆς ἀνέσεως ἢ εὐχίας· ἐπιθετικῶς δὲ εἰ δί φθογγοσ. 9Θεμέλιον9: ι· παρὰ τὸ θήσομαι θεμέλιον, ὡς κειμήλιον ἥλιον. 9Θεῖναι9: εἰ δίφθογγοσ· ἀνεφάνη γὰρ ἐν τῷ ἔθεμεν τὸ ε. 9Θάλεια· Θέρεια9: Τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπερισπωμένων· καὶ ἄλλως, ὡς παρὰ τὸ ἐνεργῶ, ἐνέργεια, οὕτως καὶ παρὰ τὸ θαλῶ, θάλεια· καὶ θερῶ, θέρεια. 9Θερεῖβοτον9: Παρὰ γὰρ τὴν δοτικὴν τοῦ θέρους ἐκείθεν γέγονεν θέρει ἔστιν, καὶ τὸ βότον, τὸ σημαῖνον τὴν βοσκὴν, γέγο νεν θερεῖβοτον. 9Θιασώτησ9: ι· ἀπὸ τοῦ ἐνθεάσας θεασμὸς πρόσκειται. 9Θίασοσ9: ι καθαρὸν· τὰ ἔχοντα ἢ μακρὸν τὸ α, ἢ δύο ςσ, ὀξύνονται· οἶον, Καρνασός· Ἄλικαρνασός. 220 9Θωπεῖα9 θωπεύω γάρ· 9Θλίψις: Θυεῖδιον9 δίφθογγοσ ἢ δεύ τερα συλλαβή· καὶ γὰρ ἢ θύεια τρισύλλαβος διὰ τῆς εἰ δι φθόγγου· ἢ παράδοσις. 9Θήλεια9: Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς. 9Θυμοβορείων9: εἰ δίφθογγοσ· θυμοβορέων γάρ. 9Θωρακεῖον9: Δίφθογγοσ· τὰ γὰρ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μοναδικὰ, μὴ ὄντα ἐπὶ τεμένων, ἢ κατὰ τοιαῦτα, ὡς τὸ μαγειρεῖον· μορμολυκεῖον. 9Θρόνοσ9: Τὰ εἰς νος δισύλλαβα τὸ ο παραλήγονται· οἶον, θρόνος· κτόνος· φόνος· πλὴν τοῦ βῶνος. 9Θεαρχίω9: ι ἐκ παραδόσεως· 9Θυρέος· Θόρυβοσ9 μικρὸν· παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. 9Θῶραξ: Θόλοσ9 ὁ οἶκος, καὶ 9Θολὸν9 τὸ τετραγυμένον. 9Θυρέος· Θημωνία: Θύννα9 ἢ θύνα· 9Θηβαῖοσ9. 9Θεωρήμων9: Παρὰ τὸ θεωρός· τὰ γὰρ εἰς ροσ ὀξύτονα τὸ ω παραλήγονται· ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα θεωρῶ, θεωρήσω, τε θεώρηκα, τεθεώρημαι, θεωρήμων.

9Ἴνεσ9: Διὰ τοῦ ι ὡς δικατάληκτον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴς ἴνες τὸ πληθυντικόν. 9Ἴδον9: Ὁ β ἀόριστος· Εἶδω γὰρ τὸ θέμα· 9Ἴδειν9 καὶ9Ἴδέα9 καὶ 9Ἴδομενεύσ9. 9Ἴνισ9: Σημαίνει δὲ τὸν υἱὸν, διὰ τοῦ ι· ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἴσον γέγονεν, δύναμις γὰρ τῶν πατέρων οἱ υἱοί· ἢ παρὰ τὸ ἰαίνειν γέγονεν· καὶ γὰρ τὰ τέκνα τοὺς πατέρας εὐφραίνουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἰνοῦν, τὸ σημαῖνον τὸ θηλάζειν. 9Ἴλιόσ9: Ἔστιν δὲ ὁ ποταμός· διὰ τοῦ ι τὸ λι· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὀξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἄνισός· Κνιφισός· καὶ ἡ πρώτη διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ ἀμφιβαλ λόμενα· καὶ ἄλλως· τὰ εἰς υς οὐ θέλουσιν τῆ εἰ διφθόγγῳ· παραλήγεσθαι· οἶον, Ἐρινύς· πιτύς. 9Ἴλεόσ9: Σημαίνει δὲ τὸν φωλεὸν καὶ τὴν κατάδυσιν· καὶ γὰρ τὰ παρὰ τὸ εἰλῶ παράγωγα ὀνόματα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἰλύς· ἴλης σημαίνει δὲ τὴν ἄθροισιν. 9Ἴλοσ9: ι· καὶ γὰρ τὰ διὰ τοῦ ἰλος βαρύτερα, μὴ ὄντα οὐ 221 δέτερα, μὴ σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον πλὴν τοῦ Νεῖλος· οἶον, Τρω ἴλος· Ζωῖλος καὶ Ἴλος διὰ τοῦ ι. 9Ἴλύν9: ι ἔδειξεν γὰρ ἐν τῷ ἰλύς. 9Ἴβιών9: Πόλις ἐν Αἰγύπτῳ ὀξύτόνως λεγομένη· μᾶλλον δὲ νῆσοσ. 9Ἴρισ9: Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν, καὶ τὸ τόξον ἐν τῷ οὐρανῷ φαινόμενον, διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ τὰ εἰς ρις θηλυκὰ ῥηματικὰ δισύλλαβα βαρύτερα ἐνὶ φωνήεντι παραλήγεται· χαίρω, χάρις· εἶρω, ἔρις· κυρίως γὰρ ἢ μάχη ἢ διὰ λόγων γε νομένη· δαίω, σημαίνει

δὲ τὸ κόπτω, δαῖς καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η δῆς, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ δῆρις, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἶρω, τοῦ σημαίνοντος τὸ λέγω, γέγονεν Ἴρις. 9᾽Ἴβισ9: Ἔστιν δὲ εἶδος ὀρνέου, ἢ τὰ γὰρ ἀμφιβαλλόμενα. 9᾽Ἴφισ9: Τὸν αὐτὸν κανόνα. 9᾽Ἴεισ9: Ἔστιν δὲ ὁ δαίμονος διὰ τοῦ ἰ· παρὰ γὰρ τὸ ἴεσθαι, ὃ ἔστιν πλανᾶσθαι· καὶ ἄλλως· τὰ ἀμφιβαλλόμενα. 9᾽Ἴβυκος9: Παρὰ τὸ Ἴβυξ· καὶ ἄλλως· τὰ ἀμφιβαλλόμενα. 9᾽Ἴρισ9: ἢ ἡ παράδοσις· ἢ κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον· τὰ ἀμφι βαλλόμενα. 9᾽Ἴροσ9: ἢ ἡ παράδοσις· ἢ τὸν αὐτὸν κανόνα. 9᾽Ἰστάμενος9: Ὅμοίως· παρὰ τὸ ἰέναι. 9᾽Ἰλίων9: ἢ τὰ ἀμφιβαλλόμενα· τὸ δὲ δεύτερον τὸν κανόνα τοῦ Ἀμφίων· σημαίνει δὲ τὸν σύγγαμβρον. 9᾽Ἰξίων9: Καὶ κατὰ τὴν λήγουσαν, καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν τὸν αὐτὸν κανόνα· ὡς περ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, γίνεται ἄξιος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἴκω, ἴξω, γίνεται ἴξιος· οὐδέποτε δὲ τὸ ἰ καὶ τὸ υ πρὸ τοῦ ξ εὐρίσκονται φύσει μακρὰ, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρωχημένου, ὡς τὸ ἰξεύω, ἴξευον· οἶον, φοίνιξ· κήρυξ. 9᾽Ἰδίω9: Σημαίνει δὲ τὸ ἰδρῶ, διὰ τοῦ ἰ κατὰ τὴν ἄρχουσαν καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· ἢ μὲν πρώτη ὅτι ἀπὸ τοῦ ὕδωρ γέγονεν ὕδρῶ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ἰ ἰδρῶ· κατὰ δὲ τὴν παραλήγουσαν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἰδρῶ γέγονεν ἰδριῶ κατὰ πλεονασμὸν 222 τοῦ ἰ καὶ ἀποβολὴν τοῦ ρ, ἰδίω· τὸ δὲ ἰ πέφυκεν πλεονάζειν ἐν τοῖς ῥήμασιν· οἶον, ἐρεύθω, ἐρευθίω· στῶ, ἰστῶ· χρῶ, κιχρῶ· δῶ, διδῶ. 9᾽Ἰνα9: Ἔστιν δὲ ὄνοματος, διὰ τοῦ ἰ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰς ἰνὸς γέγονεν. 9᾽Ἰχανόω9: ἢ κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ λ παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι, ἢ ἰσχανόω ἦν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐνδείᾳ τοῦ σ τέταται τὸ ἰ, ὡς καὶ τὸ γινώσκω, γνῶσκω. 9᾽Ἰνωπόσ9: Ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ ἰς ἰνὸς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ παρὰ τὸ ὄψ ὀπός, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, γέγονεν Ἰνωπὸς ἐκτάσει τοῦ ο παρὰ τοῦ ούθως εἰς τὸ ω. 9᾽Ἰναχοσ9: ὄνομα ποταμοῦ, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ ἰς ἰνὸς, τὸ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ χεύεσθαι γέγονεν Ἰναχος· οἶονεἰ, ὁ μετὰ δυνάμεως χεόμενος. 9᾽Ἰαπετόσ9: ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ τὸ ἵπτω, τὸ σημαίνει τὸ βλάπτω, γέγονεν Ἰαπετός, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α Ἰαπετός· τὸ δὲ ἵπτω διὰ τοῦ ἰ γράφεται· τὰ γὰρ εἰς πτω ῥήματα οὐ θέλουσι τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι. 9᾽Ἰδομενεύσ9: ἢ παρὰ τὴν ἴδην καὶ τὸ μένος· οἶονεἰ, ὁ ἔχων δύναμιν. 9᾽Ἰμάτιον9: Διὰ τοῦ ἰ γράφεται καὶ τὰ παρ' αὐτὸ πάντα· οἶον, ἱμάτια πόλεις· ἱματιοφόρος καὶ ἱματιοπώλης· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰ, δῆλον ἐκ τοῦ γίνεσθαι αὐτὸ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ ἰ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον· εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τῆς εἰ δίφθογγου, θουμάτιον εἶχεν εἶναι κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον. 9᾽Ἰσαῖος· Ἰσίδωρος9: Διὰ τοῦ ἰ τὰ δύο, παρὰ τὴν ἴσιν καὶ τὸ δῶρον. 9᾽Ἰκω9: Διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ ἴκω τὸ διὰ τοῦ η· οἶον, Ἰκω νεκρῶν κευθμῶνα, γέγονεν ἴκω κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ἰ· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἴκω διὰ 223 τοῦ ἰ γράφεται ποιητικῶς ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· οἶον, ἴκει· τὸ διὰ τοῦ η δὲ γραφόμενον πεζολόγων ἔστιν καὶ ἱαμβογράφων· ἐν δὲ ταῖς παθητικαῖς φωναῖς καθόλου διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οἶον, ἀφίγμα, ἀφίκται. 9᾽Ἰμεροσ9: ἢ παρὰ γὰρ τὸ ἴεσθαι τὸ σημαίνει τὸ προθυμῆσθαι. 9᾽Ἰμείρω9: ἢ σημαίνει δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, διὰ τοῦ ἰ γράφεται κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴμερος γεγονώς. 9᾽Ἰετο9: ἢ παρὰ γὰρ τὸ ἴημι, τὸ σημαίνει τὸ προθυμοποιῶμαι, ἢ τὸ πέμπω· ἴημι ἢ ἀπὸ διπλασιασμοῦ γὰρ ἔχει τὸ ἰ· οἶον, ἴω, ἴω, ἴημι· δῶ, διδῶ, δίδωμι. 9᾽Ἰσχανόω9: Σημαίνει δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ γὰρ πολλάκις τὸ ε ἐν τοῖς ῥήμασιν ἐπιφερομένων δύο συμφώνων τρέπεται εἰς τὸ ἰ· οἶον, τέκω, τίκτω· οὕτως καὶ ἔχω, ἴσχω, διὰ τοῦ ἰ· ὡς περ ἀπὸ τοῦ φῶ γίνεται φαίνω, καὶ παμφαίνω, καὶ ἐκεῖθεν ὁ μέλλων παμφανῶ, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσῶ γίνεται ἰσχαίνω, καὶ ἐκεῖθεν ὁ μέλλων ἰσχανῶ, ἀποβληθέντος τοῦ σ, καὶ ἐκταθέντος τοῦ ἰ. 9᾽Ἰός9: Σημαίνει δὲ τὸ βέλος, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸν ὄντα ἰὸν τοῦ ὄφρεως γέγονεν· καὶ γὰρ ἔχριον τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ ὄφρεως, ἵνα τιτρωσκόμενός τις εὐθέως ἀναιρέθῃ· ἢ παρὰ τὸ ἰέναι γέγονεν, καὶ γὰρ λίαν πορεύεται τὸ βέλος· τὸ δὲ ἰέναι διὰ τοῦ ἰ γράφεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἴημι ἔστιν· καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσον μικρόν. 9᾽Ἰκτεροσ9: ἢ, ὡς νύκτερος.

Ὁχέαιρα: ἰ ἢ τῶ ἰῶ χαίρουσα. Ὁἵπος: Σημαίνει δὲ τὴν παγίδα τῶν μυῶν, ἰ παρά γὰρ τὸ ἵπτω γέγονεν, τὸ σημαῖνον τὸ βλάπτω· τὰ γὰρ εἰς πτω οὐ θέλουσι διφθόγγω παραλήγεσθαι. Ὁἰμονία: Σημαίνει δὲ τὸ θέρμα, εἰς ὃ ἀντλοῦσι τὸ ὕδωρ· διὰ τοῦ ἰ παρά γὰρ τὸ ἰμάς, ἰμάντος γέγονεν. Ὁἰνιῶμα: Διὰ τοῦ ἰ παρά γὰρ τὸ ἰμάς. Ὁἰρόσ: Σημαίνει δὲ τὸν ἱερὸν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἱερὸς γέγονεν ἰρός κατὰ κρᾶσιν τοῦ ἰ καὶ ε εἰς ἰ μακρόν· 224 ἵστέον ὅτι ἠνίκα τὸ ε ἐπιφέρηται, τὸ ἰ ἐπικρατῆ· οἶον, ἰρός· ἠνίκα δὲ τὸ ε ἐν διφθόγγῳ ἐστίν, τότε δίφθογγος ἐπικρατεῖ· οἶον, οἰγίεια, οἰγεῖα. Ὁἰσοσ καὶ Ὁἰσανδρος: Ἐξ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἰ γράφεται κατὰ παράδοσιν. Ὁἰχώρ: Σημαίνει δὲ τὸ σεσηπὸς αἷμα, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ τὸ ἰσχω, τὸ σημαῖνον τὸ λεπτόνω, καὶ ἰσχαίνω γίνεται ἰσχώρ, τὸ λεπτόνω τὸ σῶμα ἐν τῶ καταστάζειν· καὶ ἀφαίρεσι τοῦ σ ἰχώρ. Ὁἰτέα: Διὰ τοῦ ἰ παρά γὰρ τὸ ἰέναι ἐστίν· καὶ γὰρ τα χέως αὔξεται· κατὰ τὸν τοῦ ἰὸς τὸν κανόνα. Ὁἰπτω: Σημαίνει δὲ τὸ θλίβω, διὰ τοῦ ἰ ὡς ἐδείξαμεν. Ὁἰλέομενοι: Ἐπὶ τοῦ ἰλασκόμενοι. Ὁἰληθι: Διὰ τοῦ ἰ γράφεται· γέγονεν δὲ παρὰ τὸ ἰλαρός, καὶ γὰρ ὁ εὐμενὴς ἰλαρός. Ὁἰλαθι: Οἱ Αἰολεῖς γὰρ ἔλλαθι λέγουσιν. Ὁἰω: Τὸ ἰω διὰ τοῦ ἰ ἔστιν καὶ εἰω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ τὰ μὲν ἐνικὰ τοῦ εἰμι, ἀπὸ τοῦ εἰω, τοῦ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γέγονεν· τὰ δὲ δυικὰ καὶ πληθυντικὰ ἀπὸ τοῦ ἰω, τοῦ διὰ τοῦ ἰ γραφομένου· οἶον, δυικά· ἴτον, ἴτον· πληθυντικά· ἴμεν, ἴτε, ἴσιν, καὶ πλεονασμῶ τοῦ α ἴασιν. Ὁἰφι: Σημαίνει δὲ τὸ ἰσχυρῶς· ὡς περὶ ἀπὸ τοῦ νόστος, νόστου, γέγονεν νοστόφι· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἰς, ἰνός, γίνεται ἰνόφι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴφι· τὸ δὲ ἰς διὰ τοῦ ἰ γράφεται ὡς δικατάληκτον· πάντα δὲ τὰ δικατάληκτα διὰ τοῦ ἰ γράφεται. Ὁἰψ: Διὰ τοῦ ἰ σημαίνει δὲ εἶδος σκώληκος· τὰ γὰρ εἰς ψ λήγοντα ἅπασαν δίφθογγον ἀποστρέφονται· γέγονεν δὲ παρὰ τὸ ἵπτω, σημαίνει δὲ τὸ βλάπτω· οἶον, ἰψ, ἰπός· ἵστέον δὲ ὅτι τὸ θρίψ, θριπός, κληθέν· θρίπες δὲ εἰσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐσθίοντες τὰ ξύλα· σῆτες δὲ οἱ ἐσθίοντες τὰ ἰμάτια· ἴπες δὲ οἱ ἐσθίοντες τὰ κόατα, ἴκες δὲ οἱ ἐσθίοντες τὰς ἀμπέλους. 225 Ὁἰγδησ: Διὰ τοῦ ἰ ἢ ἄρχουσα, καὶ ἢ τελευταία, διὰ τοῦ η. Ὁἰλύσ: Σημαίνει δὲ τὴν ἄθροισιν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· τὰ γὰρ παρὰ τὸ εἰλῶ παραγόμενα, ἢ σύνθετα ὀνόματα, μὴ κατὰ τὸ ἄρχον μέρος, διὰ τοῦ ἰ γράφεται. Ὁἰλύς, ἰλέοσ: Σημαίνει δὲ τὴν κατάδυσιν. Ὁἰλαοσ: Παρὰ τὸ ἰλαρός· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἴλλαος λέγουσιν, καὶ οὐχὶ ἔλλαος. Ὁἰασοσ: ἰ καὶ ἴσοσ· παρὰ τὸ ἰάσω μέλλοντα, ἔξ οὗ τὸ ἰά σομαι· ἢ παρὰ τὸ κρίασον, ἴασος. Ὁἰάσωσ: μακρόν τὸ α· παρὰ τὸ ἰῶ, ἰάσω μέλλοντα γέγονεν ἰάσωσ, καὶ ἰάσωνος μικρόν, ὡς μακρόν τὸ α. Ὁἰθύσ: ἰ ἢ γὰρ καὶ τὸ ἴσον, ἢ τὸν κανόνα· τὰ ἀμφιβαλλόμενα. Ὁἰθύνωσ: Παρὰ τὸ ἰθύς, ἰθύνω, καὶ ὁ μέλλων ἰθύνω. Ὁἰλαδόνσ: Σημαίνει δὲ τὸ ὁμοῦ, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ τὸ ἴλη, τὸ σημαῖνον τὴν ἄθροισιν, γέγονεν, ὅπερ διὰ τοῦ ἰ γράφεται. Ὁἰδικῶσ: Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴδιον· ὅταν δὲ εἰδικόν ἐστίν, λέγομεν τὸ διαιρούμενον ἐκ τοῦ γένους, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· τὸ δὲ ἴδιον ἰ, ἐπεὶ καὶ συστέλλεται. Ὁἰγνητεσ: ἰ· οἱ γνήσιοι. Ὁἰπποσ: ἰ· πρὸ γὰρ τῶν δύο ππ ἢ εἰ δίφθογγος οὐκ ἔστιν· ἢ παρὰ τὸ ἵπτασθαι τοῖς ποσίν. Ὁἰσαῦρα: ἰ ἢ πόλις, καὶ ἰσαυρία. Ὁἰθύφαλονσ: ἰ καὶ Ὁἰθυφαλίασ μέτρον ἰ ἢ παράδοσις. Ὁἰέρεια: Διὰ τοῦ ἰ ἢ ἄρχουσα κατὰ παράδοσιν, καὶ ἢ παραλήγουσα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἰα παρασηματιζόμενα θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, βασιλεὺς, βασίλεια, καὶ ἱερεὺς, ἰέρεια· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦ ἱερείου ἐκτάσει τοῦ α, καὶ καταβιβασμὸν τῶν τόνων, καὶ φυλάττειν τὴν αὐτὴν γραφὴν· οἶον, ἱερεία. Ὁἰφθιμοσ: Ἀπὸ τοῦ ἴφθος, ἴφθιμος. Ὁἰπῶναξσ: Παρὰ τὸ ἵππος ἰ· τὸ δὲ πω μέγα· ὅτι παρὰ τὸ ἵπποάναξ γέγονεν, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἵπῶναξ. 226 Ὁἰγκροσ: Σημαίνει δὲ τὸν ἐγκέφαλον, διὰ τοῦ ἰ γράφεται. Ὁἰκεσίασ. Ὁἰοειδεῖσ: Μέλας· εἰ ἢ παράδοσις. Ὁἰππαρχεῖοσ: Ἐρμῆς· τὸ χειδίφθογγος· Ὁἰξίς· Ἰμειρμένη. Ὁἰρέοσ: Ἡ ἐξ αἰχμαλωσίας δουλεῖα· Ὁἰῶ, ἰῶσ, τὸ πορεύομαι. Ὁἰῶσ: ἰεῖς, ἰῶσ, καὶ αὐτὸ τὸ πορεύομαι. Ὁἰῶσ: ἰεῖς, ἰῶσ, τὸ πέμπω ἔξ οὗ τὸ εἶναι

καὶ ἀφείναι. Ὁ Ἰῶν: Ἰᾶς, ἴημι, ἴαμαι, τὸ ἰατρεύω. Ὁ Ἐῶν: Ἐεῖς, ἐεῖ, ἔημι, ἔξμαι, ἤρημένος, ἡ μετοχή, καὶ καθήμενος. Ὁ Ἰῶν: Ἰεῖς, ἰεῖ, ἴημι, ἦσω, ἦκα, καὶ συνῆκα, ὁ ἄόριστος: τὰ πληθυντικά, ἦκαμεν, ἦκατε, ἦκαν, καὶ συνῆκαν. "οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν."

Ὁ Κριός: Ἔστιν δὲ ὄνομα Τιτᾶνος, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ κεκρίσθαι ἐστίν· τοῦτο δὲ καὶ προπερισπώμενόν ἐστιν, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ προσηγορικοῦ τοῦ κριός· καὶ ἄλλως· τῷ κανόνι τῶν διὰ τοῦ ἰος δισυλλάβων ἀρσενικῶν διὰ τοῦ ἰ γραφομένων. Ὁ Κριός: Διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ κεκρίσθαι ἐστίν κατὰ τὰς τριχάς· διὰ τοῦ ἰ δὲ γράφεται τῷ κανόνι τοῦ κριός· κριός δὲ ἐστίν ὁ προηγούμενος τῆς ποιμένης. Ὁ Κρίβανος: Σημαίνει δὲ τὴν κάμινον, ἔνθα ὥπτων τοὺς ἄρτους· διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ κρι, τὸ σημαῖνον τὴν κριθὴν, καὶ τὸ βαῦνος, τὸ σημαῖνον τὴν κάμινον· οἱ δὲ Δωριεῖς κλίβανον λέγουσιν. Ὁ Κριθῆ: Σημαίνει δὲ τὴν κριθὴν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ κριθὴ κατὰ ἀποκοπὴν τῆς θη συλλαβῆς· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ ἄλευρον· περισπᾶται δὲ τὸ κρι· πᾶν γὰρ οὐδέτερον μονοσύλλαβον μακροκατάληκτον περισπᾶται. Ὁ Κριθῆ: Διὰ τοῦ ἰ· τὰ γὰρ εἰς θη οὐ θέλουσι παραλήγεσθαι τῇ εἰ διφθόγγῳ· οἶον, μέθη· ποθὴ· τιθὴ· σημαίνει δὲ τὴν παρέχουσαν τὸ γάλα τοῖς ἀρτιγενέσι παισί· σημαίνει δὲ καὶ 227 τὴν μαμήν· οὐδὲν οὐδέτερον εἰς θη λήγει εἰ μὴ μόνον τὸ κριθὴ καὶ τὸ ποθὴ, καὶ τὸ τιθὴ· λέγεται κριθὴ ἢ παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν δρυῶν, ὅπτους γὰρ βαλάνους ἔτρωγον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ πάλιν ὕστερον ἤρξαντο τὸν ἄρτον ἀπὸ κριθῆς τρώγειν· καὶ ἄλλως· κριθὴ λέγεται διὰ τὸ διακρίνεσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἀχύρων ὑπὸ τῶν ἀνέμων· κρινῶ γὰρ ὁ μέλλων, καὶ οἱ Αἰολεῖς κρίνω λέγουσιν. Ὁ Κνίσσα: Σημαίνει δὲ τὴν ἀναθυμίασιν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ κνίζω, κνίσω, κνίσσα· κνίσσα δὲ ἀπὸ τοῦ κνισμός. Ὁ Καυλεῖα: Προπερισπωμένως· ὡς περφυλλεῖα κολοβὴν βαρύνεται, Ἀττικοὶ δὲ ὀξύνουσι. Ὁ Κοντουβερνάλιος: εἴρηται ὁ συστρατιώτης. Ὁ Κινῶν: Διὰ τοῦ ἰ· παρὰ γὰρ τὸ κινεῖν· οἱ δὲ Λάκωνες κινέω λέγουσιν, καὶ διὰ τοῦ ἰ. Ὁ Κύριλλος: ἰ· ὡς προπαροξύτονον, οὐχ ὡς Ἀστυάγης παροξύτωνος· τὰ γὰρ ἔχοντα δύο ἄλλοις κύρια διὰ τοῦ ἰ γράφεται, καὶ προπαροξύνεται. Ὁ Κλίνω: ἰ· κλινῶ γὰρ ὁ μέλλων, καὶ οἱ Αἰολεῖς κλίνω λέγουσιν, καὶ οὐ κλένω. Ὁ Καμαρίνα: Διὰ τοῦ ἰ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰνα ἀποστρέφονται τὴν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφὴν, πλὴν τοῦ πείνα. Ὁ Κεραμίς: ἰ· τὰ γὰρ εἰς ἰς θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινολεκτούμενα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον. Ὁ Κηκίς: Σημαίνει δὲ τὴν ἀκηδίαν· διὰ τοῦ η τὸ πρῶτον κατὰ παράδοσιν· τὸ δὲ δευτέρον ἰ, ὡς θηλυκόν. Ὁ Κίσηρις: Ἡ πρώτη ἰ· ἡ δευτέρα η· καὶ ἡ τρίτη ἰ· ἀμφότερα οὕτως ἢ παράδοσις· Ἡρωδιανὸς δὲ διὰ τοῦ ω· εἶπεν γὰρ ὅτι ἐπικινήσῃ. Ὁ Κίρις: ἰ ὁ λύχνος· τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην. Ὁ Κλιτόριον: Ὄνομα πόλεως ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ κλύω γέγονεν ἀκλυτόριον, καὶ κατὰ τροπὴν 228 τοῦ υ εἰς τὸ ἰ κλιτόριον· ὡς περ Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κλιτόριον σημαίνει καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός, ὅθεν καὶ κλιτοριάζειν λέγουσιν τὸ αἰσχροῦς βιοῖν. Ὁ Κονίω: ἰ· παρὰ τὸ κόνις κονίω, ὡς περ ἀπὸ τοῦ δὴ ἄπτεσθαι. Ὁ Κυλίω: ἰ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνοντα, κλινόμενα εἰς μέλλοντα, διὰ τοῦ ἰ γράφεται. Ὁ Κίρις: Ἔστιν δὲ εἶδος ἰέρακος· λέγεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίους Κίρις ὁ Ἄδωνις· παρὰ δὲ Λάκωνες ὁ λύχνος. Ὁ Κάρη: Σημαίνει δὲ τὴν κεφαλὴν. Ὁ Κιμωλία: Τὰ δύο ἰ· καὶ τὸ μω μέγα· ἢ παράδοσις· νῆσος δὲ ἢ Κίμωλος. Ὁ Κλεῖς καὶ Ὁ Κατακλεῖς: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. Ὁ Κεράτιον: ἰ· ὑποκοριστικὸν γάρ. Ὁ Κοράλια καὶ Ὁ Κοράλιον: ἴσως τὸ ἄλιον ἔγκειται ἀπὸ θαλάσσης ταῖς κόραις κόσμος· ποιηταὶ οὖν τὸ ἄ διὰ τοῦ ο· ἢ κοινή τε διὰ τοῦ ο· Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ω. Ὁ Καλῖνος: Ἔστιν δὲ ὄνομα Ἐφεσίου τινὸς ἐλεγειογράφου· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰνος διὰ τοῦ ἰ μακροῦ γράφεται· πλὴν τοῦ Καρκίνος.

9Καϊκόσ9: Ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ικος κύρια ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, Γρηνικός· Ἑλλά νικός· Ἄνδρονικός· ὅθεν Καικίας λέγεται ὁ ἄνεμος ὁ πνέων ἐκεῖθεν· πλὴν τοῦ φιλόνεικος. 9Κηφισός9: Τὸ πρῶτον ἦ· τὸ δεύτερον ἰ· ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ισος ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὀξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἑλισός· Κηφισός. 9Κυτίτιον9: Διὰ τοῦ ι τὸ ἰ· ἀπὸ τοῦ Κύτινος, Κυτίτιον, ὡς κόφινος, κοφίνιον. 9Κῦμα9: Τὰ διὰ τοῦ υω δυσύλλαβα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον πλὴν τοῦ οἶω· ἀπὸ τοῦ οἶω γὰρ κατὰ συναίρεσιν, οἶω· οἶον, κύω· θύω. 9Κύμινον9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινον 229 προπαροξύτονα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ πλεονασμοῦ ἔχοντα τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, ξύλινον· κύμινον. 9Κρονίων9: Ἀπὸ τοῦ Κρονίδης, ἢ ἀπὸ τοῦ Κρόνος, Κρονίων. 9Κεναγγία9: Οὐ γὰρ διὰ τοῦ ἄγγος, ἄγγεος, τὴν εἰ δίφθογγον ἔξει· λέγεται δὲ κεναγγῶ, κεναγγία. 9Καλιά9: Ὁξύτονον· ἔστιν δὲ οἶκος, διὰ τοῦ ἰ· ἔξ ἀφορμῆς τοῦ καλιὸς δόμος. 9Κλίνη9: Ἀπὸ γὰρ τοῦ κλίνω, κλίνη. 9Κλίμαξ9: Τὰ εἰς αξ λήγοντα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· γέγονεν δὲ παρὰ τὸ κλίνω, κλί ναξ, καὶ κλίμαξ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ν εἰς τὸ μ. 9Καδμίλος9: Οὗτος δὲ λέγεται ὁ Ἑρμῆς, διὰ τοῦ ἰ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιλος βαρύτονα, μὴ ὄντα οὐδέτερα ἢ σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων τῶν ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· χωρὶς τοῦ Νεῖλος· οἶον, Ζωῖλος· Καδμίλος. 9Κροκόδειλος9: Τὸ δει δίφθογγος· παρὰ γὰρ τὸ δειλὸς συνετέθη καὶ τὸ κρόκος. 9Κρῖσα9: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ἰ· ἐπειδὴ καὶ Κίρρα λέγουσι διὰ τοῦ ι, καὶ οὐδέποτε πρὸ τῶν ρρ εὐρίσκειται δίφθογγος· ὑποδηματόρραφος. 9Κακίθος9: ἰ· παρὰ γὰρ τὸ κακίζω, κάκιστος, καὶ ἐκεῖθεν κακίθος· σημαίνει δὲ τὸ κολαζόμενος. 9Κυνηγέσια9: Τὸ ἦν ἦ· παρὰ τὸ κυνηγία· τὸ σι ἰ· ἢ παρὰ δοσις. 9Κινησία9: ἰ· ὡς περ ἀπὸ τοῦ νόσω, νόσιας, οὕτως καὶ παρὰ τὸ κινήσω, κινήσιας. 9Κίκισ9: ἰ· παρὰ γὰρ τὸ κικὺς γέγονεν, τὸ σημαῖνον τὴν ἰσχύν· καὶ τροπῆ τοῦ υ εἰς τὸ ἰ· τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην. 9Κικύω9: Παρὰ τὸ κικύς· τὸ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν. 230 9Κίσι9: Σημαίνει τὸν σκώληκα· τὰ γὰρ εἰς ις μονοσύλλαβα κοινολεκτούμενα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον, πλὴν τοῦ κλεῖς. 9Κτεῖσι9: Κτενὸς γὰρ ἢ γενική. 9Κιβωτός9: Διὰ τοῦ ἰ· καὶ ὠφειλεν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι, ἐπειδὴ παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ τὴν βῶσιν λέγεται, ἢ τὴν βρῶσιν· ἀλλ' ἢ παράδοσις τὸ ἰ ἔχει· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι τῷ λόγῳ τοῦ θλίβω, ἢ παρὰ τὸ κίβος, ὃ ἔστιν ἢ τροφή. 9Κτίστη9: ἰ ἢ παράδοσις· παρὰ τὸ κιβωτὸν καὶ αὐτὴ ἔστιν. 9Κίων9: ἰ ἢ παρὰ τὸ κίειν, ὃ ἔστιν εἰς ὕψος πορεύεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἴων μετοχὴ προσθήκη τοῦ κ, κίων. 9Κυλλοποδίω9: ἰ· ὁμοίως τοῦ ἐχίων. 9Κωλύω9 καὶ 9Κώλυμα9: Μεγάλα τὰ ω. 9Κάμινο9: Παρὰ τὸ ὑπομένην καιομένην· ἰ ὡς εἴρηται· ἀλλὰ δύναται καὶ παρὰ τὸ ὑπομίμνειν εἶναι. 9Κοχλίδιον9: Διὰ τοῦ ἰ· ὡς περ ἀπὸ τοῦ γωνία, γίνεται γω νίδιον, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας, κοχλίδιον. 9Κινάμμων9: ἰ ἢ παράδοσις, καὶ τὸ μω μέγα. 9Κοδρίδη9: Διὰ τοῦ ι τὸ δρι· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιδης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Κόδρος, Κοδρίδης· Κρόνος, Κρονίδης. 9Κειρία9: Σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον τὸ δεσμεῦον τὴν κλίνην· καὶ θηλυκῶς λέγεται, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἢ γὰρ παρὰ τὸ κείρω γέγονεν παρὰ τὸ ἐχελεπτὰς κείρεσθαι αὐ τὰς· ἢ παρὰ τὸ κέρας, τὸ σημαῖνον τὰς τρίχας, γέγονεν κερία, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι κειρία. 9Κυνίτη9: Τὰ διὰ τοῦ ιτης. 9Κηρύκειον9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εἰσὶ γὰρ τινὰ ἀπὸ τῶν εἰς διπλοῦν ληγόντων γινόμενα διὰ τοῦ εἰον, ἅτινα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, Κύκλωψ, Κυκλώπιον· φοῖνιξ, φοινίκιον. 9Κύνειο9: εἰ· σημαίνει δὲ μέρος σώματος. 231 9Κερόεισι9: εἰ· κεροέντος γάρ. 9Κλεινία9: εἰ δίφθογγος τὸ κλει· παρὰ γὰρ τὸ κλέος καὶ τὸ κλεινὸς γίνεται Κλεινίας. 9Κλειταγόρα9 ὁμοίως. 9Κλεινιός9: Δίφθογγος· τὰ εἰς ος ὀξύτονα διφθόγγω παραλήγονται. 9Κλειτοφών9: εἰ δίφθογγος· παρὰ τὸ κλείω, ὃ σημαίνει τὸ δοξάζω, γέγονεν κλειτὸς, καὶ ἐκεῖθεν

Κλειτοφών· κλειτός ὁ ἔνδοξος. 9Κλεισθένης9: Παρὰ τὸ κλέος καὶ τὸ σθένος γέγονεν Κλεισθένης. 9Κλείω9: Σημαίνει δὲ τὸ δοξάζω· παρὰ γὰρ τὸ κλέος γέγονεν κλέω, καὶ κλείω, προσθέσει τοῦ ι. 9Κοιλία9: Παρὰ τὸ κῆλον, κοῖλον, κοιλία. 9Κουρεῖον9: Παρὰ τὸ κουρεῦς, κουρεῖον, ὡσπερ βαλανεύς, βαλανεῖον. 9Κρεῖον9: Παρὰ τὸ κέρας γέγονεν κρέον, καὶ κατὰ πλεονα σμὸν τοῦ ι κρεῖον· σημαίνει δὲ τὸ κρεοδόχον ἄγγειον. 9Καθίσαν9: Παρὰ τὸ καθίζω ι. 9Κυθήρεια9: Τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνων. 9Κρανεῖα9: Ἔστιν δὲ εἶδος δένδρου· οὕτως λέγεται ὁ καρπὸς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι, κρανέη. 9Κράτεια9: Παρὰ τὸ κρατῶ, κράτεια, ὡς ἄνω, ἄνθεια. 9Καθαρεῖον9: Παρὰ τὸ καθαρεύω· 9Κνημῖς· Κρινήσ9. 9Κυκλωπεῖον9: Ἔστιν δὲ ὄρος ἐν Λιβύῃ· γέγονεν δὲ τοῦ Κύκλωπος. 9Κτεῖς, Κτενόσ9· ἔστιν δὲ παρὰ τὸ κείνιν τὰς τρίχας λέγεται κτεῖς. 9Κρείουσα9: Σημαίνει δὲ τὸ βασιλεύουσα, διὰ τῆς εἰ δι φθόγγου· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, κρέουσα· γέγονεν δὲ ἐκ τοῦ κρατεῖα κρατείων, καὶ τὸ θηλυκὸν κρατείουσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρατοῦσα, καὶ κρείουσα. 9Κρειῶν9: Σημαίνει δὲ τῶν κρεάτων, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· 232 παρὰ γὰρ τῶν κρεάτων γέγονεν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ, κρεάων, καὶ κατὰ κῶσιν, κρεῖον, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι, κρειῶν. 9Κεῖοσ9: Σημαίνει δὲ τὸν πολίτην τῆς Κέω· παρὰ γὰρ τὸ Κέω γέγονεν Κεῖος, καὶ κατὰ κῶσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν εἰ δί φθογγον, Κεῖος. 9Κρεῖσσω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, κρέσσω· γέγονεν δὲ οὕτως· ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ταχὺς γίνεται ταχίων καὶ θάσσω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ κρατὺς γίνεται κρατείων καὶ κράσσω, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κρείσσω. 9Κιτίον9: ι· ἔστιν δὲ πόλις Ῥόδου. 9Κράστις9: ι· ἡ τῶν κτηνῶν χλοροφαγία· ὡσπερ πίστις. 9Κλείω9: εἰ· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ κλοιός. 9Κλεῖθρα9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ Ἴωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσι κληῖθρα, τρέποντες τὴν εἰ δίφθογγον· καὶ ἐκ τοῦ κλείω τοῦ σημαίνοντος τὸ σφαλίζω. 9Κύπειρον9: Ἔστιν δὲ εἶδος βοτάνης, ἐπειδὴ κύπαιρον λέγουσιν οἱ Δωριεῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἔθος γὰρ ἔχουσιν τρέπειν τὸ ε εἰς α· οἶον, Ἄρτεμις, Ἄρταμις. 9Κεῖρω9: εἰ δίφθογγος· τὰ διὰ τοῦ εἰρω βαρύτερα ἀπο στρέφονται τὴν διὰ τοῦ ι μόνου γραφήν· οἶον, εἶρω· κείρω. 9Κεῖται9: εἰ δίφθογγος· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ κέεται. 9Κεῖω9: Σημαίνει δὲ τὸ κοιμῶμαι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, κέω. 9Κιλικία9 καὶ 9Κικιλία9: Ταῦτα κατὰ παράδοσιν. 9Κεῖων9: Δίφθογγος· σημαίνει τὸ καίω· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ κέδρος. 9Κτιτηρία9: Ὡς εἰσιτηρία· 9Κατιτήριον9 δὲ ὁ τοῦ νεκροῦ βόλος. 9Κελαδεινόσ9: εἰ· ὡς ὀξύτονον· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς κελα δεινόσιν. 9Κειμήλιον9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ πρῶτον· ὡσπερ παρὰ θήσω μέλλοντα γίνεται θεμέλιον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ κείσω μέλλοντα κειμήλιον· τὸ δὲ μη η ἐκ τοῦ κείμαι· τοῦ α εἰς η τραπέντος. 233 9Κλείσ9: εἰ δίφθογγος· πολλὰ γὰρ ὀνόματα οἱ μέλλοντες ἀποτελοῦσιν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω· οἶον, τρώσω, τρώς· θήσω, θής· οὕτως καὶ κλείσω, κλείς· ἰστέον ὅτι ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται· οἶον κατάκλεις. 9Κλειτύσ9: Σημαίνει δὲ τὰ ἐξέχοντα μέρη τῶν ὀρῶν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ κλετός· σημαίνει δὲ τὸ αὐτὸ κλειτύς· γέγονεν δὲ κλετύς, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι κλειτύς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Κτείνω9: Κτενῶ γὰρ ἔστιν ὁ μέλλων· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς κτέννω λέγουσιν, ἀποβάλλοντες τὸ ι, καὶ διπλασιάζοντες τὸ σύμφωνον, ὡσπερ κείρω, κέρρω. 9Κώνειον9: Δίφθογγος εἰ· εἰσι γὰρ τινὰ προπαροξύτονα διὰ τοῦ εἰον τρισύλλαβα, ἅτινα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον, γένειον· δάνειον· βρένθειον· ἔστι δὲ εἶδος πολυτελοῦς μυροῦ· οὕτως οὖν καὶ κώνειον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ διὰ τὸ κωνεάζομαι, ἐφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τοῦτο. 9Κεραμεικόσ9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου παρὰ τὸ κεραμεὺς κεραμέως, κεραμέϊ, γέγονεν Κεραμεικός καὶ Κεραμεικός. 9Κήδειος9: Τὸ δει δίφθογγος· 9Κήδομαι9· Φεῖδομαι ἢ πα ράδοσις. 9Καστόρειον9: εἰ δίφθογγος· ὡς Νεστώριον, ὡς μετουσια στικόν. 9Κτεινύω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ δι' ἑνὸς τοῦ ν κατὰ παράδοσιν· τὸ δὲ

ἀποκτίννυται διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ δύο νν. 9Καπετώλειον9: εἰ δίφθογγος· καὶ προπαροξύνεται. 9Κηρύκειον9: Ἀπὸ κτητικοῦ γὰρ κηρυκήϊον. 9Κτίλος9: Σημαίνει δὲ τὸν προηγούμενον τῆς ποιμένης κρίον, διὰ τοῦ ι. 9Κιβώριον9 καὶ 9Κιβούριον9 γάρ. 9Κολονεῖα9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κτητικῶ τύπω. 9Καράτομος9: Προπαροξύτονον γὰρ τὸν ἀποτμηθέντα τὴν κεφαλὴν· τὸ γὰρ καρατόμος τὸ παροξύτονον τὸν τεμιόντα τὴν κεφαλὴν δηλοῖ. 9Καλαυρία9: Ἔστιν ὄνομα πόλεως· παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ 234 διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, Καλαυρεῖα· παρὰ δὲ Διονυσίῳ συνεσταλμένον τὸ ι· οἶον, Καλαυρία. 9Καπηλεῖα9 καὶ 9Καπηλεῖον9: εἰ δίφθογγος· παρὰ τὸ καπηλεύω. 9Κομψεῖα9 καὶ 9Κρυπτεῖα9: εἰ δίφθογγος· κομψεύω γὰρ καὶ κρυπτεύω. 9Κεκλείμενος9: εἰ δίφθογγος· ὡς "20κεκλειμένων τῶν ἐμπορειῶν"20 καὶ "20κέκλειται20" ἀπὸ δὲ τοῦ κλίνω κέκλινται διὰ τοῦ ι. 9Κεραμικός Κόλπος9: ι τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ικος. 9Κρανίον9: ι ἢ παράδοσις, ὡς ὑποκοριστικόν. 9Καταγωγεῖον9: εἰ δίφθογγος, ἢ παράδοσις. 9Καταγώγιον9: ι ἢ παράδοσις, καὶ προπαροξύνεται. 9Κῆπος9: Τὸ κη η· Καπητωλῖνος· 9Κολυμβήθρα9. 9Κραταῖος· Κισήρεωσ9. 9Κώμη9: Τὸ κτῆμα μέγα· 9Κόμη9 ἢ κεφαλὴ μικρόν. 9Κῶμοι9: Αἱ ὀρχήσεις. 9Κώπη9: Τὸ κόπιον· 9Κόπανον· Καλλονή9. 9Κρήτη9: Ἡ νῆσος· 9Κρημνός· Κνήμαι· Κοιλάσ9. 9Κόφινος· Κνώδαλον· Κιμωλία· Κώδιξ9. 9Κολοβός· Κόλαξ· Κρήνη9 τοῦ ὕδατος. 9Κλοιά9: Τὰ δεσμά· 9Κλωστή· Κλωνός· Κώλυμα9. 9Κομιδή· Κώνειον· Κῶλα· Κώδιον· Κοιλίσθαι9. 9Κορώνη· Κίναϊδος· Κιγκλίσ9: Σημαίνει δὲ τὴν καγκελ λωτὴν θύραν. 9Κενοτομοῦνται φύσει9.

9Λιπαρεῖν9: Σημαίνει δὲ τὸ παρακαλεῖν, παρὰ τὸ λίαν εἶναι ἐστὶν τὸ διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς δεῖξωμεν· τὸ δὲ ρειν δίφθογγος ὡς ἀπαρέμφατον. 9Λίβανον9: ι· παρὰ τὸ λοίβω· καὶ γὰρ συναλιφὴ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω· εἰσὶ δὲ τινὰ ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα ἅτινα οὐ φυλάττουσι τὴν τοῦ ῥήματος γραφὴν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον· οἶον, πείθω, πιθανός· λείβω, λίβανος. 9Λίαν9: ι· τὰ γὰρ εἰς ἀν λήγοντα ἐπιρρήματα οὐ θέλουσι τῇ 235 εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, ἄγαν· πέραν· ἔαν· οὕτως οὖν καὶ λίαν. 9Λίροσ9: Σημαίνει δὲ τὸν ἀναιδιῆ, διὰ τοῦ ι· παρὰ τὸ λίαν ὄραν· οἱ γὰρ ἀναιδεῖς λίαν ὀρώσιν· τὸ δὲ λίαν ι γράφεται, ὡς ἐδείξαμεν. 9Λιμβρόσ9: Σημαίνει δὲ τὴν σκοτεινὴν νύκτα· τὰ γὰρ ἔχοντα προηγούμενον σύμφωνον, εἴτε δισύλλαβον, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον. 9Λίποσ9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· συνεσταλμένη γὰρ ἐστὶν ἢ λι συλλαβή. 9Λιρόφθαλμοσ9: Τὸ λι· παρὰ γὰρ τὸ λίρος ἐστίν. 9Λιμός9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ ὠφειλεν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι, ἐπειδὴ παρὰ τὸ λείπω ἐστίν· ὁ γὰρ λιμός λείψις ἐστὶν τῶν ἐπιτηδείων· ἀλλ' ἢ παράδοσις τὸ ι ἔχει· διὰ δὲ τὸ ἔνδειαν σημαίνειν τινός φημι τῶν ἐπιτηδείων· τούτου χάριν καὶ ἐν δίφωνον ἀνεδέξατο· καὶ ἄλλως, τὸ λιμός διὰ τοῦ ι γράφεται ἐξ ἀφορμῆς τοῦ λιμπάνω· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἀνω εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ν, συστέλλουσι τὴν ἀρχὴν· οἶον, λήθω, λανθάνω· μήθω, μανθάνω· πήθω, πανθάνω· λείπω, λιμπάνω· εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν φυλάττουσι τὴν ἀρχὴν· οἶον, λήθω, λανθάνω· τὸ δὲ λιμός παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀρσενικόν ἐστίν· οἶον, ὁ λιμός· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν θηλυκόν· οἶον, ἢ λιμός. 9Λίμαξ9: ι ἢ παράδοσις. 9Λίτρα9: ι· εὗρηται γὰρ ἐν συστολῇ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν. 9Λαγίδησ9: ι· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ἰδης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται, χωρὶς τοῦ Κυθνείδης· οἶον, Λαγός, Λα γίδης. 9Λίσι9: Σημαίνει δὲ τὸν λέοντα· ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς δὲ ἐπὶ τῆς λείας διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς ις κοινολεκτούμενα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, Πάρις· πόλις· ἀσπίς· ῥάνις. 9Λέων9: Γέγονεν δὲ τοῦτον τρόπον κατὰ τὸν Ἰβρον· ἔστιν δὲ λάω, τὸ σημαῖνον τὸ θεωρῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀλαός, τὸ σημαῖνον τὸν τυφλόν, οἶονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ λάειν· ἀπὸ τούτου τοῦ λάω γέ 236 γονεν λέων· ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ θήριον· φασι γὰρ ὅτι οὐδέ ποτε καθεύδει ὁ λέων· τοῦτο δὲ ἀπείθανον· οὐκ ἐνδέχεται γὰρ αἰεὶ τινὰ

ἐγρηγορέναι· ἀλλ' ἴσως ὥσπερ ἡ δορκὰς ἐν τῷ καθεύδειν ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ λέων ἐν τῷ καθεύδειν ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς, ἐπειδὴ τῶν ὀφθαλμῶν μεγάλων ὄντων τὸ δέρας τὸ ἐπικείμενον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μικρότερον ἐστίν, καὶ οὐ δύναται ἐκσπᾶσαι αὐτούς. 9Λάρισα9: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ισα, μὴ ὄντα ἀπὸ ῥημάτων ἔχοντα τὴν ει δίφθογον, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, σάρισα· ἔστιν εἶδος ἀκοντίου μικροῦ· Πῖσα· ἔστιν δὲ πόλις· οὕτω καὶ Λάρισα. 9Λακινία9: Διὰ τοῦ ι τὸ κι, καὶ τὸ νι· τὰ ἀμφιβαλλόμενα· καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ Λακίνος. 9Λακῖνος9: ι· καὶ προπερισπᾶται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, μὴ ἔχοντα ἀπὸ πλεονασμοῦ τὸ ι, καὶ προπερισπῶνται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ ι· χωρὶς τοῦ Καρκίνος· τοῦτο γὰρ βραχὺ ἔχει τὸ ι. 9Λιμβός· Λιμβάνω9: Διὰ τοῦ ι κατὰ παράδοσιν. 9Λυκῖνος· Λεοντῖνος9: Τῷ κανόνι τοῦ Λακίνος. 9Λίψω9: Σημαίνει δὲ καὶ ἄνεμον, καὶ τὴν ἦτταν, παρὰ τὸ λείπω, λείψω· ἢ παρὰ τὸ λείβω, λείψω· διὰ τοῦ ι δέ· τὰ γὰρ εἰς ψ λήγοντα πᾶσαν δίφθογον ἀποστρέφονται. 9Λοχίτη9: Τὰ διὰ τοῦ ιτης διὰ τοῦ ι γράφεται· σημαίνει δὲ τὸν ἐνεδρεύοντα. 9Λιταργόν9: Σημαίνει δὲ τὸν ταχύν, διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ λίαν ἄργον γέγονεν ταχύ. 9Λαγνεῖα9: Ἐκ τοῦ λαγνεύω. 9Λεικνόν9: Διφορεῖται· καὶ γὰρ διὰ τῆς ει διφθόγου καὶ διὰ τοῦ, γράφεται· ἢ ἐκ τοῦ λίαν γέγονεν κατὰ μετὰθεσιν τοῦ μ εἰς ν λίκνον, παρὰ τὸ λίαν κάμνειν. 9Λακέρεια9: ει δίφθογος· τῷ κανόνι τῶν διὰ τοῦ εια προπαροξυτόνων· ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως. 9Λάχεια9: Σημαίνει δὲ τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν· διὰ 237 τῆς ει διφθόγου, τῷ λόγῳ διὰ τοῦ εια ἀπὸ ἐνεστώτων προπαροξυτόνων· οἶον, κρατῶ, κράτεια· λαχῶ, λάχεια· ἐνεργῶ, ἐνέργεια. 9Λειτουργεῖν9: Διὰ τῆς ει διφθόγου· παρὰ γὰρ τὸ ὑπηρετεῖν· τὸ λι ι· τὸ Λίητον δὲ ἐστὶ τὸ δῆμος· ἀπὸ τοῦ οὖν ἔργον καὶ τὸ λῆϊτον γέγονεν ληιουργεῖν, καὶ κατὰ συστολήν τοῦ η εἰς τὸ ε, λειουργεῖν, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογον, λειουργεῖν. 9Λογεῖον9: Σημαίνει δὲ εἶδος κρατῆρος· σημαίνει δὲ καὶ τὸν τόπον τοῦ θεάτρου, διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων διὰ τοῦ ειον γινόμενα, καὶ προπερισπᾶται, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται· ἄδω, ὠδεῖον· κείρω, κουρεῖον· σκάπτω, σκαφεῖον· ἄγω, ἀγγεῖον· οὕτως καὶ λέγω, λογεῖον. 9Λέκιθος9: Σημαίνει δὲ τὸν κρόκον τοῦ ὠοῦ· διὰ τοῦ ι γράφεται τὸ κι. 9Λεῖοδος9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται, παρὰ τὸ λεῖον γὰρ, ὅπερ διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται. 9Λαύρειον9: Ἔστιν δὲ τόπος τῆς Ἀττικῆς ποιῶν μέταλλον, διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ειον τρισύλλαβα ἰδιάζοντα, καὶ προπαροξύνονται, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται. 9Λύκειον9: Ἔστιν δὲ τόπος τῆς Θετταλίας, ἔνθα λίκος ἐπιὼν τοῖς τοῦ Πηλέως βουσίην ἀπελιθώθη. 9Λάγειον9: Οὕτως δὲ λέγεται τὸ ἵπποδρόμιον Ἀλεξανδρείας ἀπὸ Λάγου τινός· διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται, τῷ λόγῳ τοῦ Λαύρειον. 9Λειόβατος9: Παρὰ τὸ λεῖον· ἔστιν δὲ εἶδος ἰχθύος. 9Λειρία9: Παρὰ τὸ λεῖον, λείιον, καὶ προσθέσει τοῦ ρ λείριον. 9Λαγνεῖα9: Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ λαγνεῖα διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται· τὰ γὰρ εἰς τῆς ἔχοντα ἀντιπαράκειμενον ῥῆμα διὰ τοῦ ευω, τὸ θηλυκὸν διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται· 238 οἶον, ληστής, ληστεύω, ληστεῖα· ἰκέτης, ἰκετεύω, ἰκετεῖα· πολίτης, πολιτεύω, πολιτεῖα· λάγνος, λαγνεύω, λαγνεῖα. 9Λεῖψανον9: Διὰ τῆς ει διφθόγου γράφεται· ἢ παρὰ τὸ λείβω, λείψω γίνεται, καὶ γὰρ ἔσπενδον ἐπὶ τῶν τεθνεότων· ἢ παρὰ τὸ λείπω, λείψω· λείψανα γὰρ εἰσιν τὰ ἐγκαταλίμματα. 9Λεῖχω9: Διὰ τῆς ει διφθόγου· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τραπεζολοῖχος. 9Λειχή9: Δίφθογος τὸ λει· ἢ γὰρ παρὰ τὸ λείχω γέγονεν, καὶ γὰρ φασιν ὅτι ἐκ τοῦ λείχειν τὸ πάθος ἐπαίρεται· ἢ παρὰ τὸ λεῖον κατὰ ἀντίφρασιν· οἶον, τὸ μὴ ὄν λεῖον. 9Λιτός9: ι κατὰ παράδοσιν· καὶ πάλιν τὰ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρεφόμενα τὴν ει δίφθογον γράφεται· οἶον, σίτος· Ἐπαφρόδιτος· οὕτως καὶ λίτος διὰ τοῦ ι· τὸ δὲ λιτός σημαίνει τὸν εὐτελῆ καὶ ἄποικον χιτῶνα. 9Λεῖος9: Διὰ τῆς ει

διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ λεαίνω. Ἡλεξείδιον: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ ξ· παρὰ γὰρ τὴν λέξεως γενικὴν γέγονεν. Ἡλιμπάνω: ἰ· παρὰ γὰρ τὸ λείπω γέγονεν, ὡσπερ λείβω λιβάς, καὶ νείφω νιφάς. Ἡλείμαξ: Σημαίνει δὲ τὸν λειμῶνα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. Ἡλείαξ: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ λείον γέγονεν λείαξ. Ἡλιρόσ: Ὁ ἀναιδὴς διὰ τοῦ ι, καὶ ὀξύνεται. Ἡλίμμα: ἰ παρὰ τὸ λείπω λίμμα· πολλὰ δὲ εἰσὶν ὀνόματα. Ἡλιθόβολος: Διὰ τοῦ ι· καὶ προπαροξύνεται· σημαίνει γὰρ τὸν λίθοις βαλλόμενον. Ἡλιθοβόλος δὲ παροξυτόνως τὸν λίθοις βάλλοντα. Ἡλίχνοσ: Διὰ τοῦ ι· Ἡλιχνεῖα: τὸ χνεὶ δίφθογγος παρὰ τὸ λιχνεύω. Ἡλιμβόσ: ἰ· παρὰ τὸ λίαν βαίνειν· Ἡλοιμική. Ἡλιμβεῖα: Παρὰ τὸ λιμβεύω. 239 Ἡλοιμός: Ἡ διαφθορά. Ἡλύμη: Ἡ βλάβη· Ἡλοιδορία· Λαιμός· Λήρος κατὰ παράδοσιν. Ἡλειμών: Παρὰ τὸ λείβω, λειβῶν καὶ λειμῶν· οἶονεὶ, ὅπου τὰ λεῖα κατανέμεται, τουτέστι τὰ πρόβατα. Ἡλείπω: Λέγει ὁ Ὡρος, ὅτι πάντα παρὰ τὸ λείπω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, λειπόνεως· λειποταξία· λειποτάξιον· λειποστράτειον· ὁ δὲ Ὀριγένης διὰ τοῦ ι λέγει γράφεσθαι· οἶον, ἔλιπον παρ' Εὐφορίωνι· λιποτρόφια παρὰ Νεοπτολέμω· ἔλ λιπέες παρ' Εὐφορίωνι. Ἡλιποκτενίασσα· Λιποναῦται· Λιποταξίου: Παρὰ Ἄρι στοφάνει. Ἡλοιμία: Ὄνομα κύριον, γέγονεν δὲ ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φαλήρεως· ἔστιν δὲ καὶ προσηγορικὸν, τὰ χάσματα· οὕτω Διογενιανός.

ἩΜικρός: Διὰ τοῦ ι γράφεται· κανὼν δὲ τοιοῦτος· τὰ εἰς κρος γενόμενα δυσύλλαβα, εἴτε κύρια, εἴτε μὴ κύρια, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· γέγονεν δὲ τὸ μικρὸς ἀπὸ τοῦ μείων, ὃ ἔστι τὸ ἔλαττον· τοῦτο γίνεται κατὰ διάλυσιν τοῦ ι, καὶ ἐκ τάσει τοῦ ε μῆϊον, καὶ ἐκεῖθεν μῆϊκρὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η μικρός· τὸν δὲ μικρὸν ἄνθρωπον νᾶνον εἰώθασιν λέγειν· οἶονεὶ νῆανος τίς ὢν, καὶ νᾶνος, ὁ ἔστερημένος τοῦ ἄνω. ἩΜεσίτησ: Παρὰ τὸ μέσος· ἩΜαργίτησ: παρὰ τὸ μάργος, ἩΜεμφίτησ: Παρὰ τὸ Μέμφης, ἩΜεταποντίνος: Διὰ τοῦ ι. ἩΜοῖρα: Ἡ πόλις· καὶ ἩΜύρα τὰ ἀλίμματα· καὶ ἩΜοῖρα τὸ μέρος. ἩΜόλις· Μολυσμός· Μωρός καὶ ἩΜόρος· Μῶμος· Μόδιον. ἩΜίλητος: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ι γράφεται· Μίλλατος γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ὡσπερ ὄμιλος, ὄμιλλος· πέδιλον, πέδιλλον· εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἔλεγον ἂν Μέλλετος, ὡσπερ κέρρω. ἩΜᾶλλον: Τὸ ἐπίρρημα τὸ α μακρὸν ἔχει· τὰ δὲ ἔχοντα 240 δύο σύμφωνα ὅμοια ἐπόμενα βραχὺ ἔχουσι τὸ δίχρονον· ὅθεν Ἰωνες τὸ μᾶλλον μάλιον λέγουσιν, διὰ τὸ μὴ συστεῖλαι τὸ α καὶ τὰ ὅμοια· λοιπὸν ἐν οἷς ἐπιφέρειται δύο σύμφωνα ὅμοια, συστελλουσι τὸ δίχρονον ἢ τὸ ι· οἶον, ἴλλος· ἴκκος· καὶ ἴλλας καὶ ἴλαος· διὰ τοῦτο ἐπειδὴ συνέστειλαν τὸ δίχρονον, ἤγουν τὸ ι, ὡς εἴρηται καὶ μὴ δύνασθαι αὐτὸ τῶν δύο ἐπιφερομένων συμφώνων. ἩΜίκκος: Ὁμοίως· ἐπειδὴ ἀνεδιπλασιάσθη τὸ κ, συστέλ λουσι τὸ ι. ἩΜάσθλησ: Ἔστιν δὲ ὁ λῶρος. ἩΜίμος: ἰ· τὰ εἰς ος δυσύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἀρχομένην, ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραληγεσθαι· οἶον, Νῖνος· Βίβλος. ἩΜίμησισ: ἰ τὸ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον διὰ τοῦ η· παρὰ γὰρ τὸ μῆμος τὸ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τοῦ μίμης· ἢ καὶ μιμῶ, τοῦ ω εἰς η τραπέντος· ἐκ τοῦ οὖν μένω γέγονεν μιμῶ· εἰσὶ γὰρ τινα ῥήματα ἅτινα πλεονάζουσι σύμφωνα, καὶ τρέπουσι τὸ ε εἰς ι, ἔστιν οὖν μένω, γίνεται δὲ μίμνω, καὶ ἐκ τούτου μιμνήσκω, μίμνησις, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν μίμησις. ἩΜῖσοσ: ἰ· ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ἀφροδύτη γέγονεν Ἀφροδίτη, καὶ δύφρος, δίφρος· μύσος, μῖσος.

ἩΝεῖκος: Ἡ φιλονεικία διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, καὶ τοῦ νε στερητικῶ γέγονεν νέεικος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ τῆς εἰ διφθόγγου, νεῖκος· ἢ γὰρ φιλονεικία τοῦ ὑποχωρεῖν ἐστέρηται· εἰ γὰρ ὑποχωροῦσιν οὐκ ἔστι φιλονεικία. ἩΝεῖλος: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ Δωριεῖς διὰ τοῦ η γράφουσιν· ἢ

παρὰ τὸ νέω γέγονεν νέϊλος, καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος· ἢ παρὰ τὸ νέω, τὸ σημαῖνον τὸ ρέω, καὶ τὸ ἰλὺς γέγονεν νέϊλος, καὶ Νεῖλος· ὁ γὰρ Νεῖλος ἰλυώδης ἐστίν· καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος φαίνεται, καὶ σήμερον καὶ κατ' ἔτος ποτίζει πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον. 9Νεῖατον9: Σημαίνει δὲ τὸν ἔσχατον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ὡς περὶ γὰρ παρὰ τὸ μέσον γίνεται μέσατον, τὸν 241 αὐτὸν τρόπον καὶ παρὰ τὸ νεῶ γέγονεν νέατον, καὶ κατὰ πλεονα σμὸν τοῦ ι νεῖατον. 9Νηλήτης9: Γέγονεν δὲ παρὰ τὸ νη τὸ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ ἀλητεῖν, τὸ σημαῖνον τὸ ἀμαρτεῖν· καὶ ἄξιόν ἐστιν ζη τῆσαι, εἰ ἄρα τὸ νηλήτης ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν γέγονεν, τὸ δὲ ἀλιτεῖν διὰ τοῦ ι γραφόμενον, πῶς τὸ νηλήτης διὰ τοῦ η γράφεται· ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐτράπη Αἰολικῶς τὸ ι εἰς τὸ η, οὕτως γὰρ τὸ ἀκτίνες καὶ τὸ ψιμύθιον διὰ τοῦ η προφέρονται οἱ Αἰολεῖς. 9Νεῖλεω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἢ γὰρ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεως γέγονεν νεόλεως, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εἰ δίφθογγον νεῖλεως, ὡς πλέον, πλεῖν· δέον, δεῖν· ἢ ὡς περὶ ἡ ἀβλήτος καὶ ἀτρώτος γενικὴ μετάγονται εἰς εὐθείας, καὶ προπαροξύνεται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ Νεῖλεως γενικὴ μετάγεται εἰς εὐθείαν, καὶ προπαροξύνεται· οἶον, Νεῖλεως, καὶ κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ η εἰς τὴν εἰ δίφθογγον Νεῖλεως· ὡς περὶ οὐτῶ, οὐτήσω, οὐτεῖλαι, τοῦ η εἰς τὴν εἰ δίφθογγον τρα πέντος. 9Νεῖος9: Σημαίνει δὲ τὴν ἀνανεουμένην γῆν· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ νεῶ γέγονεν νεός, καὶ πλεονα σμῶ τοῦ ι νεῖός. 9Νυμφεῖα9: εἰ, ἢ νύμφευσις. 9Νεῖαρα9: Σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γαστρὸς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ τὸ νέω τὸ σημαῖνον τὸ πορεύομαι γέγονεν νεαῖρα, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι νεῖαιρα· εἰς αὐτὴν γὰρ πορεύεται τὰ ἐσθιόμενα. 9Νεστόρειος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· εὐρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, Νεστορέη παρὰ νηῖ. 9Νεῖφω9: Σημαίνει δὲ τὸ χιονίζω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐστὶν γὰρ νέφος, καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται νόφος, καὶ ἐν πλεονασμῶ τοῦ γ γνόφος, ἐκ τούτου οὖν τοῦ νέφος γίνεται νέφω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι νεῖφω. 9Νιφετός9: Καὶ νιφὰς διὰ τοῦ ι· εἰσὶ γὰρ τινὰ ὀνόματα. 9Νήφω9: Τοῦ ἐπὶ τὸ μεθύω κατὰ τροπὴν γεγενῆσθαι λέγει 242 Ἀπολλώνιος ἀπὸ τοῦ νεῖφω τοῦ σημαίνοντος τὸ χιονίζω, κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὸ η· τοὺς γὰρ λειποψυχοῦντας πολλακίς ὕδατος ῥανίσιν νήφειν ποιοῦμεν. 9Νεμέσιος· Νότος9: Ὁ ἄνεμος· 9Νῶτος9· τὰ ψῶα· 9Νω θρός9. 9Νότος· Νεοσσοί· Ναβουθαί9.

9Ξυνοικία9: Ἡ ἑορτὴ τὰ ξυνοικία. 9Ξιφίσματα9: Ὁρχησις παρὰ τὸ ξίφος· ὡς τῶν ὀρχουμένων ξιφηρῶν ὄντων. 9Ξίρις9: Ἔστιν δὲ εἶδος ἀρωματικὸν φυτοῦ, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς ρις βαρύτερα τῆς εἰ διφθόγγου οὐ παραλήγονται· οἶον, ἔρις· ἴρις, ἔστιν δὲ εἶδος ὀρνέου· δῆρις· Σίρις, ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως Φοινίκης· κίσιρις, ἔστιν δὲ εἶδος ὀρνέου· οὕτως καὶ ξίρις. 9Ξεῖνος9: Διὰ διφθόγγου γράφεται· ὡς περὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ κενός γίνεται κεινός, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· οἶον, κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ξένος γέγονεν ξεῖνος· πρόσκειται βαρύτονα διὰ τὸ χειρίς, χειρίδος· σημαίνει δὲ τὸ χειρομάνικον· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς ξένος λέγουσιν· μηδεὶς δὲ οἰέσθω ὅτι τὸ ξένος ἀπὸ τοῦ ξεῖνος γέγονεν· οὐδέποτε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὸ ι τὸ ἀπὸ πλεονασμοῦ ἀποβάλλουσιν, καὶ διπλασιάζουσι τὸ σύμφωνον· οἶον, τὸ κενός γίνεται κεινός, καὶ οὐ λέγουσι κέννος· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ξένος γέγονεν ξέννος· καὶ γὰρ πολλακίς καὶ ἐπὶ βρα χεῖρα συστολῆ ποιοῦνται τοῦ συμφώνου διπλασμὸν· οἶον, Ἐννη, ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως· θεράπων, θεράπωνος· οὕτως καὶ ξένος, ξέννος. 9Ξυλοφορία9: ἡ παράδοσις. 9Ξυλήφιον9: ι, ὡς ὑποκοριστικὸν γὰρ, καὶ δοκιμώτερον τὸ ξυλήριον καὶ ξυλάριον. 9Ξένιος9: ι, καὶ τὸ κύριον, καὶ τὸ ἐπίθετον. 9Ξανθικός9: Ὁ μὴν ι· οὐδεὶς γὰρ μὴν Μακεδόνων τὴν εἰ δίφθογγον ἔχει ἐνπαρτέλευτον. 243 9Ξυλεῖα9: εἰ, ξυλεύω γάρ.

Ῥωρινός9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα ἐπὶ καιροῦ λαμβανόμενα πάντα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, χει μερινός· θερινός· ἰσημερινός· οὕτως καὶ προῖνός διὰ τοῦ ι μακροῦ ὄλα. Ῥρίγανον9: Διὰ τοῦ ι γράφεται κατὰ παράδοσιν· ὡφει λεν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου· τὰ γὰρ ἀπὸ δοτικῆς τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντιθέμενα τοῦτον τὸν τρόπον, εἰ μὲν φωνῆεν ἐπιφῆ ρηται, ἢ ἐν ἀπλοῦν σύμφωνον, φυλάττεται ἢ ει δίφθογος· οἶον, ὀρειάυλος· ὀρειγένης· οἶονεῖ, ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθεῖς· τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Ὀριγένης διὰ τοῦ ω καὶ ι γράφεται· εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἐπιφέρονται, ἀποβάλλεται τὸ ε· οἶον, ἔγχει, ἐγγίκτηπος· ὄρει, ὀρειβρεμέτης· χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κάλλος, καὶ τῶν παρὰ τὸ ὕψος· οἶον, καλλιγύναικα· καλλιπάρθενον· καλλιάνασσα· ὑψίζυγος· ὑψίθρονος· τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ ὀρίγανον διὰ τῆς ει διφθόγγου ὡφειλεν γράφεσθαι, διὰ τὸ ἐν ἀπλοῦν σύμφωνον ἐπιφέρεσθαι μόνον· ἔστιν γὰρ παρὰ τὸ ὄρει δοτικὴν καὶ τὸ γένος, τὸ σημαῖνον τὴν χάριν· τὸ γὰρ ὀρίγανον τὸ ὄρει χαίρει· ἢ παρὰ τὸ ὄραν καὶ τὸ γάνω, τὸ σημαῖνον τὸ λαμπρύνω· οἶονεῖ, τὸ λαμπρύνον τὴν ὄρασιν· ὄραν γὰρ τινα ποιεῖται καλῶς τὸ ὀρίγανον· ἀλλὰ διὰ τοῦ ι ἐπεκράτησε λέγεσθαι· ὁ δὲ γραμματικὸς Θεόδωρος ὅτι παρὰ τὸ ῤιγῶ γίνε ται ῤίγανον, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο ὀρίγανον, εἰ τὸ ψῦχον τινὰ κατὰ ἀντίφρασιν θερμάνει γὰρ τινα· τριγενὲς δὲ λέγεται τὸ ὀρίγανον, ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδετερόν. Ῥοικτίρω· Οἰκτείρω9: Καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἔχουσι δὲ λόγον ἑκάτερα· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ι γρά φεται, διὰ τὸ οἰκτιρμός γράφεσθαι· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς οἰκτίρῳ λέγουσι, καὶ οὐχὶ οἰκτέρῳ· οἱ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι αὐτὸ, ἐπειδὴ οἰκτερῶ ἔστιν ὁ μέλλων· ὅσα γὰρ ῤήματα ἐν τῷ μέλλοντι ἔχει τὸ ε***** καὶ ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι αὐτὸ ἔχουσι· μόνον μὲν· οἶον, νέμω, νεμῶ· δέρω, δερῶ· μετὰ δὲ ἑτέρου φωνήεντος· οἶον, κείρω, κερῶ· ἐγεί 244 ρω, ἐγερῶ αείρω, ἀερῶ· εἰ οὖν οἰκτερῶ φαμέν τὸν μέλλοντα διὰ τοῦ ε, δηλονότι ὁ ἐνεστώς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. Ῥοικοδομία9: ι, παρὰ τὸ οἰκοδόμος. Ῥορνις, Ῥορνιθοσ9: ι, διὰ τὸ εἰς θος εἶναι τὴν γενικὴν. Ῥοπιεύω9: Ἰστέον ὅτι διὰ τοῦ ι γράφεται, παρὰ γὰρ τὸ ὄπτω, τὸ σημαῖνον τὸ θεωρῶ, γίνεται ὀπτεύω, καὶ κατὰ διπλασιασμὸν πτεύω, καὶ ὀπιτεύω. Ῥορίνω9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ὀρίννω λέ γουσι, καὶ οὐχὶ ὀρέννω· ἐπειδὴ εὔρηται κλινόμενον μετὰ τῶν παρατατικῶν· εἰ δὲ μετὰ τῆς ει διφθόγγου ἐγράφετο, οὐκ ἐκλί νετο μετὰ τῶν παρατατικῶν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰνω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενα, ἄχρι τοῦ παρα τατικοῦ κλίνονται· ἐρεείνω· φαείνω· ἀλεείνω· καὶ ἰστέον ὅτι πάντα τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ εἰνω διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· πλήν τοῦ ὀρίνω· ὠδίνω· πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ κρίνω καὶ κλίνω. Ῥοῖομαι9: Παρὰ τὸ οἶομαι γέγονεν κατὰ διάλυσιν ὀῖομαι. Ῥοοιοσ9: Διὰ τοῦ ι· ὡς Χαρίσιος· ἀφροδίσιος. Ῥοψαρίδιον9: Διὰ τοῦ ι· ὡσπερ παρὰ τὸ οἰκία γέγονεν οἰκίδιον διὰ τοῦ ι· οὕτως καὶ παρὰ τὸ ὀψάριον, ὀψαρίδιον, ὡς γωνία, γωνίδιον. Ῥομιλοσ9: ι· ὄμιλλος γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς· καὶ πάλιν, τὰ διὰ τοῦ ιλος. Ῥοικεῖα9: Τὰ ἴδια· ει δίφθογος ὡς κτητικόν, τῆς οἰκίας γάρ. Ῥοικία9 δὲ ὁ οἶκος διὰ τοῦ ι τὸ κι· ἐκ τοῦ οἶκος γὰρ γέγονεν οἰκία. Ῥοικεῖοσ9: εἰ· οἰκήτιος γὰρ οἱ Δωριεῖς. Ῥοσπριον9: ι· ἔστιν γὰρ σπόριον, εἶτα καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ο ὄσπριον. Ῥοῖλεύω9: Λέγεται δὲ καὶ Ἰλεύς· διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς εὐς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐ θέλουσι τῆ ει διφθόγγω παραλήγεσθαι· οἶον, Ἀχιλεύς· οὕτως καὶ Ἰλεύς διὰ τοῦ ι· πλήν τοῦ Νειλεύς, ἐξ οὗ τὸ Νεῖλος. 245 Ῥομιχῶ9: Σημαίνει δὲ τὸ οὐρῶ· διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς χω τῆ ει διφθόγγω οὐ παραλήγονται· πλήν τοῦ στείχω καὶ λείχω· οἶον, κιχῶ· αὐχῶ. Ῥοσιρις9: Διὰ τοῦ ι· τῷ λόγῳ τοῦ Βούσιρις· ὡσπερ ἐν τῷ Β στοιχείῳ μεμαθήκαμεν. Ῥονομασί9: ι· ἐπειδὴ καὶ συνέσταλται. Ῥονειροσ9: Τὰ διὰ τοῦ εἰρος προπαροξύτονα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἶον, ὄνειρος· μάγειρος· καὶ ἄλλως, ἐπει δὴ οἱ Αἰολεῖς ὄνειρος λέγουσι. Ῥοῖνείδησ9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ

Οἰνεὺς γέγονεν· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς εὖς διὰ τοῦ εἰδης γινόμενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, Πηλεὺς, Πηλείδης· Οἰνεὺς, Οἰνεΐδης. Ὁπανεῖον9: Ὡσπερ βαλανεῖον ἐν τῷ Β στοιχείῳ ἐγράφη· καὶ ἄλλως, ἐπειδὴ εὔρηται κατὰ διάστασιν τοῦ ι ὀπανήϊον, καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς ε ὀπανεῖον, καὶ ὀπανεῖον. Ὁνειδος9: εἰ δίφθογγος· παρὰ γὰρ τὸ εἶδος καὶ τὸ ὄνῳ τὸ μέμφομαι γέγονεν ὄνειδος· ὄνειδος γὰρ λέγεται ὁ κατὰ τὸ εἶδος μεμπτός. Ὁκεῖλαι9: Ὁκελεύω γάρ. Ὁνειάτα9: Σημαίνει δὲ καὶ τὰ βρώματα καὶ παντὰ τὰ ὀφελουῖντα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς ἡ γράφουσιν αὐτό· οἶον, ὀνήατα· κατὰ ἔθος γὰρ ἔχουσι τὴν εἰ δίφθογγον εἰς ἡ τρέπειν· γέγονεν δὲ καὶ παρὰ τὸν ὀνήσω μέλ λοντα ὀνειάτον, σημαίνει τὸ ὀφέλιμον, κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ η εἰς τὴν εἰ δίφθογγον. Ὁφείλω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ὄφελος γάρ. Ὁστρεῖα9: εἰ, ὄστρεα γάρ. Ὁρεινός9: Παρὰ τὸ ὄρος, ὄριος· ἀπάγεται δὲ τῷ κανόνι τῶν εἰς νος ὄξυτόνων. Ὁθνεῖον9: εἰ δίφθογγος· ἀνέφανεν γὰρ τὸ ε ἐν τῷ "ὄθνεῖν ὀδόν·" ἔστιν δὲ παρὰ τὸ νόθος, νοθεῖος, καὶ ἐν ὑπερ βιβασμῶ ὄθνεῖος. 246 Ὁψεῖω9: Σημαίνει δὲ τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ θεωρῆσαι· εὔρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· καὶ ἄλλως· τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων διὰ τοῦ εἰω παραγωγὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. Ὁρθοπέπεια9: εἰ δίφθογγος· τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προ παροξυτόνων. Ὁδεῖνα9: εἰ δίφθογγος κατὰ παράδοσιν· ἴστέον ὅτι ὡσπερ Νεάπολις β' ὀνόματα εἰσὶν καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ὀδεῖνα δύο ἀντωνυμίας εἰσὶν καθ' ἑνὸς ὑποκει μένου· καὶ ἄλλως, καὶ ἐκ τοῦ κατὰ διάστασιν εὔρεθῆναι δεῖνα, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι ὁ δεῖνα· ἄλλως δὲ διὰ τοῦτο τὸ ὁ δεῖνα διὰ διφθόγγου γράφεται· ἐπειδὴ αἱ ὑπὲρ μίαν συλ λαβὴν μονοπρόσωποι ἀντωνυμῖαι θέλουσιν ἔχειν δίφθογγον· οἶον, ἐκεῖνος· οὗτος· αὐτός· χωρὶς τοῦ ὄδε· μονοπρόσωποι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον· τὸ γὰρ ἐγὼ καὶ σὺ οὐκ εἶσι τοιοῦτον, ἀλλατί. Ὁξύπεινος9: εἰ· Ὁλμειός9· εἰ, ὡς Ἀλφειός. Ὁυδένεια9: εἰ δίφθογγος, διὰ τὸ οὐδενὲς παρὰ κειμένῳ. Ὁοῖονεῖ9: Δίφθογγος· δύο γὰρ μέρη λόγου ἔστιν, ὄνομα καὶ εἰ σύνδεσμος, καὶ ἐν συναιρέσει γέγονεν οἶονεῖ τὸ ἐπίρρημα. Ὁορειος9: εἰ, ἀπὸ τοῦ ὄρεος γενικῆς. Ὁοριον9: Τὸ δασυτόμενον ι· καὶ ὄριος Ζεὺς. Ὁομηρεῖα9: εἰ, παρὰ τὸ ὄμηρεῦω. Ὁοξειδίων9: εἰ, ἀπὸ τοῦ ὄξέος εἴρηται. Ὁοικετεῖα9: εἰ, ἡ θεραπεία. Ὁοῦκενι9: ι κατὰ παράδοσιν. Ὁοροφος9: Μικρόν· ἐν δὲ τῷ διώροφος ἐκτείνει τὸ κατ' ἀρχάς. Ὁοφελον9: Μέγα· ἔστιν δὲ ἐπίρρημα εὐχῆς σημαντικόν, καὶ ὄφελος. Ὁοχύρωμα9: Μικρόν τὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Ὁοψέ9: Ψιλόν, ἐξ αὐτοῦ καὶ ὄψεῖα. Ὁοκέλλω9 καὶ Ὁοἔξωκειλα9. Ὁολιγωρία· Ὁοδυπόρος· Ὁομιλία· Ὁοψώνιον9, κατὰ παράδοσιν. 247 Ὁοτω9: Χωρὶς τοῦ σ ὅτε σύμφωνον ἐπιφέρηται. Ὁοδύσαο9: Ἀντὶ τοῦ ὄργισθης ἀπὸ τοῦ ὄδύω· ὄθεν ὄδυσεύς. Ὁονο9: Τὸ ο μικρόν.

ἩΠαλαιστίνη9: Τὸ λει δίφθογγον, ἐκ τοῦ πάλαι ἐπίρρη ματος. ἩΠολιτεῖα9: Παρὰ τὸ πολίτης ι, καὶ παρὰ τὸ λιτεύω δί φθογγος. ἩΠρηξίνος9: Γέγονεν δὲ παρὰ τὸν πράξω μέλλοντα πραξί νος, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ἡ πρηξίνος. ἩΠανδοκεῦτρια9: ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ τρια προπαροξύτονα πάντα διὰ μόνου τοῦ ι γράφεται. ἩΠαλλακίνος: Πέδιλα9· ι· σημαίνει τὰ ὑποδήματα, καὶ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν ὠφείλεν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφε σθαι· πέδιλα γὰρ λέγονται παρὰ τὸ περὶ τοὺς πόδας εἰλεῖσθαι· διατί δὲ διὰ τοῦ ι; ἐπειδὴ πέδιλλα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς· ὡσπερ ὄμιλος, ὄμιλλος· εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου πέδελλα εἶχον λέγειν· ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ παρὰ τὸ εἰλῶ συγκείμενα ἐν ὀνόμασι κατὰ τὸ τέλος, ἢ παρα γόμενα ἐν ὀνόμασι διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ὄμιλος· ἔστιν δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· ἰλεός, σημαίνει δὲ τὴν κατάδυσιν· ἰλή, σημαίνει δὲ τὴν ἄθροισιν· ἰλύς· Ἴλισσός· οὕτως καὶ πέ διλον διὰ τοῦ ι· πρόσκειται κατὰ τὸ τέλος, διὰ τὸ εἰλίπους· ἐν ὀνόμασι δὲ, διὰ τὸ εἰλίσσω, καὶ εἰλύω. ἩΠίνω9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ πῖω

γέγονεν κατ' ἐπέπνεσιν τοῦ ν· τὸ δὲ ν ἐπὶ βαρυτόνων ῥημάτων ἐχόντων ἐν δίχρονον μόνον εἶωθεν ἐπεντίθεσθαι· οἶον, δύω, δύνω· θύω, θύνω· οὕτως οὖν καὶ πίνω μόνως ἐκτείνει τὸ ι· οἶον, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμψης τὸ δὲ πίνω καὶ ἐκτείνει καὶ συστέλλει. 9Πισιδία9: ἡ παράδοσις. 9Πύξινον9: Πύξος γάρ. 248 9Πίσεια9: Σημαίνει δὲ τοὺς καθαροὺς τόπους, διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ γὰρ τὸν πίσω μέλλοντα, ἐξ οὗ τὸ πίσεια. 9Πτισάνη9: ι, καὶ πισσος παρὰ τὸ πτίσαι· ἦν γὰρ ἡ πτίσ σος ὡς ἀπὸ τοῦ μέλαντος, μελανός. 9Πίειρα9: Σημαίνει δὲ τὴν λιπαρὰν, κατὰ μὲν τὴν ἄρχουσαν διὰ τοῦ ι γράφεται, παρὰ γὰρ τὸ πῖω γέγονεν· κατὰ δὲ τὴν παραλήγουσαν διὰ τῆς ει διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν εἰς ρα θη λυκῶν. 9Πιμελή9: Διὰ τοῦ ι γράφεται ὀξύτονον· ἔστιν δὲ θηλυκὸν γένος, καὶ σημαίνει τὸ λίπος· παρὰ δὲ τὸ πῖω καὶ τὸ μέλος· γέγονεν πιωμέλη, καὶ κατὰ συγκοπὴν πιμελή. 9Πίδαξ9: Σημαίνει δὲ τὴν πηγὴν· διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς ἐξ λήγοντα οὐ θέλουσι τῆ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, κλίμαξ· θρίδαξ· οἶδαξ· πλὴν τοῦ λείαξ· ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ κλίνω γέγονεν κλίναξ καὶ κλίμαξ· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ πῖω γέγονεν πίαξ, καὶ προσθέσει τοῦ δ πίδαξ διὰ τοῦ ι. 9Πηγῆ9: Ἐκ τοῦ πηδῶ γέγονεν πηδῆ, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς γ πηγῆ. 9Πίσα9: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ τὸ πῖω πίσω γὰρ γέγονεν· οἶον, ἡ ἔχουσα πολὺ ὕδωρ· καὶ ἄλλως, ἐπειδὴ εὗρηται ἡ πι συλλαβὴ συστελλομένη παρὰ Πιν δάρω. 9Προβαλίσιος9: Διὰ τοῦ ι· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ Τρικόρινθος γίνεται Τρικορύσιος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ Προβάλιθος, Προβαλίσιος· τὸ δὲ Προβάλιθος διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς θος οὐ θέλουσι τῆ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, κάκιθος· σημαίνει δὲ τὸν κάκιστον· ἔριθος· σημαίνει δὲ τὸν ἐργάτην· λέκιθος· σημαίνει δὲ τὸν κρόκον τοῦ ὠοῦ. 9Πίθοσ9: Τὸν κανόνα τοῦτον· 9Πέρδικος9· 9Πηρίν9: Σημαίνει δὲ τὸν ὄρχην· διὰ τοῦ ι γράφεται, παρὰ τὸ εἶναι δικατάληκτον· πηρίς γὰρ καὶ πηρίν, τὸ ἔξοθεν τῶν αἰδοίων. 249 9Παλίωξις9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· ἔστι γὰρ πάλιν καὶ δίωξις· ἐκ τούτων γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν καὶ δ παλιῖωξις, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἐν ι μακρὸν παλιῖωξις. 9Πιδῶ9: Διὰ τοῦ ι· ἢ παρὰ τοῦ πῖω γέγονεν, πηδᾶν γὰρ λέγουμεν ἐπὶ τοῦ ἀλλομένου ὕδατος· ἢ ἐπειδὴ παρὰ τὸ πηδῶ λέγουσι κατὰ μετάθεσιν τοῦ η εἰς ι, ὥσπερ ἦκω καὶ ἴκω· διὰ τοῦ η καὶ ι. 9Πηδῶ9: Διὰ τοῦ η κατὰ παράδοσιν. 9Πιδύτης9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι· παρὰ γὰρ τὸ πιδῶ γέγονεν. 9Πρίων9: Διὰ τοῦ ι, παροξύνεται· παρὰ γὰρ τὸ πρίζω γέγονεν· πρίονος δὲ ἡ γενικὴ· βραχὺ γὰρ τὸ δίχρονον τῷ λόγῳ τοῦ Ἀμφίων. 9Πιδύω9: Σημαίνει δὲ τὸ ἄλλομαι, διὰ τοῦ ι γράφεται· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ ῥήσσω γίνεται ῥηγνύω, καὶ παρὰ τὸ πῆσσω, πηγνύω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ πιδῶ γίνεται πιδύω. 9Πίπτω9: Παρὰ τὸ πτῶ πίπτω· καὶ εὐλόγως, ἐπειδὴ οἱ ἄνα διπλασιασμοὶ ἀπὸ βραχείας θέλουσιν ἄρχεσθαι· καὶ πάλιν τὰ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα ἐνὶ φωνήεντι παραλήγονται, πλὴν τοῦ φιλαλείπτω, καὶ ἀνερείπτω, ἐξ οὗ τὸ ἀνερείψαντο. 9Πηλείων, Πηλείωνος9: Τὰ διὰ τοῦ ειων διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται, μὴ ὄντα συγκριτικὰ φυλάττουσι τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν· οἶον, Ἀτρείων, Ἀτρείωνος· Ἀργείων, Ἀργείωνος· Καδμείων, Καδμείωνος. 9Πίλος9: ι· λέγουσι δὲ ἀρσενικόν· σημαίνει δὲ τὸν πῖλον, διὰ τοῦ ι· τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ιλος· καὶ ἄλλως, παρὰ τὸ πιέζω πῖω γέγονεν πῖλος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ἐν μακρὸν πῖλος· ὥσπερ ἱερεὺς, ἱερεὺς· ἱερός, ἱρός. 9Πιλῶ9: Διὰ τοῦ ι· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φίλος γέγονεν φιλῶ, οὕτως καὶ παρὰ τὸ πῖλος, πιλῶ, καὶ πιλῆσω ὁ μέλλων· ἐν τῇ συνηθείᾳ φασὶν πηλώσω. 9Πίφιξ9: Ἔστιν δὲ εἶδος ὄρνέου, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· ἡ μὲν πρώτη παρὰ τὸ 250 πῖω γέγονεν· χαίρει γὰρ τὸ ὄρνεον τούτοις τοῖς ὕδασιν· ἡ δὲ λήγουσα, ἐπειδὴ τὰ εἰς ξ λήγοντα τὴν ει δίφθογγον ἀποστρέφονται· ἔτι δὲ καὶ τῷ κανόνι τῶν ἀμφιβαλλομένων. 9Ποικίλαι9: Διὰ τοῦ ι ἐπειδὴ ὁ μέλλων ποικιλῶ· ἔστιν γὰρ παρὰ τὸ ποικίλλω. 9Πνίγω9: ι, ἐπειδὴ ὁ παρακείμενος πέπνιγᾶ ἔστιν, καὶ οὐ πέπνοιγα.

9Πίθι9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· σημαίνει δὲ τὸ πίε· παρὰ γὰρ τὸ πῖω γέγονεν πίθι κατ' ἐπέκτασιν τῆς θι συλλαβῆς, καὶ γὰρ φεται διὰ τοῦ ι καὶ ε· ἔχεις ι μακρὸν πῖθι, ὡσπερ ἱερεὺς, ἱερεύς· ἱεραξ, ἱραξ. 9Πίνα9: Ἔστιν δὲ ὄνομα λίθου, διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον, χωρὶς τοῦ πείνα τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνδείας· πῖνα δὲ ἐπὶ τοῦ θαλαττίου, διὰ τοῦ ι. 9Πίηρ9: ι, τὰ γὰρ εἰς ἠρ βαρύτενα ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι, πλὴν τοῦ ἐξάπτηρ· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον καὶ βαρύνεται· ἠνίκα δὲ σημαίνει τοὺς ὀγκίνους ὀξύνεται. 9Παρθενοπίπησ9: Σημαίνει δὲ τὸν περιβλεπόμενον τὰς παρθένους, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ παρὰ τὸ ὀπιπέων διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, παιδοπίπης. 9Πολύιδος9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον μάντεως, διὰ τοῦ ι γὰρ φεται· εὐρέθη γὰρ καὶ ἐν συστολῇ. 9Πλημμύριον9: ι· ἡ ἀκρὰ παρὰ Συρακούσας. 9Πηνελόπεια9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα προπαροξύτονα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται. 9Πησιελόπεια9: Ὅμοίως. 9Προάστειον9: εἰ· πρὸ τοῦ ἄστεος γάρ. 9Προάστιον9: Ὁ φιλόσοφος ι. 9Πιθήσω9: ι· ἦν γὰρ ἐξ ἀρχῆς πείθω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ ὁ β' αὐτοῦ μέλλων πιθῶ· τοῦτο ὡς ἐνεστῶτα παραλαμβάνει, καὶ ποιεῖ τὸ πιθῶ, πιθήσω· οὕτως καὶ εἴρω, ἐρῶ. 9Πηλείων9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τὰ γὰρ εἰς δης καὶ τὰ 251 ἔχοντα πατρωνυμικὰ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν θέλουσιν ἔχειν· οἶον, Ἀτρείδης, Ἀτρείων. 9Πηλούσιον9: ι ἡ πόλις οὐδετέρως, πηλούσιον τι ὄν. 9Πελάγιος9: ι ἀπὸ τοῦ πέλαγος· 9Πέλιος9. 9Προυνεικος9: Σημαίνει δὲ τοὺς ὑβριστὰς, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ φερόντων τὰ καὶ λαμβανόντων τοὺς ὑπὲρ τούτων μισθούς· εἴτε δὲ τοὺς ὑβριστὰς σημαίνει, εἴτε τοὺς ἄλλους, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ὑβριστῶν, ἐπειδὴ παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νεῖκος γέγονεν πρόνεικος, τὸ δὲ νεῖκος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ὡς ἐμάθομεν· εἰ δὲ τοὺς ἄλλους σημαίνει, ἐπειδὴ παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἐνεῖκαι Βοιωτικῶς γέγονεν προ ἐνεικος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν οὐ δίφθογγον προύνεικος, ὡσπερ τὸ ἐμόν τοῦμόν. 9Πλεῖν9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπτεις, τύπτει γίνεται τύπτειν, τὸ ἀπαρέμφατον προσθήκη τοῦ ν, οὕτως ἀπὸ τοῦ πλέω, πλέεις, πλέειν, καὶ κράσει πλεῖν, ὡσπερ ῥέειν, ρεῖν. 9Πλεῖν9: Σημαίνει δὲ τοῦ πλοῦν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ παρὰ τὸ δέον γίνεται δεῖν, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εἰ δίφθογγον Ἀττικῶς, οὕτως καὶ παρὰ τὸ πλέον, πλεῖν, Ἀττικῶς. 9Πεῖθω9: εἰ, πέποιθα γὰρ ἔστιν ὁ μέσος παρακείμενος. 9Πεῖνα9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, παρὰ γὰρ τὸ πένω, ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ πένομαι γέγονεν πένα, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι πείνα, καὶ πεινώ ῥῆμα. 9Παράδεισος9: εἰ, παρὰ γὰρ τὸν δεῦσω μέλλοντα, τὸν σημαίνοντα τὸ βρέξω, γέγονεν παράδευσος, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι παράδεισος· ἢ παρὰ τὴν δεῖσα, ὃ σημαίνει τὴν ὑγρασίαν, γέγονεν παράδεισος· τὸ δὲ δεῖσα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. 9Πειριθος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἰστέον γὰρ ἔστιν ἡ λέγουσα ὅτι ὁ Ζεὺς. 9Παρεῖαι9: εἰ· παραυναὶ γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς τρέποντες 252 τὸ ι εἰς υ, καὶ τὸ ε εἰς α· καὶ ἄλλως, ὅτι εὔρηται καὶ παρήγία κατὰ διάστασιν τοῦ ι, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς τὸ η. 9Πειώλησ9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· σημαίνει δὲ τὸν πόρνον καὶ τὸν διαπέσος ἀπολλύμενον· παρὰ γὰρ τὸ πέσος γέγονεν πεόλης, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς τὸ ω, πειώλης. 9Πεῖρα9: εἰ· ἐπειδὴ πέρρα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ἀποβάλλοντες τὸ ι, καὶ διπλασιάζοντες τὸ σύμφωνον. 9Πλείων9: Εὔρηται γὰρ καὶ πλέον, καὶ ἄλλως, τῶ κανόνι τῶν συγκριτικῶν. 9Πίθεν9: ι· δεύτερος γὰρ ἀόριστός ἐστιν. 9Πλειών9: Σημαίνει δὲ τὸν ἐνιαυτὸν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ πλεῖον τὸ σημαίνον τὸ πλήρες γέγονεν, οἶονεῖ, ὁ πλήρης χρόνων· τὸ δὲ πλεῖον ἐδείχθη διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενον· ὀξύνεται δὲ, ἐπειδὴ δοκεῖ περιεκτικὸν εἶναι· πλειῶν γὰρ λέγεται ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τὸ περιέχειν πλήρη· τὰ γὰρ εἰς ὧν περιεκτικὰ ὀξύνονται. 9Πλειάσ9: Σημαντικόν ἐστὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ· δύουσα γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῖ,

ἀνατέλλουσα δὲ τὸ τέλος· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου δὲ γράφεται, ἐπειδὴ εὔρηται κατὰ διάστασιν Πληϊὰς κατ' ἕκτασιν τοῦ ε εἰς η· ἠΠυρῶσις. ἠΠειραιεύς: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, παρὰ τὸ περαιουῖσθαι γέγονεν, περαιεύς καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι Πειραιεύς· τὸ δὲ ραι ἔκ τοῦ πέρας, καὶ προσέλαβεν τὸ ι. ἠΠλατεῖα: Παρὰ τὸ πλατύς. ἠΠολύκλειτος: εἰ· παρὰ τὸ κλειτός, ὅπερ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, παρὰ γὰρ τὸ κλέος, κλεῖτός, καὶ συναί ρέσει κλειτός, καὶ πολύκλειτος. ἠΠειρήνη: Ἡ κρήνη· ἔστιν δὲ πηγή ἐν Κορίνθῳ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ πέρας γέγονεν ἄπερος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι ἄπειρος, καὶ ἐκεῖθεν ἀπειρήνη· οἶονεῖ, ἢ πολλή· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α Πειρήνη· ἢ ἀπὸ Πειρήνος τινὸς ὠνομάσθη, καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. 253 ἠΠείρειν: εἰ· παρὰ γὰρ τὸ πέρας γέγονεν πέρην, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι πείρην. ἠΠενειός: Ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ, εἰ· ὡς Ἄλφειός. ἠΠείρινθος: Σημαίνει δὲ τὸ τετράγωνον τὸ τιθέμενον ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰ· παρὰ γὰρ τὸ περιθέειν γέγονεν πέρινθος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι πείρινθος. ἠΠλεισθένης: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον, εἰ δίφθογγος· ὡσπερ γὰρ παρὰ τὸ δέον γέγονεν δεῖν, κατὰ κρᾶσιν Ἀττικὴν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εἰ δίφθογον· καὶ παρὰ τὸ πλέον, πλεῖν· οὕτως καὶ παρὰ τὸ πλέον καὶ σθένος γέγονεν πλεοσθένης, καὶ κράσει Πλεισθένης. ἠΠρεσβεῖα: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· σημαίνει δὲ τὴν γεγαρηκυῖαν, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνων· καὶ ἄλλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἰα παρεσχηματισμένα θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, ταχύς, ταχεῖα, οὕτως καὶ πρεσβύς, πρεσβεῖα· τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ συγκοπήν· ἰστέον δὲ ὅτι σπανίως πάνυ εὔρηται ἐν χρήσει. ἠΠεισίστρατος: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ πείθω, πείσω, Πεισίστρατος. ἠΠοσειδῶν: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ πέδον σεῖειν· ἀπὸ τοῦ οὔν τὸ πέδον γίνεται πεδοσεῖων, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ Ποσειδέων καὶ Ποσειδῶν· καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἱ δὲ Αἰολεῖς καὶ οἱ Δωριεῖς διὰ τοῦ ι. ἠΠείσανδρος: Παρὰ τὸν πείσω μέλλοντα, καὶ τὸ Πεισί στρατος ὁμοίως. ἠΠάδειος: εἰ δίφθογγος τὸ κτητικόν. ἠΠαιδίου πλοκάμοισι: ι. ἠΠέλεια: Τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνων· καὶ ἄλλως, οἱ Δωριεῖς διὰ τοῦ ι γράφουσιν αὐτό· καὶ ἰστέον δὲ ὅτι ὡσπερ παρὰ τὸ μαῖα γίνεται μαιᾶς μαιᾶδος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ πέλεια, πελειᾶς πελειᾶδος, φυλαττομένης τῆς αὐτῆς γραφῆς. ἠΠρυτανεῖον: Τῷ λόγῳ τοῦ βαλανεῖον· καὶ ἄλλως, τὰ 254 ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εὐω διὰ τοῦ εἰον γινόμενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. ἠΠιθανός: ι· ἠΠαιδεῖα· εἰ· παιδεύω γάρ. ἠΠανδοκεῖον: εἰ δίφθογγος· κτητικόν γὰρ ἀπὸ τοῦ πανδοκεύς. ἠΠρομήθεια: εἰ, καὶ προπαροξύνεται· οὕτως ἢ παράδοσις. ἠΠράσειον: εἰ δίφθογγος ἢ βοτάνη. ἠΠροσέχεια: εἰ δίφθογγος, καὶ προπαροξύνεται ἀπὸ τοῦ προσεχής. ἠΠυλωρός: Τὰ εἰς ῥος ὀξύτονα ἢ τὸ ε παραλήγεται, ἢ τὸ η, ἢ τὸ ν, ἢ τὸ ω· οἶον, φθονερός· καματηρός· ἰσχυρός· οὕτως καὶ πυλωρός. ἠΠραγματεῖα: Ἡ πράσις εἰ· ἠΠραγματῖα δὲ ἢ συγγραφή ι. ἠΠρόσσκομμα: Δύο ρσ· παρὰ τὸ σκώπτω, καὶ ἢ πρόθεσις φυλάττεται εἰς τὰ ῥήματα· ὁ γὰρ παθητικὸς παρακείμενος δεικνύει τὸ προσκόψεται. ἠΠροσήλυτος: η· ἠΠειρος· τυφλός· ἠΠεριεῖη. ἠΠροοίμιον· Πενιχρός· Πώρωσις· Πλημμοιρῶ. ἠΠῶμα: Τὸ σκέπασμα πρὸς ἀντιδιαστολήν. ἠΠῶγων· Πιλωτόν· Πήρωσις. ἠΠύον: Τὸ ἔμπυον. ἠΠαλαιστίνη· Παλαιστρα· Πραῖδα· Παλαιός. ἠΠρακτέος: Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὄνομάτων κυρίων διὰ τοῦ εὐς γινομένων παράγωγα ὀνόματα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον, πρακτός, πρακτέος. ἠΠυνθάνω: Παρὰ τὸ πεύθω, πυνθάνω, ὡς λείπω, λιμ πάνω. ἠΠήλη: Ἔνομα νήσου· ἠΠεπυρωμένος.

ἠΡήγιον: Ἔστιν δὲ ἔθνικόν, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἰστέον δὲ ὅτι Ῥήγιον πόλις ἔστιν πλήσιον τῆς Σικελίας· Ῥήγειον δὲ λέγουσιν· ἐπειδὴ σεισμοῦ γενομένου ἀπετελέσθαι τὰ ἐκεῖ ῥαγέντα τοῦ τόπου ἐκείνου· καὶ παρὰ τὴν ῥήξιν δέ φασι ὅτι καὶ

ὁ πορθμὸς διὰ μέσου γέγονεν. 255 Ὁ ῥηγμίς: Τὸ ρη η, παρὰ τὸ ῥήσσω· τὸ δὲ μίς ι, ὡς δικα τάληκτον. Ὁ ῥοδωνία: ι, ὡς περ Ἴωνία. Ὁ ῥίν: ι, ὡς δικατάληκτον. Ὁ ῥητίνη: ι, ὡς ἀξίνη. Ὁ ῥινή: Ἰστέον ὅτι ἐστὶν ῥινή ὀξύτονον, καὶ ῥίνη βαρύτονον· ἀλλὰ τὸ μὲν ὀξύτονον σημαίνει τὸ λεγόμενον ῥινίον· τὸ δὲ βαρύτονον εἶδος ἰχθύος· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ινη. Ὁ ῥίγος: ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ φρίσσω γέγονεν φρίγος, καὶ ἀπο βολῆ τοῦ φ ῥίγος· τὸ δὲ φρίσσω διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δύο ςσ εἰ δίφθογος εὐρίσκεται. Ὁ ῥίνος: Σημαίνει δὲ τὸ δέρμα, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἢ γὰρ παρὰ τὸ ῥινή γέγονεν, ὅπερ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἢ παρὰ τὸ ῥίν, ὃ σημαίνει τὸ ἄκρον· καὶ γὰρ τὸ δέρμα ἄκρον ἐστὶν, καὶ οἶον ἐπιφάνεια τῆς σαρκός. Ὁ ῥιπή: Διὰ τοῦ ι τὸ πρῶτον· τὸ δὲ δεύτερον διὰ τοῦ η· παρὰ γὰρ τὸ ῥίπτω, τοῦ τ ἀποβληθέντος, καὶ τοῦ ω εἰς η τρα πέντος, ῥιπή. Ὁ ῥησείδιον: Διὰ τῆς εἰ διφθόγου τὸ σει· ἀπὸ τῆς ῥήσεως γενικῆς· ὡς περ ἀπὸ τῆς λέξεως, λεξειδίων. Ὁ ῥητορεῖα: εἰ, ἀπὸ τοῦ ῥητορεύω. Ὁ ῥοίτειον: εἰ, ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ εἰον τρισύλλαβα μακρὰν ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν οὐδέποτε διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον,

Σίγειον· Λύκειον, ἔστιν δὲ τόπος· γένειον· βρένθειον. Ὁ ῥεῖθρον: Διὰ τῆς εἰ διφθόγου· παρὰ γὰρ τὸ ῥεῖν γίνε ται ῥεέθρον, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς τὴν εἰ δίφθογον ῥεῖθρον· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὄν λήγοντα ῥηματικά οὐδέποτε ἔχουσι τὸ ρ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἰσοσυλλαβοῦντα τῷ ῥήματι· καὶ εἴτε ἔχουσι τὸ τ, ὡς νίζω νίτρον, ἢ τὸ π, ὡς νίπτω, νίπτρον· τρέφω, θρέπτρον· ἢ τὸ κ, ὡς πλήσσω, πλήκτρον· ἢ τὸ λ μετὰ τοῦ τ, ὡς φύτο, φύτλον· καὶ βαρύνουσι πάντα πλὴν τὸ λουτρόν· τὰ δὲ περισσύλλαβα εἰσὶν τὸ ἀν παραληγόμενα· 256 οἶον, τύπτω, τύμπανον· δρέπω, δρέπανον· λείπω, λείψανον· καὶ τὰ εἰς ὄν μετὰ τοῦ θ· οἶον, θέλγιθρον· μέλπω, μέλπιθρον· καὶ τὰ εἰς ὄν ἔχοντα τὸ θ· οἶον, ἔδω, σημαίνει δὲ τὸ καθέζομαι, ἔδεθλον· ἔστιν δὲ παρὰ τὸ ἔδος· γενῶ, ἐξ οὔ τὸ γενήσομαι, γένεθλον· ἢ ἔχοντα τὸ τ, ὡς τὸ ἔχω, ἔχεθλον· τὸ τοίνυν ῥεέθρον ἄλογον διὰ τοῦ ε, ὡς μέλπιθρον· θέλγιθρον· τὸ ῥεῖθρον πέπονθεν συναλειφὴν ἐκ τῶν δύο εε εἰς τὴν εἰ δίφθογον. Ὁ ῥεῖα: Διὰ τῆς εἰ διφθόγου· παρὰ γὰρ τὸ ῥεῶ γέγονεν ῥεά, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ῥεῖα διὰ τῆς εἰ διφθόγου· τὸ γὰρ εὐχερές ῥεπει ἔοικεν. Ὁ ῥεῖτησ: Ἐξ οὔ τὸ βαθυῤῥεῖτης καὶ εὐῤῥεῖτης· παρὰ γὰρ τὸ ῥεῶ ῥεῖτης, καὶ κατὰ συναίρεσιν ῥεῖτης Ὁ ῥεῖτόσ: εἰ δίφθογος, ἢ ῥίτος ι· ῥητοὶ δὲ εἰσι ποταμοὶ δύο διὰ φάραγος ὑπὸ γῆν ῥέοντες· ἔνθα φησὶν ὡς πλησίον Ἐλευσίνος· καὶ λέγουσιν ὅτι ὁ Ὀρος διὰ τῆς εἰ διφθόγου γράφει, ὀξύτονον γὰρ ὡς τὸ κλειτός· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου λέγει ὅτι διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ βαρύνεται· οἶον, ῥίτος· σίτος· Τρίτος, ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Ὁ ῥίζα: Ἀπὸ τοῦ ἴζω, ἴζα, καὶ προσθήκη τοῦ ρ ῥίζα· ὡς περ τὸ κνίζω, κνίσω, καὶ κνίσα. Ὁ ῥιπίδιον· ῥοιακῶν ζεύγος· ῥοῖδια: Τὰ ὑποδήματα. Ὁ θηρέκλειον ζεύγος· θηρίκλειον κύλικος εἶδος. Ὁ σίγειον: Τὸ γει δίφθογος, τῷ κανόνι τοῦ ῥοίτειον· τὸ σι ι παρὰ τὴν σιγήν. Ὁ σιγήσ καὶ Ὁ σιγῶσ: Διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ σιγή ἐστὶν, ὡς περ καὶ παρὰ τὸ τιμή γέγονεν τιμῶ· τὸ δὲ σιγή διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ, ὡς φασὶν ὁ Ὀρος, ἐν τῇ συνθέσει συνεσταλ μένη εὐρέθη ἢ σι συλλαβή, ἢ ἐν τῷ σιωπή· γέγονεν δὲ παρὰ τὴν σιγήν καὶ τὴν ὄπα, τὴν φωνήν, σιωγή, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ σιωπή· ἀποβληθέντος γὰρ τοῦ γ ἐξέτεινεν τὸ σ· καὶ ἄλλως, τὰ εἰς γη οὐ θέλουσι τῇ εἰ διφθόγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, γῆ· κραυγή· κλαγγή· αὐγή· οὕτως οὖν καὶ σιγή. Ὁ σικελίδης: Μακρὸν τὸ ι, διὰ τοὺς ἐπαλλήλους βραχείας· 257 ὡς περ καὶ τὸ Πριαμίδης· ἀπάγεται δὲ τῷ κανόνι τοῦ Κρο νίδης. Ὁ σέριφος: ι· τὰ γὰρ εἰς φος μονογενῆ ὄντα οὐδέτερα ἀπλᾶ, μὴ ὄντα Ἰταλικά, ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι· οἶον, ἔριφος· Τέλεφος· κίνιφος σημαίνει δὲ τὸ ποικίλον· πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ ὁ κοῦφος, ἢ κούφη, τὸ κοῦφον· μὴ ὄντα δὲ οὐδέτερα, διὰ τὸ λαῖφος· ἀπλᾶ δὲ, διὰ τὸ φιλοῦφος, σημαίνει δὲ τὸν συνουσιαστήν· Ἰταλικά δὲ διὰ τὸ

Ῥοῦφος. 9Σφραγίσ9: ι' τὰ γὰρ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλ λαβὴν κοινολεκτούμενα ἀποστρέφει τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, ἀσπίς· ῥάνις. 9Σίτος9: ι' ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ ἐργάζομαι γίνεται ἐργάστης, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ ἐργάτης ἐν βαρυτόνῳ τάσει· καὶ παρὰ τὸ οἴσω γίνεται οἴστος, καὶ ἀποβολῆ τοῦ σ οἴτος ἐν βαρυτόνῳ τάσει, οὕτως καὶ παρὰ τὸ σείω γίνεται σειστός, καὶ ἀπο βολῆ τοῦ σ σίτος διὰ τοῦ ι' καὶ ἄλλως, παρὰ τὸ σίω τὸ διὰ τοῦ ι γραφόμενον· καὶ ἄλλως, ὅτι τὰ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· οἶον, Τρίτος· μίτος· Ἐπαφρόδιτος. 9Σκίρος9: Διὰ τοῦ ι τὸ ἐπὶ τοῦ πάθους· ι ἢ παράδοσις. 9Σείω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ πνέω γέγονεν πνεῖω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἐπενθέσει τοῦ ι, καὶ παρὰ τὸ πλέω πλείω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ σέω σείω διὰ τῆς εἰ δι φθόγγου. 9Σπληνίον9: Παρὰ τὴν σπληνὸς γενικὴν. 9Σιδών9: Ἐπὶ τοῦ πολίτου ὅτε ἀρσενικῶς λέγεται, καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως ὅτε θηλυκῶς· διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς δων λήγοντα θηλυκὰ ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι· οἶον, Σαρπηδών· σηπεδών· χελιδών. 9Σελίδιον9: ι' ὥσπερ ψελίς, ψελίδιον· οὕτως καὶ σελίς, σε λίδιον. 9Σάρδις9: ι' ὥσπερ παρὰ τὸ πόλις καὶ ὄφρις γίνεται πόλις καὶ ὄφρις κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρόν, οὕτως καὶ παρὰ τὸ Σάρδιες γίνεται Σάρδις κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρόν. 258 9Σησάμη9: Διὰ τοῦ η ἢ παράδοσις. 9Σκόλοπος9: Διὰ τοῦ ο ἢ παραλήγουσα· Εὐριπίδης. τίς ἐσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λεσμοῦ τυχεῖν; 9Σιγηλόσ9: Διὰ τοῦ ι τὸ πρῶτον παρὰ τὸ σιγῶ, σιγήσω· τὸ δὲ η ἐκ τοῦ σιγῶ τροπῆ τοῦ ω εἰς η γέγονεν σιγηλός. 9Σέλινον9: Διὰ τοῦ ι' οἱ γὰρ Αἰολεῖς σέλινα λέγουσιν, ὥσπερ ὄμιλος, ὄμιλλος· καὶ ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ ινος προπαρ ὀξύτονα μὴ ὄντα σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων ἐχόντων τὴν εἰ δί φθογγον διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, κύμινον· ἀνθρώπινον· ξύλινον. 9Σπῖρα9: Σημαίνει δὲ τὰ ἱμάτια, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἐνσπείρεσθαι τινὰ ἐν αὐτοῖς οὕτως λέγονται· ἀλλ' ἢ παράδοσις τὸ ι ἔχει ἴσως τῷ λόγῳ τῶν ῥημάτων· εἰσὶ γὰρ τινὰ ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα γραφομένων τῶν ῥημάτων διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι' ὥσπερ πείθω, πιθανός· οὕτως καὶ εἴρω, Ἴρις, καὶ σπείρω, σπῖρον, καὶ τὰ σπῖρα. 9Συρία9: ι, παρὰ τὸ Σύρος. 9Σκίπεσ9: ι' σκίψ γὰρ ἐστὶν ἢ εὐθεῖα· τὰ δὲ εἰς ψ λή γοντα πᾶσαν δίφθογγον ἀποστρέφονται· λέγουσι δὲ καὶ σκνίψ καὶ πνίψ διὰ τοῦ φ καὶ διὰ τοῦ π. 9Στίβη9: ι' σημαίνει δὲ τὴν ψυχρίαν· τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἐνὶ τῶν μέσων, λέγω δὴ τὸ β, ἢ γ, ἢ δ, ἢ ἐν τι τῶν δασέων, λέγω δὴ τὸ θ, ἢ φ, ἢ χ, ἢ τὸ λ, ἢ τὸ μ, ἢ τὸ ν, ἢ τὸ κ, ἢ τὸ π, ἢ τὸ τ, οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγω πα ραλήγεσθαι· οἶον, τριβή· λοιβή· ἀμοιβή· στοιβή· ἐρυσιβή. 9Σινώπη9: Διὰ τοῦ ι' καὶ τὸ νω μέγα κατὰ παράδοσιν. 9Σεμίδαλις9: ι ἢ β' συλλαβή, ἐπειδὴ καὶ συστέλλεται· σε μιδάλεως γὰρ κοινοτέρως. 9Στριφνός9: Διὰ τοῦ ι' παρὰ τὸ στύφω γέγονεν στρυφνός καὶ στρυφνός, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι στρυφνός. 9Σκίπων9: Σημαίνει δὲ τὴν βακτηρίαν· διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ σκιρίπτω γίνεται σκιρίπτων, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ ρ, ἀποβολῆ τοῦ τ σκίπων· καὶ ἄλλως, τὰ εἰς πτω λή γοντα οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγω παραλήγεσθαι. 259 9Σιμός9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ σίγμα γίνεται σιγμός, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ σιμός· καὶ γὰρ τοῦ σιμοῦ ἢ ρίς δοκεῖ τὸ σ μιμεῖσθαι· τὸ δὲ σίγμα διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι· οἶον, ἄλφα· βῆτα· γᾶμμα· δέλτα· οὕτως οὖν καὶ τὸ σ ἐνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι. 9Σίνονται9: Διὰ τοῦ ι' οἱ γὰρ Αἰολεῖς σίνονται λέγουσι, καὶ οὐχὶ σέννονται· καὶ παρὰ τὸ σίνομαι δὲ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἐπισίνης. 9Σιγαλόεντα9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· σημαίνει δὲ τὰ πεποι κιλμένα· παρὰ γὰρ τὸ στίζω γέγονεν στιγαλόεντα, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ. 9Στίμι9: Σημαίνει δὲ τὸν λεγόμενον χόλλαν, διὰ τοῦ ι' τὰ γὰρ εἰς ι λήγοντα οὐδέτερα οὐ θέλουσι τὴν εἰ δίφθογγον παρα λήγεσθαι· οἶον, μέλι· κιννάβαρι· σίνηπι· πίπερι· οὕτως οὖν καὶ στίμι· ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται καὶ ἢ στίμις, τῆς στίμεως, τὴν στίμιν, καὶ τὴν μέλαινα στίμιν

ὀμματόγραφος. Ὁσίνηπι: Τὸ σι ι, τῷ κανόνι τοῦ στίμι· τὸ νη η, ἐκ τοῦ λέγειν σίναπι· τὸ πι ι, ὡς οὐδέτερον. Ὁσπιτεῖρα: ι και ει ἡ παράδοσις. Ὁστάγιρα: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ι γράφεται κατὰ τὴν παράδοσιν· Φιλόξενος δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου λέγει αὐτὸ γράφεσθαι· διὰ τὸ λέγειν τὸ Στάγειρος καὶ τὰ Στάγειρα· καὶ γὰρ ἔθος ἔχουσιν τὰ διὰ τοῦ ειρος ῥηματικά οὐδέτερα λέγειν, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφειν· οἶον, ὄνῳ ὄνειρον· μάσσω μάγειρος. Ὁσμιλή: Ὁξύνεται καὶ σημαίνει τὸ σμιλίον· διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς λη λήγοντα μονογενῆ οὐ θέλουσι τῆ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, σμιλή· μαριλή· σημαίνει δὲ τὴν κόνιν· ἰλή· σημαίνει δὲ τὴν ἄθροισιν. Ὁσχίνος: ι, τῷ λόγῳ τοῦ σκοπελῖνος. 260 Ὁσκωρῖνος: Ὡς ι ἡ παρατελευταῖα ἡ παράδοσις. Ὁσυνουσία: ι ἡ παράδοσις· παρὰ γὰρ τὸ συνίεναι· ἐπὶ δὲ τῶν ἀφροδισίων καὶ χρηστικωτέρων λέγεται. Ὁσειληνόσ: Σειλινοὶ δὲ λέγονται οἱ γέροντες τῶν Σατύρων· διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἡ παρὰ τὸ σεῖεσθαι αὐτῆς τὸ λινὸν γέγονεν, ἢ παρὰ τὸ σεσειρέναι καὶ χαίρειν σερινός, καὶ κατὰ προσθήκην τοῦ ι, καὶ μετὰθεσιν τοῦ ρ εἰς λ σειλινός. Ὁσφάγιον: ι· ἀλλὰ καὶ σφαγεῖον διαφορεῖται τῷ τόνῳ καὶ τῇ γραφῇ. Ὁσιλανός: ι, παρὰ τὸ σίλλος. Ὁσεμίραμις: ι· βάρβαρον γὰρ ἔστιν ὄνομα· τὰ δὲ βάρ βαρα ἀποστρέφει τὴν ει δίφθογγον· Δαῖδ· Βενιαμίν· οὕτως καὶ Σεμίραμις. Ὁσυκοφαντία: ι. Ὁσίσοφος: ι· τὸ γὰρ θεὸς σιὸς λέγουσιν οἱ Λάκωνες διὰ τοῦ ι· ἀπὸ οὖν τοῦ σιὸς καὶ τοῦ σοφὸς γέγονεν σιόσοφος καὶ σίσο φος· οἰονεὶ σόφος καθάπερ θεός. Ὁσίφων: ι· παρὰ γὰρ τὸ σίζω τὸ σημαῖνον τὸ ἦχον ἀποτελῶ γίνεται σίζων, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς φ σίφων. Ὁσίζω: ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιζω ῥήματα διὰ τοῦ ι γράφεται. Ὁσειρήν: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ εἶρω τὸ ση μαῖνον τὸ συμπλέκω γίνεται εἶρη, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ Σειρήν. Ὁσπεῖσαι: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ σπένδω. Ὁστεῖχω: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἀντιπαρακεῖται γὰρ αὐτὸ τὸ στοίχω· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ο ἀντιπαρακεῖμενον ἔχουσι τὸ ε ἐγκείμενον· οἶον, στεῖβω, στοιβή. Ὁσειρά: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ εἶρω τὸ ση μαῖνον τὸ συμπλέκω γέγονεν εἶρά, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ σειρά· οἱ δὲ Δωριεῖς διὰ τοῦ η γράφουσιν αὐτὸ σηρά· καὶ ἐκ τούτου γνωρίζεται δίφθογγον ἔχειν· τρέπουσιν γὰρ ἐκεῖνοι τὴν ει δίφθογγον εἰς η. 261 Ὁσεισάχθεια: Σημαίνει δὲ τὸ ἀποσεῖεσθαι τὸ ἄχθος, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· κατὰ δὲ τὴν παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ. τῶν διὰ τοῦ εια προπαροξυτόνων. Ὁσαμάρεια: ει· Σαμάρεως γὰρ ἔγκειται ἡ γενική. Ὁσπειώ: Ἔστιν δὲ μία τῶν Νηρηίδων, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ σπέσος γέγονεν σπέσω, καὶ προσθέσει τοῦ ι Σπειώ· ὡσπερ χρέος, χρεῶ, χρεῖω· κλέος, κλεῶ, Κλειώ. Ὁσῶτειρα: Διὰ τῆς ει διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν ειραθη λυκῶν. Ὁσπεῖρα: Σημαίνει δὲ τὴν γυναῖκα τὴν μὴ τίκτουςαν, καὶ τὸν ἴστον τοῦ πλοίου· διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἐπὶ μὲν τοῦ ἴστοῦ, ἢ τῆς πώρου, ἢ τῆς τρόπης, ὅτι ἀπὸ τοῦ στερεὸν γέγονεν στέρω, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι στεῖρα, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς τῆς μὴ τικτούσης, ἀπὸ τοῦ στέρεσθαι γέγονεν στέρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι στεῖρα, διὰ τῆς ει διφθόγγου· οἰονεὶ ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν. Ὁσυνειδός: ει· συνειδέναί. Ὁσπεῖρω: Σπερῶ γὰρ ὁ μέλλων. Ὁσκαφεῖον: Ὡσπερ γὰρ ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ σκαφεύς. Ὁσειρίος: Ἔστιν δὲ ἀστήρ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, παρὰ γὰρ τὸ εἶρω τὸ σημαῖνον τὸ λέγω γέγονεν εἶριος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι Σείριος· ὁ γὰρ Σείριος λέγει καὶ μηνύει ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους· ἢ παρὰ τὸ σεσειρέναι γέγονεν σείριον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι σείριον· σεσηρέναι γὰρ καὶ χαίρειν ποιεῖ ἡμᾶς ὁ Σείριος, καύματος ὢν αἴτιος. Ὁσκιάδειον: ει, διὰ τὸν χαρακτήρα εἶρηται. Ὁσκειῖρω: Ἔστιν δὲ ὄνομα ληστοῦ, ὅστις πολλῆς φθορᾶς ἦν ἄξιος· καὶ γὰρ τοὺς παρερχομένους ἔρριπτεν ἐπάνω τῆς χελώνης, ἢ δεχομένη ἦσθιεν αὐτούς· γράφεται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ κείρω γέγονεν κείρων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ Σκείρων· τὸ δὲ κείρω διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται τῷ λόγῳ τοῦ σπειρω. Ὁσίαλον: ι· παρὰ τὸ

ἀφροδισίαλον τὸ ἐπισυναγόμενον τῷ στόματι. 262 Ὁστειριεύς: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ στερεὸν γέγονεν στεριεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ Στεριεύς διὰ δι φθόγγου. Ὁσιμόεις: Σιμόεντος γάρ. Ὁσυνήθεια: εἰ, διὰ τὸ εἶναι τὸ ἀρσενικὸν συνήθης, καὶ εἶναι καὶ προπαροξύτονον. Ὁστύππιον: Παρὰ τὸ τύπτω τύππιον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ στύππιον. Ὁσίδη: Ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως· τὰ εἰς διη βαρύτονα οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγω παραλήγεσθαι· οἶον, κνίδη· ἔστιν δὲ βοτάνη στυπτική· οὕτως καὶ Σίδη διὰ τοῦ ἰ. Ὁσελίδιον: Διὰ τοῦ ἰ, ὡς ψαλὶς ψαλίδιον. Ὁσπονδεῖον: Καὶ σπόνδειον μέλος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. Ὁστεῖρα: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς ζεῖρα· τὰ ἐκ συλλογῆς μικρὰ λιθίδια. Ὁσκαμωνεῖα: Διὰ τοῦ ω μεγάλου, καὶ εἰ διφθόγγου, κατὰ παράδοσιν. Ὁσωλοικία: ἰ ἀπὸ τοῦ σῶλοικος. Ὁσυνοδία: ἰ παρὰ τὸ σύνοδος. Ὁσφηκεῖον. εἰ· προπερισπᾶται. Ὁσίλουρος: ἰ, ἢ παράδοσις. Ὁσωματεῖον: εἰ, ἢ παράδοσις· Σωμάτιον δὲ καὶ προπαροξυ τόνως τὸ ὑποκοριστικόν. Ὁστοιχεῖον: εἰ, παρὰ τὸ στεῖχειν. Ὁστρατεῖα: Παρὰ τὸ στρατεύω· ἢ ἀξία· Ὁστρατεῖα· εἰ· ἢ ἔξοδος, καὶ βαρύνεται· Στρατιά· ἰ τὸ πλῆθος, καὶ ὀξύνεται. Ὁστρατιώτης: ἰ, παρὰ τὸ στρατιά, καὶ τὸ ω μέγα· τὰ διὰ τοῦ ω τῆς ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· ἢ καθαρεύει ἢ παραλήγουσα· οἶον, στρατιώτης· κυβεριώτης· τοξιώτης. Ὁσπῆλαιον: Εὐρέθη γὰρ καὶ σπηλάδιον· καὶ πάλιν τὰ διὰ τοῦ αἰον προπαροξύτονα οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, σπῆλαιον· σκύλαιον· ἔλαιον· τρόπαιον· καὶ ὅσα ὅμοια. 263 Ὁσπλάγχνον: Παρὰ τὸ πέλειν ἄγχιστα σπλάγχνα τινὰ ἀλλήλων, ἢ ἀντικρῦ. Ὁσκηνή: Τὰ δύο η· παρὰ τὸ σχῶ, σχηνή, καὶ σκηνή. Ὁσφαῖρα. Ὁσπαρτίον: Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος μακρὰ παραληγομένων διὰ τοῦ ἰον γινόμενα οὐδέτερα παροξύτονα πάντα διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οἶον, σπάρτος, σπαρτίον· θηρὸς, θηρίον· σταυρὸς, σταυρίον. Ὁσυμβούλιον· Σοβῶ· Σοβαρόσ. Ὁσορόσ: Τὸ μνημεῖον μικρόν· Σωρὸς τὸ σωρευόμενον μέγα. Ὁσπίλοσ· ἰ Ὁσηρικόν· Σκύψ· Σκαιότης· Σωληνάριον. Ὁσωσίασ: Παρὰ τὸ σώσω, Σωσίας· ὡσπερ παρὰ τὸ κινήσω, κινήσιας. Ὁσηγώρ: ἡ κατὰ παράδοσιν· κατὰ δὲ τὴν ἐτοιμολογίαν ἰ καὶ γὰρ ἐρμηνεύεται μικρὰ ἢ ταπεινὴ, ἢ γουν παρὰ τὸ σιγᾶν· ὁ γὰρ ταπεινὸς μὴ δυνάμενος καθ' ἑαυτὸν σιγᾶ.

ὉΤελχίν: ἰ, ὡς δικατάληκτον. ὉΤίρυνσ: ἰ Τίρυνθος γάρ. ὉΤραχίν: ἰ, ὡς δικατάληκτον. ὉΤέμμικος: ἰ Τέμμικξ γὰρ ἢ εὐθεῖα· τὰ δὲ εἰς ψ λή γοντα ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον. ὉΤιτάν: Διὰ τοῦ ἰ ἢ γὰρ παρὰ τὸ τίνω τὸ σημαῖνον τὸ ἀποδίδωμι γέγονεν Τιτάν καὶ Τιτάν, οἱ οὕτω διαπραττόμενοι ὥστε δοῦναι τιμωρίαν· ἢ παρὰ τὸ στένω γέγονεν Τιτάν· οἶονεἰ, οἱ τένονται τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς, λέγω δὲ τοῦ Οὐρανοῦ· τὸ δὲ Τιτάν διὰ τοῦ ἰ συνεσταλμένου ἔστιν· καὶ ἄλλως· τὰ εἰς αν οὐ παραλήγονται τῆ εἰ διφθόγγω· οἶον, Ἀκμάν· Παράν· τὸ γὰρ Ἀργεῖαν, ἔστιν δὲ ὄνομα ὄρους Μεσσηνίας, ἀπὸ τοῦ Ἀργεῖος ἔχειν τὴν δίφθογγον. ὉΤῖος: Ἡ πόλις ἰ, ὡς Κῖος. ὉΤιτῶ: Οὕτω δὲ λέγεται ἡ ἡμέρα, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ Τιτάν, Τιτᾶνος, γέγονεν Τιτᾶνος, καὶ ἐκεῖθεν ὑποκοριστικὸν Τιτῶ, ὡσπερ **** 264 ὉΤετιανός: ἰ ἀμφοτέρα· Ἰταλικότερον γὰρ ἔστιν ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ Ἑλιανὸς διελάβομεν. ὉΤεμενίτησ: ἰ παρὰ τὸ τέμενος. ὉΤαυρομενίτησ: ἰ παρὰ τὸ Ταυρομένιον. ὉΤοπίτησ: ἰ ὁμοίως. ὉΤυφύσ: ἰ ἐγράφετο· ὁ κανὼν ἐν τῷ Ἰλύς. ὉΤελεσίνοσ: ἰ, ὡς Ἀραγαντίνος. ὉΤαυρίνος· Τίρυσ: Ὁμοίως τοῦ ἰλύς· γίνεται δὲ καὶ πρόσθεσις τοῦ ν Τίρυνος. ὉΤρίτων: ἰ, ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ· τὰ εἰς ων λήγοντα, μὴ ὄντα κοινὰ τῷ γένει, οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγω παραλήγεσθαι· οἶον, Βίτων· κίτων· πρόσκειται κοινὰ τῷ γένει, διὰ τὸ γείτων καὶ ἡ γείτων· καὶ ἄλλως, ἐπειδὴ παρὰ τὴν τριῶν γενικὴν ἔστιν· Τριῶν καὶ Τρίτων· καὶ γὰρ ἕκαστος ποταμὸς τριῶν τινῶν με τέχει, γῆς, ἀέρος, ὕδατος. ὉΤριτογένεια: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ

εια προπαροξυτόνων, κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τοῦ ι· ἢ ἐπειδὴ παρὰ τὸ τρίτον γέγονεν Τριτογένεια· ἢ ἐπειδὴ παρὰ τὸ τριταῖα· οἶον, ἢ φαινομένη τριταῖα· καὶ γὰρ τῶν αὐτῶν φασὶν εἶναι αὐτὴν τῆ σελήνη· ἢ δὲ σελήνη τῆ τρίτη ἡμέρα φαίνεται· τὸ δὲ τριταῖα διὰ συνεσταλμένης τῆς τρίτης συλλαβῆς. 9Τιμή9: Διὰ τοῦ ι· παρὰ γὰρ τὸν τίσω μέλλοντα, ὅς ἦν ἀπὸ τοῦ τίνω ἐνεστῶτος, ὅστις καὶ ἐν συστολῇ εὔρηται· καὶ ἄλλως· ἐπειδὴ τὰ εἰς μὴ οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, σπηθαμή· τιμή· αἰχμή. 9Τίσανδρος9: Διὰ τοῦ ι· παρὰ γὰρ τὸν τίσω μέλλοντά ἐστὶν ὡς δέδεικται, ἢ παρὰ τὴν τιμῆς γενικὴν γέγονεν Τιμήσανδρος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Τίσανδρος. 9Τίμιος9: ἰ ἀμφοτέραι αἰ συλλαβαί, ἢ παράδοσις. 9Τίμων9: Διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ τιμή. 9Τιμωρία9: Διὰ τοῦ ι· ὁ δὲ λόγος περὶ τῆς ἀρχῆς· ἢ γὰρ παραλήγουσα συνέσταλται· διὰ τοῦ ι δὲ ἢ ἀρχή, ἐπειδὴ παρὰ τὸ τιμωρός ἐστὶν· τὸ δὲ τιμωρός διὰ τοῦ ι γράφεται, 265 ἐπειδὴ παρὰ τὸ τιμή καὶ τὸ ὠρῶ τὸ σημαῖνον τὸ φυλάττω γέγονεν. 9Τιμωρός9: Ὅμοίως, ἢ παρὰ τῷ τοῦ πυλωρός κανόνι. 9Ταχίων9: ἰ, ὡς βραδίων, πλὴν τοῦ χειρίων καὶ ἀρείων. 9Τιβήν9: Ἔστιν δὲ τρίπους, διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι γέγονεν τριβήν, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ τιβήν. 9Τάριχος9: Λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ γὰρ τὰ διὰ τοῦ ιχος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, Φροίνιχος· Ἰάμ βλιχος· σωτήριχος· πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ τεῖχος· τὸ δὲ τεῖχος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται καὶ τὰ παρ' αὐτῷ· οἶον, δίτειχος· τρίτειχος. 9Τίνυσθαι9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ τὸ τίνω τὸ σημαῖνον τὸ ἀποδίδωμι. 9Τίνω9: Σημαίνει δὲ τὸ ἀποδίδωμι, διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ τίω γέγονεν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν· τὸ δὲ ν ἐπὶ βαρυτόνων ῥημάτων διχρόνῳ μόνῳ πέφυκεν ἐπεντίθεσθαι· οἶον, θύω, θύνω· δύω, δύνω· πῖω, πίνω· οὕτως οὖν καὶ τίω, τίνω. 9Τετρίγει9: Ἀπὸ τοῦ τρίζω. 9Τρίβω9: Διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς βω οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, θλίβω· λήβω· πλὴν τοῦ στείβω· ἀμ εἰβω· λείβω, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ γενομένου ῥήματος εἰβω· βαβῶ, σημαίνει δὲ τὸ καθεύδω. 9Τελωνεῖα9: εἰ ἢ παράδοσις. 9Τίω, Τείω9: Ἰστέον ὅτι ἐστὶν τείω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ τίω διὰ τοῦ ι, ἐξ οὗ γίνεται τὸ τιμή· ἐκ μὲν οὖν τοῦ τείω, τοῦ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, γίνεται τεῖσις διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐκ δὲ τοῦ τίω, τοῦ διὰ τοῦ ι, γέγονεν τῖσις διὰ τοῦ ι· ὅπερ καὶ ἐπεκράτησεν. 9Τεισάμενος9 καὶ 9Τισάμενος9: Ἀπὸ μὲν τοῦ τείσω, τοῦ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, Τεισάμενος διὰ διφθόγγου· ἀπὸ δὲ τοῦ τίσω, τοῦ διὰ τοῦ ι, Τισάμενος διὰ τοῦ ι· ὅπερ καὶ ἐπεκράτησεν· Τισάμενος δὲ λέγουσιν ἐκ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ, λέγω 266 δὴ τὸν Ὁρέστην, τιμωρήσασθαι ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ διὰ τοῦ φόνου τοῦ οἰκείου πατρὸς, λέγω δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος. 9Τεῖρα9: Σημαίνει δὲ τὰ ἄστρα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἢ γὰρ παρὰ τὸ εἶρω, τοῦ σημαίνοντος τὸ λέγω, γέγονεν εἶρα, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ τ τεῖρα· καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνει τινὰ σημεῖα ἡμῖν, ὡς καὶ ὁ Ἄρατος δηλοῖ· ἢ παρὰ τὸ τεῖρεσθαι, τὸ σημαῖνον τὸ καταπονεῖσθαι, γέγονεν τεῖρα· καὶ γὰρ πολλοὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν καταπονοῦνται, καὶ γίνονται ἀστρόβλητοι, ὥσπερ καὶ ἐκ τῆς βροντῆς γίνονται ἐμβρόντητοι. 9Ταύχειρα9: εἰ, ἐπειδὴ καὶ εὔρηται καὶ χωρὶς τοῦ ι παρὰ Παρθενίω· ἐκεῖνος γὰρ εἶπεν Ταυχείριος τὸ ἐθνικόν. 9Ταυροκομεῖον9: εἰ, καὶ προπερισπᾶται, ὡς γλωσσοκομεῖον. 9Τεῖρεται9: Σημαίνει δὲ τὸ καταπονεῖται, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· τέρεται γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, καὶ ἔθος ἔχουσι τὸ ι τῆ εἰ διφθόγγῳ ἀποβάλλειν, καὶ διπλασιάζειν τὸ σύμφωνον· οἶον, φθειρῶ, φθέρῳ. 9Τεῖρω9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ αἰέρω· ἐκ δὲ τοῦ τεῖρω γίνεται τεῖρομαι, καὶ τεῖρεται. 9Ταμεῖον9: εἰ, παρὰ τὸ ταμιεύω, καὶ ταμιεῖδιον τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ ταμιεῖον· ἢ τρίτη διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ καὶ ὁ ταμίας καὶ ἀργυροταμίας. 9Τεῖχος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ τὸ τεχνῶ γέγονεν τεῖχος, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι τεῖχος· ἄλλως τε δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ἐπειδὴ ἀντιπαράκειται αὐτὸ τὸ τοῖχος. 9Τοῖχος9: Ὅμοίως.

9Τρείς9: Τὸ περισπώμενον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ ὤφει λεν διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, ἐπειδὴ τριῶν ἐστὶν ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, καὶ τρισὶν ἡ δοτικὴ· τὰ δὲ ἔχοντα κατὰ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι, καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οἶον, πόλις, πολίων, πόλιες· ὄφις, ὄφίων, ὄφιας· εἰ 267 οὖν τριῶν καὶ τρισὶν, δῆλον ὅτι καὶ τρεῖς διὰ τοῦ ι· καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ εἰς ι δῆλον ὅτι μακρὸν τρεῖς διὰ τοῦ ι· ὥσπερ πόλιες, πόλις· μάντις, μάντις· ἀλλὰ λέγει ὁ Τεχνικὸς ὅτι ἵνα μὴ συνεμπεσει τὸ τρεῖς ἐπιρρήματι, τούτου χάριν οὐκ ἐγράφει διὰ τοῦ ι, ἀλλὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· πρὸς ὃν ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι πρῶτον μὲν πολλαὶ εἰσι συνεμπτώσεις· ἰδοὺ γὰρ τὸ οὐκερῶ τρεῖς ἔχει συνεμπτώσεις· σημαίνει γὰρ τὸ οὐ λέγω, καὶ τὸ οὐ κείρω, καὶ τὸ οὐ φιλῶ· τί οὖν ἄτοπον καὶ τοῦτο γενέσθαι διὰ τοῦ ι καὶ συνεμπεσεῖν τῷ ἐπιρρήματι; καὶ ἄλλως, ὅτι οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ η γράφουσιν αὐτὸ τρῆς· ἔθος ἔχοντες τὴν εἰ δίφθογγον εἰς η τρέπειν· ἐστὶν οὖν εἰπεῖν αἰ τῖαν τοιαύτην δι' ἣν τὸ τρεῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῶν στοιχείων θέλει ἔχειν στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ὁ εἷς ἀριθμὸς ἔχει τὸ ε, ὅπερ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος ἐστίν· πάλιν ὁ δύο ἔχει τὸ δ, ὅπερ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος ἐστίν· πάλιν ὁ τέταρτος ἀριθμὸς ἔχει τὸ ε καὶ τὸ α, ἅτινα ἐκ τῶν ἐντὸς εἰς τῆς δεκάδος· τὸ δὲ ὀκτῶ δοκεῖ ἂν τιχεῖσθαι, τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχει στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι δυνάμει ἔχει στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· λέγουσι γὰρ οἱ φιλόσοφοι ὅτι παρὰ τὸ ἄγω δύο ἐστίν· τὸ δὲ ἄγω δύο ἔχει στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· λέγω δὴ τὸ α καὶ τὸ γ, καὶ τὸ δ· ὀκτῶ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἄγειν, δύο γὰρ τετράδας ἄγει· τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ τρεῖς ἀριθμὸς, ἐπειδὴ εἰ ἐγένετο διὰ τοῦ ι μόνου, οὐκ ἔμελλεν στοιχεῖον ἔχειν ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· [οἶον, τρις] τούτου χάριν προσέλαβεν τὸ ε, καὶ ἐγένετο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἐπειδὴ ἔχουσιν ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· οἶον, τρισκαίδεκα, ἔχει γὰρ τὸ α, καὶ τὸ δ, καὶ τὸ ε· τούτου χάριν ἀποβάλλει καὶ τὸ ε τὸ προσελθὼν διὰ τοῦ εὐρεθέντος στοιχείου ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῇ συνθέσει ὁ τρεῖς ἀριθμὸς ἀποβάλλει τὴν δίφθογγον, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, τρισκαίδεκατος μετὰ τοῦ σ· τὸ δὲ ἐπιρρήμα ἀποβάλλει ἐν τῇ συνθέσει τὸ σ· οἶον, τρίμινον· τρίπηχυς· τρίπους· πλὴν τοῦ τρίσφυλος· καὶ ἄλλως· ὁ τρεῖς 268 ἀριθμὸς διατί ἐν τῇ συνθέσει διὰ τοῦ ι γράφεται; ἐπειδὴ οὐδέποτε τὸ σκ ἐν συλλήψει ὄντα ἔχουσι τὴν εἰ δίφθογγον προηγούμενην, χωρὶς μιᾶς λέξεως καὶ ταύτης ἀμφιβαλλομένης· οἶον, Ἡρακλεῖσκος, Ἡρακλεῖσκος· παραδείγματα δὲ ταῦτα· βασιλίσκος· μεираκίσκος· ἀμέλει ἐστὶν εἶδω, εἴσω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ ἡνίκα προσελθὼν τὸ κ, διίσταται τὸ ι, καὶ γίνεται εἴσκω, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν εἰ δίφθογγον προηγεῖσθαι ἡνίκα ἐστὶν τὸ σκ ἐν συλλήψει· ἡνίκα δὲ γίνεται σύλληψις, ἀποβάλλει τὸ ε, καὶ γίνεται ἴσκω διὰ τοῦ ι· εἰ οὖν τὸ τρισκαίδεκατος κ ἔχει ἐν συλλήψει, οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 9Τρίς9: Τὸ ἐπιρρήμα διὰ τοῦ ι. 9Ταλαπεῖριος9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἢ γὰρ παρὰ τὸ τήλοθεν πεπηρακέναι γέγονεν ταλαπέριος, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ταλαπεῖριος· ἢ παρὰ τὸ τλήναι καὶ τὴν πείραν γέγονεν ταλαπεῖριος· οἶονεἰ, ὁ πολλὴν πείραν ὑπομείνας, τουτέστιν πολυπέριος· τὸ δὲ πείρα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ὡς δέδεικται. 9Τέλειος9: εἰ δίφθογγος· πρῶτον μὲν ὅτι λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι· οἶον, τέλος, καὶ τελῶς τὸ ἐπιρρήμα· δεύτερον ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων μὴ παραληγόμενα τὸ α διὰ τοῦ εἰος γινόμενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ὄνειδος, ὄνειδειος· ἔρκος, ἔρκειος· ἦθος, ἦθειος· οὕτως καὶ τέλος, τέλειος· πλὴν τοῦ τέμενος, τεμένιος. 9Τεῖνω9: Δίφθογγος· τενω γὰρ ὁ μέλλων. 9Ταπεινός9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ ἔδαφος γίνεται ἔδαφεινός διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ κατὰ ἄφεςιν τοῦ α δαφεινός, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τ καὶ τοῦ φ εἰς π ταπεινός· ἢ παρὰ τὸ πέδον γίνεται πεδεινός, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς α γίνεται ταπεινός· ἢ

παρὰ τὸ δάπεδον, δαπεδεινός, καὶ κατὰ συγκοπὴν δαπεινός, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τὸ τ ταπεινός· ἢ παρὰ τὸ πατῶ γέγονεν πατός· οἶονεῖ, ὁ πατούμενος τόπος, καὶ ἐκεῖθεν ταπεινός· ἢ παρὰ τὸ τάπης, τάπητος γέγονεν ταπητεινός, καὶ κατὰ συγκοπὴν ταπεινός. 269 ἨΤερεῖνα9: Σημαίνει δὲ τὴν ἀπαλήν· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὡσπερ γὰρ παρὰ τὸ μάκαρ, μάκαρος· καὶ τάλας, τάλανος· γίνεται μάκαιρα καὶ τάλαινα τὸ θηλυκόν, κατὰ προσθήκην τοῦ ι, οὕτως καὶ παρὰ τὸ τέρην, τέρενος, γίνεται τερεῖνα τὸ θηλυκόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ προσθήκην τοῦ ι. ἨΤίρος9: Ἔστιν δὲ ὄνομα ποταμοῦ, ι κατὰ παράδοσιν. ἨΤεῖραι9: Διὰ διφθόγγου· τέρρεται γὰρ οἱ Αἰολεῖς καὶ ὁ Ῥωμαῖος. ἨΤέρρα9: Ἡ γῆ παρὰ τὸ ἀεὶ καταπονεῖσθαι αὐτὴν τῇ ἀεὶ σπορίᾳ. ἨΤετράδειον9: Διὰ διφθόγγου, καὶ προπαροξύνεται· ἢ πα ράδοσις. ἨΤετράδιον9: Διὰ τοῦ ι τὸ ὑποκοριστικόν. ἨΤυμβωρυχία9: Τὸ ω μέγα. ἨΤριακονταέτης9 ἄνθρωπος ὄξυτόνος· Τριακονταετῆς δὲ χρόνος ἐστὶν τὴν σάρκα· διετῆς χρόνος ἐστὶν ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.

ἨΥποδεξία9: Σημαίνει τὸ ὑποδέχεσθαι, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος μὴ ἐχόντων ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω, διὰ τοῦ ια γινόμενα θηλυκὰ πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, κακός, κακία· ὑπόδεκτος, ὑποδεξία, διὰ τὴν σύνταξιν. ἨΥπηρεσία9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ ἀπὸ ἀρσενικῶν ἐχόντων τὸ τ διὰ τοῦ ια γινόμενα καὶ τρέποντα τὸ τ εἰς σ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἄλουτος, ἄλου σία· ἀθάνατος, ἀθανασία· οὕτως, καὶ ὑπηρετός, ὑπηρεσία. ἨΥπερίων9: Διὰ τοῦ ι· παρὰ γὰρ τὴν ἰὼν μετοχὴν γέγονεν ἨΥπερίων· καὶ ἄλλως· ἐπειδὴ τρέπει τὸ ω εἰς τὸ ο κατὰ τὴν γενικὴν· οἶον, ἨΥπερίονος· εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἐφύλαττεν τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰων διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, μὴ ὄντα συγκριτικὰ φυλάττοντα τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν· οἶον, ἨΤρεῖων, ἨΤρεῖωνος· Καδμείων, Καδμείωνος· ἨΑργείων, ἨΑργείωνος· πρόσκειται μῆσυγκριτικὰ, διὰ τὸ χερείων, χερείονος· ἀρείων, ἀρείονος. 270 ἨΥπερίδης9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· ὡσπερ γὰρ παρὰ τὴν ἀνὰ ἄνθρωπος γίνεται ἀνθρώπιος· καὶ παρὰ τὴν ὑπὸ, ὑπόσιος· οὕτως καὶ παρὰ τὴν ὑπὲρ, ὑπερος· κατὰ τὸν κανόνα ἔχοντα κ στοιχεῖον. ἨΥσμίνη9: Διὰ τοῦ ι· ὁ κανὼν· τὰ διὰ τοῦ ινη μονογενῆ, μὴ γινόμενα ἀπὸ ἐπιθέτων κύρια, ἀποστρέφονται τὴν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφήν· οἶον, ἨΩκεανίνη· ἨΕὐηνίνη· Ἠἰατρίνη· ἨΑδρι-στίνη· ἨΥσμίνη· καὶ τὰ ὅμοια. ἨΥγία9: Παρὰ τὸ ὑγίης, ὑγία· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκτείνον-τες τὸ α, καὶ καταβιβάζοντες τὸν τόνον, φυλάττουσι τὴν αὐτὴν γραφήν· τοῦτο δὲ τὸ ὑγία κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὴν εἰ δίφθογγον γίνεται ὑγεῖα, ὡσπερ ἨΑπολλω νία, ἨΑπολλωνεῖα. ἨΥλεῖον9: εἰ δίφθογγος τὸ τέμενος, ἢ παράδοσις. ἨΥεῖα9: εἰ δίφθογγος· μετουσιαστικόν γάρ· εἴρηται δὲ καὶ ὑεῖκόν δέρμα, καὶ γαστήρ ὑεῖα. ἨΥποδεῖται9: εἰ δίφθογγος, ἀντὶ τοῦ ὑποδεσμεῖται καὶ τοῦ ὑποδεσμεύεται μᾶλλον. ἨΥπισχνοῦμαι9: Διὰ τοῦ ι, κατὰ παράδοσιν. ἨΥττήνιος9: Ὄνομα κύριον. ἨΥφειμένος9: εἰ δίφθογγος, κατὰ παράδοσιν. ἨΥαίνα· ἨΥαίθριος9: Τὸ παι δίφθογγος· τὸ θρι ι, κατὰ παράδοσιν. ἨΦιλίων9: Σημαίνει δὲ τὸν προσφιλέστατον, διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐ θέλουσι τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, πλὴν τοῦ χερείων καὶ ἀρείων. ἨΦασιλίτης9: Ἀπὸ τοῦ φασίλιος ὀνόματος. ἨΦιλιτάς9: Διὰ τοῦ ι ἀμφοτέραι κατὰ παράδοσιν· τὰ γὰρ εἰς ας, εἴτε ὄξυτονα, εἴτε περισπώμενα ἀρσενικά, οὐ θέλουσι τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, ἨΞηᾶς· ἨΜητρᾶς· ἨΓλιᾶς· ἨΚερκιδᾶς· ἨἸστᾶς· καὶ ἨΦιλιτάς· πρόσκειται ἀρσενικά, διὰ τὸ πελειᾶς θηλυκόν. 271

ἨΦλῖος9: Ὄνομα πόλεως, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα ἀρσενικά οὐ θέλουσι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι· Κίος, ἔστιν δὲ

ὄνομα ποταμοῦ· βίος· δῖος· Χῖος· οὕτως καὶ Φλίος· πλὴν τοῦ μείος· λεῖος· θεῖος· Κεῖος ἀπὸ τοῦ κέω· πλεῖος· χρεῖος ὁ χρήζων· ἀρεῖος ὁ ἀσθενής· πρόσκειται ἀρσενικά, διὰ τὸ νεῖος ἄρουρα, σημαίνει δὲ τὴν ἀρε ουμένην γῆν. 9Φιλοικτίρμον9: Διὰ τοῦ ι· οὐχ ὡς ἐναντεῖος διὰ τῆς ει διφθόγγου· εἴρηται γὰρ ἐν τῷ τοῦ οἰκτίρμονος κανόνι. 9Φαρκίσι9: Σημαίνει δὲ τὴν ρυτίδα, διὰ τοῦ ι γράφεται τῷ λόγῳ τοῦ σφραγίς. 9Φιλονικῆσαι9 καὶ 9Φιλόνικοσ9: Ἐπὶ τοῦ τὴν νικην φιλοῦν τος διὰ τοῦ ι ἢ παράδοσις. 9Φιλονεικία9: Τὸ νει δίφθογγον. 9Φωλεός9: Ἔστιν δὲ ἡ κατεῖσδυσις τῶν ἐρπετῶν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φῶς ἀπολωλέναι. 9Φθία9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ια, εἴτε ἐπὶ πόλεως, εἴτε ἐπὶ χώρας, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, οὐ θέλουσι τῆ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· ἐπὶ χώρας· οἶον, Καππαδοκία· Ἀσία· Γαλατία· Ἰταλία· Λυκία· ἐπὶ δὲ πόλεως· οἶον, Φαρ-σαλία· Ἀπολλωνία· οὕτως οὖν καὶ Φθία· πρόσκειται πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ Ἀλεξάνδρεια· καὶ πάλιν δὲ διὰ τοῦ ι γράφεται τὸ Φθία· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ Φθίος κύριον ὄνομα γέγονεν· τὸ δὲ Φθίος διὰ τοῦ ι γράφεται κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Φλίος· καὶ ἄλλως, ἀπὸ τοῦ ἴφθιμος, ἴφθιμη, γέγονεν ἴφθια καὶ Φθία· οἶον, ἡ ἰσχυρῶν ἀνδρῶν γεννητική. 9Φθιῶται9: Διὰ τοῦ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Φθία γέγονεν, ὅπερ ὡς δέδεικται διὰ τοῦ ι γράφεται· ἰστέον δὲ ὅτι Φθιῶται μὲν ἕκα λούντο οἱ τοῦ Ἀχιλλέως· Φθίοι δὲ οἱ τοῦ Προτεσιλάου. 9Φιλήτησ9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· σημαίνει δὲ τὸν κλέπτην· καὶ λέγει ὁ τεχνικός· πολλὰ πάθη δίδωσι γὰρ ἀποβολὴ τοῦ υ τὸ ε· τὸ γὰρ ὑφειλέτης κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβὴν διὰ τῆς 272 ει διφθόγγου γράφεται· δίδωσι δὲ καὶ ἕκτασις τοῦ ε εἰς η· τὸ γὰρ ὑφειλέτης τὸ ε παραλήγεται· τὸ δὲ φιλήτης τὸ η· ὁ λέγων καὶ ὁ Τρύφων ὅτι εἰσὶ τινὰ ὀνόματα συμπάσχοντα τῷ δηλουμένῳ· οἶον, ἡμισυκύκλιον· λείπω, λιμός· οὕτως καὶ ἐν ταῦθα ἔπαθεν ἡ φωνὴ τὰ δηλούμενα· καὶ ἐν τῷ ὑφειλέτης γέγονεν φιλείτης· ἐπειδὴ γὰρ ἔνδειαν σημαίνει· ὁ γὰρ κλέπτης ἔνδειαν ποιεῖ· τούτου γὰρ χάριν καὶ φωνῆς ἔνδειαν ἐδέξατο, καὶ ἀπέβαλεν τὸ υ, καὶ τὸ ε, καὶ τροπὴν ἐποίησεν τοῦ ε εἰς τὸ η· κρείττων δὲ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ὡσπερ παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται οἰκέτης, καὶ παρὰ μάγῳ μαγέτης, οὕτως καὶ παρὰ τὸ φιλῶν γίνετα φιλέτης ἐν ἐκστάσει τοῦ ι, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, φιλήτης· φιλίτης γὰρ γέγονεν ὁ κλέπτης παρὰ τὸ φιλεῖσθαι κατὰ ἀντίφρασιν· οἶον, ὁ μισούμενος. 9Φοίνιξ9: Διὰ τοῦ ι· τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐ θέλουσι διφθόγγῳ παραλήγεσθαι. 9Φίκνον9: Ἔστιν δὲ ὄνομα ὄρου, διὰ τοῦ ι ἢ ἀρχῆ, τῷ κανόνι τῶν διπλῶν· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ αὐτὴ διὰ τοῦ ι, κατὰ παράδοσιν. 9Φοινίκη9: Διὰ τοῦ ι· πρῶτον μὲν ὅτι ἀπὸ τῆς Φοίνικος γε νικῆς· δεύτερον δὲ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ικη ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον· οἶον, δίκη· νίκη· χωρὶς τοῦ Εὐνίκη, ἔστιν δὲ ὄνομα μιᾶς τῶν Νηρηίδων· καὶ χωρὶς τοῦ φερεική, ἔστιν δὲ εἶδος δένδρου, ὅπερ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου διὰ τοῦ ι ἐκτεταμένου γράφει. 9Φρίκη9: Διὰ τοῦ ι· τῷ κανόνι τοῦ φοινίκος· καὶ ἄλλως, ὅτι παρὰ τὸ φρίσσω γέγονεν· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τοῖν δύο ςσ δίφθογγος εὐρίσκεται. 9Φιμός9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ σφίγγω γέγονεν σφιγγμός καὶ φιλιμός· τὸ δὲ σφίγγω διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ τὰ εἰς ὧν λήγοντα ῥήματα βαρύτερα, ἔχοντα δύο τὰ αὐτὰ σύμφωνα, οὐ θέλουσι τῆ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, τίλλω· πάλλω· αἴσσω· ἐλίσσω· οὕτως καὶ σφίγγω· πρόσκειται βαρύτερα, διὰ τὸ κρῆισσῶ. 273 9Φινεύσι9: Διὰ τοῦ ι· παρὰ γὰρ τὸ ἴφθι καὶ τὸν νοῦν γέγονεν· οἶον, ὁ ἰσχυρὸν ἔχων νοῦν· τὸ δὲ ἴφιος δέδεικται διὰ τοῦ ι γράφεσθαι· καὶ ἄλλως, τὰ εἰς εὐς οὐ θέλουσι τῆ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· οἶον, Ἀχιλλεύς· Δωριεύς· Ἐρετριεύς· Τηριεύς· ἀλιεύς· οὕτως οὖν καὶ Φινεύς· πλὴν τοῦ Νηλεύς. 9Φθεισὴνωρ9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἔστιν γὰρ φθειρῶ διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ φθίω διὰ τοῦ ι· ἔξ οὗ τὸ φθίσας· ἐκ τοῦ οὖν φθειώ, τοῦ διὰ τῆς ει διφθόγγου, γέγονεν φθεισὴνωρ. 9Φλία9: Διὰ τοῦ ι· παρὰ γὰρ τὸ θλίβω, ὅπερ δέδεικται διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, γέγονεν θλία, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ θ εἰς τὸ φ φλία· φλία δὲ ἐστὶν τὸ πλάγιον τῆς θύρας, ἐν ᾧ ἴσταται τις καὶ ἐπερείδεται. 9Φθείσιω9: Διὰ τῆς ει διφθόγγου

κατὰ παράδοσιν. 9Φθεισαι9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ φθείρω τὸ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γέγονεν· γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι ἐκ τοῦ φθίω τοῦ διὰ τοῦ ι. 9Φαείνω9: Ὅμοίως τοῦ ἀλεείνω, δίφθογγος. 9Φείδομαι9: εἰ δίφθογγος· παρὰ γὰρ τὸ φεύγειν τὸ δοῦναι γέγονεν φεύδομαι, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι φείδομαι· τὸ δὲ φιδως τὸ ῥηματικὸν ὃ σημαίνει τὸ φειδωλὸς, ἐπεκράτησεν διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. 9Φειδωλός9: Διὰ διφθόγγου· ὡς περὶ γὰρ παρὰ τὸ ἀμαρτῶ γέγονεν ἀμαρτωλός, οὕτως καὶ παρὰ τὸ φείδω γέγονεν φειδωλός· οἶονεῖ, ὁ φεύγων τοῦ δοῦναι, φευδωλός γάρ. 9Φειδυλος9: Παρὰ τὸ φείδομαι, εἰ δίφθογγος. 9Φεῖδων9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ὡς περὶ γὰρ παρὰ τὸ λάμπω γέγονεν Λάμπων, οὕτως καὶ φείδω, Φεῖδων. 9Φαινός· Φωτεινός9: εἰ δίφθογγος, ὡς ὀξύτονα· καὶ ἄλ λως, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς φαεννός καὶ φωτεννός λέγουσιν. 9Φερεζαῖος· Φθεῖρ9: εἰ δίφθογγος τὸ ἐπὶ τῆς σωματικῆς φθορᾶς· ἰστέον δὲ ὅτι εἰς εἰρ μονοσύλλαβα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενα τρία εἰσὶν· τὸ φθεῖρ τὸ ἐπὶ τῆς φθορᾶς τοῦ 274 σώματος· καὶ τὸ Εἶρ, ὄνομα δὲ τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὸ χεῖρ· καὶ τὸ μὲν φθεῖρ ἀπὸ τοῦ φθείρω· τὸ δὲ Εἶρ ἀπὸ τοῦ εἶρω τοῦ συμπλέκω· τὸ δὲ χεῖρ, ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς ἦρ φασὶν τρέποντες τὴν εἰ εἰς τὸ η· ἔστιν δὲ καὶ τὸ Σαπεῖρ. 9Φθίρον9: Ἰστέον ὅτι τὸ φθίρον ὄρος ἀκριτόφυλλον, ὁ Τεχνικός διὰ τοῦ ι γράφει, λέγων παρὰ τὸ φθῆρ τὸ ἐπὶ τοῦ υἰοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος. 9Φοιτῶ· Φωλέα9. 9Φόρος9: Τὸ τέλοςμα, καὶ φόρος ὁ τόπος. 9Φεῖδιππος9: εἰ δίφθογγος, παρὰ τὸ φείδω· ἐξ οὗ τὸ φείδομαι. 9Φρεῖατα9: Ἀπὸ τοῦ φρέατα, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι φρεῖατα. 9Φιλομειδής9: Ἡ παρὰ τὸ μέδειν τὸ βασιλεύειν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· ἢ παρὰ τὸ μειδιῶ, τὸ σημαίνον τὸ γελᾶν, γέγονεν φιλομειδής. 9Φθεία9: Ἰστέον ὅτι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως· εὖρητο γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι· Φθείας παρὰ τείχεσιν. 9Φωνήεις9: Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῇ φωνήεντος γενικῇ. 9Φιγαλεός9: Ὁ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἢ τοῦ δήμου· Φιγάλεια γὰρ δῆμος Ἀρκαδίας. 9Φθηρά9: Πόλις μεταξὺ Λακωνικῆς καὶ Πύλου τῆς Μεσηνίας οὔσα, ἀπὸ τοῦ φθέρω. 9Φορβεία9: εἰ δίφθογγος, ὡς παρειά· ὀχειά· ταῦτα κατ' οὐ σίας· τὸ δὲ ἀρειά κατὰ πράγματος, καὶ αὐτὸ δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ ἡ δωρειά. 9Φλωρέντως· Φλῶρος· Φιλία9: Παρὰ τὸ φίλος. 9Φοινίκεια9: Τὸ κει δίφθογγος τὰ γράμματα ἢ παρατέλευ τον ἢ τοῖς ἀπὸ τῶν Φοινίκων ὡς Καδμοῦ δικομίσαντος τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα. 275 9Φωνοεῖκεια9: Οἶονεῖ φωνεικῶνες. 9Φιάλη9: Διὰ τοῦ ι· πὶν γὰρ σιάλη ὡς νεῖφω, νεφέλη· ἀφ' ἧς ἔστιν εἰπεῖν **αλες τουτέστιν ἀθροῦν διὰ τὸ ἐξηπλῶσθαι. 9Φίτρος9: Διὰ τοῦ ι· οἶονεῖ, φύτρος· ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. 9Γλόγιος9: Διὰ τοῦ ι· χαρακτήρ γάρ ἐστι τριβραχέων ὀνομάτων, ἃ καὶ θέλει ὡς ἐπίπαν, κύρια μὲν ὄντα, παροξύνεσθαι, ἐπίθετα δὲ, προπαροξύνεσθαι. 9Φθίνω9: Διὰ τοῦ ι ἢ παράδοσις. 9Φιλόλογος9: Διὰ τοῦ ι· καὶ ὅσα ὅμοια. 9Φλυκτίς9: ι. 9Φθίω9: Διὰ τοῦ ι· παρὰ τὸ ἐφθιος· Φθειῶ διὰ διφθόγγου· ἀφ' οὗ τὸ φθείσω, ὅθεν καὶ φθόη.

9Χῖος9: Σημαίνει δὲ τὸν πολίτην τῆς Χίου· διὰ τοῦ ι γράφεται· ὡς περὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λέσβος, Λέσβιος, διὰ τοῦ ι, καὶ ἀπὸ τοῦ Σάμος, Σάμιος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ Χίος, Χίιος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ὡ εἰς ἓν μακρὸν Χῖος· ὡς περὶ δίος, δῖος· θέτι, θέτι. 9Χίλιοι9: Διὰ τοῦ ι· καὶ ὠφειλεν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς χέλλιοι λέγουσιν· τοῦτο δὲ ἔθος ἔχουσι ποιεῖν ἐπὶ τῶν γραφομένων διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἶον, φθεῖρω, φθέρρω· εἰ δὲ τις εἶποι ὅτι καὶ τὸ ι εἰς πέντε τρέπεται· οἶον, Πρίαμος, Πέρραμος· τρίτος, τέρτος· οὕτως οὖν καὶ τὸ χίλιοι διὰ τοῦ ι γραφόμενον χέλλιος γέγονεν παρ' αὐτὸ, κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς υ· λέγομεν ὅτι οἱ Αἰολεῖς τὸ ι τὸ συνεσταλμένον πεφύκασιν τρέπειν εἰς τὸ ε· οἶον Πρίαμος, Πέρραμος· τρίτος, τέρτος· κόπρια, κόπερρα· τὸ δὲ χίλιος τὸ ι μακρὸν ἔχει πῶς ἔτρεψεν τὸ ι εἰς ε· τὸ δὲ χίλιοι διὰ τοῦ ι γράφεται διὰ τοιαύτην αἰτίαν· πᾶς ἀριθμὸς ἐν τῇ ἀρχούσῃ κατὰ τὴν φωνὴν

συνεπίπτων ὀνόματι στοιχείου καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῷ φυλάττει γραφήν· οἶον, ὁ εἴκοσι ἀριθμὸς ἐν τῇ ἀρχούσῃ κατὰ τὴν φωνὴν συνεμπίπτει τὸ εἰ στοιχείῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῷ φυλάττει γραφήν· διὰ γὰρ τοῦ εἰ ἐκφέρεται· ἐπειδὴ οὖν καὶ τὸ χίλιοι 276 ἐν τῇ ἀρχούσῃ συνεμπίπτει τὸ χι στοιχείῳ, τὸ δὲ χι διὰ τοῦ ι γράφεται, τούτου χάριν καὶ τὸ χίλιοι διὰ τοῦ ι γράφεται. 9Χῖ9: Τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου· διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ πᾶν ὄνομα στοιχείου εἰς ι καταλήγον οὐκ ἔχει αὐτὸ ἐν διφθόγῳ γω· οἶον, ξι· πι· φι· ψι· οὕτως οὖν κᾶν χι διὰ τοῦ ι μόνου χωρὶς τοῦ ε· τοῦτο γὰρ ἔχει ἐν διφθόγῳ· καὶ ἐστὶν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογία· ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων ἀφ' ἑαυτῶν θέλουσιν ἄρχεσθαι· οἶον, ἄλφα ἀπὸ τοῦ α ἄρχεται· βῆτα ἀπὸ τοῦ β· εἰ οὖν τὸ ε τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου διὰ τοῦ ι ἐγράφετο, οὐκ ἤμελλεν ἀπὸ ἑαυτοῦ ἄρχεσθαι· τούτου οὖν χάριν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ἵνα εὐρεθῆ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενον. 9Χρίω9: Τὸ ἀλείφω διὰ τοῦ ι. 9Χαλκίον9: Θερμαντήριον τὸ σκεῦος. 9Χαλινόσ9: Διὰ τοῦ ι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς χαλλινὸς λέγουσιν· εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου χαλλενὸς εἶχε λέγεσθαι. 9Χαρῖνος9: Διὰ τοῦ ι. 9Χαρίσσιος9: Διὰ τοῦ ι· 9Χρυσίτης9: διὰ τοῦ ι. 9Χρῖμα9: Σημαίνει δὲ τὸ χρῖμα, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπεὶ δὴ οἱ Αἰολεῖς χρίμμα λέγουσιν, καὶ οὐχὶ χρέμμα· ἰστέον δὲ ὅτι ὡς περ λέγουσιν κρούμμα καὶ κρούσμα, οὕτως λέγεται χρίμα καὶ χρίσμα. 9Χιλόσ9: Σημαίνει δὲ τὴν τροφήν, καὶ ὀξύνεται, καὶ θηλυκῶς λέγεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιλος μὴ ὄντα οὐδέτερα, μήτε ἐν ἄρσει ὀξεία, μήτε σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται· πλὴν τοῦ Νεῖλος· οἶον, Τροῖλος· Ζωῖλος. 9Χορήγιον9 καὶ 9Χορηγός9: Τὸ χο μικρὸν παρὰ τὸ χέω· ὁ γὰρ χορηγὸς τοὺς χορευτὰς καὶ τοὺς ὑποκριτὰς συνῆγεν, καὶ συνεκρότει. 9Χοῖνιξ9: Διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα ἀποστρέφεται τὴν εἰ δίφθογγον. 9Χιράδες9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· χιράδες δὲ εἰσὶν αἱ τῶν χειρῶν ῥαγάδες· καὶ ὠφείλειν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι, 277 ἐπειδὴ παρὰ τὸ χεῖρ γέγονεν· ἀλλ' ἴσως ἀπεβάλετο τὸ ε, ὡς περ τὸ λείβω λιβάς· κρεῖττον δὲ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι συνέπαθεν ἡ φωνὴ τὸ σημαίνον· ἐπειδὴ γὰρ τὸ χεῖρας ἔνδειαν τινὰ σημαίνει· τὰς γὰρ τῶν χειρῶν ῥαγάδας δηλοῖ, ἡ δὲ ῥαγὰς πρὸς τὸ ὀλόκληρον ἔνδειαν ἔχει· τὸ γὰρ ἔχον ῥαγάδας οὐκ ἔστιν ὀλόκληρον· τούτου χάριν καὶ ἔνδειαν φωνήεντος ἀνεδέξατο, φημί δὲ τοῦ ε· καὶ τὸ λιμὸς ἀπὸ τοῦ λείπω γενόμενον οὐκ ἐφύλαξε τοῦ λείπω τὴν δίφθογγον. 9Χίλων9: Ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ εὔρηται καὶ ἐν συστολῇ παρὰ Καλλιμαχῶ· οἶον, Σόλων ἐκεῖνος δὲ ὡς Χίλων ἀπέστειλεν· ἔστιν δὲ χολίαμβον. 9Χελιδών9: Διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς δων λήγοντα θηλυκὰ ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι· χελιδών δὲ λέγεται, ἢ παρὰ τὸ τὰ χεῖλη δονεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὰ χεῖλη οἰδάνειν· ἢ παρὰ τὸ τοῖς χεῖλεσιν ἄδειν. 9Χίμετρα9: Διὰ τοῦ ι κατὰ παράδοσιν. 9Χόριος9: Διὰ τοῦ ι· καὶ Χορεῖος διὰ δίφθογγου· ὁ τόνος ἐπὶ διαφορὰ καὶ ἡ γραφή. 9Χείρων9: Τὸ συγκριτικόν, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς χέρρων λέγουσιν· γέγονεν δὲ παρὰ τὸ χεῖρ χείρων· χείρων γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐλαττοῦσθαι κατὰ τὰς χεῖρας. 9Χαλκεῖος9: εἰ δίφθογγος· μετουσιαστικόν γάρ. 9Χλωρον9: Τὸ χω μέγα κατὰ παράδοσιν, ἢ τὸν κανόνα τοῦ πυλωρός. 9Χαραδριός9: Διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ χαίρειν γὰρ τοῖς ἰδίοις· ἐλῶδες γράφεται τὸ ὄρνενον. 9Χάρεια9: εἰ δίφθογγος, ὡς προπαροξύτονον. 9Χαλκοβάρεια9: εἰ δίφθογγος. 9Χαλκεῖον9: εἰ δίφθογγος· χαλκεύω γάρ. 9Χοριόν9: Διὰ τοῦ ι τὸ ἐλουτρὸν τῶν βρεφῶν, παρὰ τὸ χορεῖν. 9Χρεῖα9: εἰ δίφθογγος· παρὰ γὰρ τὸ χρέος γέγονεν χρέα, καὶ μετὰ τοῦ ι χρεῖα. 278 9Χίτρον9: Διὰ τοῦ ι· ἡ χιδρὸν, ἄλευρον τὸ ἐξ ἀπαλῶν κριθῶν· ἢ οἱ χλοροὶ πυροί. 9Χρεωφειλέτης9: εἰ· καὶ χρεοφειλέτης λέγεται. 9Χεῖα9: εἰ δίφθογγος ἢ κατάδυσσις τῶν ὄφρων· παρὰ γὰρ τὸ χῶ, τὸ σημαῖνον τὸ χωρῶ, γέγονεν χέα, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι χεῖα. 9Χεῖρες9: εἰ δίφθογγος· χέρρες γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς. 9Χοιροτροφεῖον9: Ἡ παρατέλευτος κατὰ παράδοσιν. 9Χοῖρος9: οἱ δίφθογγος, παρὰ τὸ χοῦν αἶρειν. 9Χεῖλος9: εἰ δίφθογγος· χέλλος γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ὡς περ

κείρω κέρρω· ἢ παρὰ τὸ χρέω γέγονεν χέλος, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι χεῖλος· εἰς αὐτὸ γὰρ ἔχονται αἱ τροφαί. ὉΧρείω9: Σημαίνει δὲ τὸ χρεισμοδῶ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ χρέος γέγονεν χρέω, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι χρεῖω· τοῖς γὰρ χρεῖαν ἔχουσι τὸ ἀληθὲς μαθεῖν χρεισμοδεῖ ὁ τόπος. ὉΧρίω9: Σημαίνει δὲ τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ ἴσως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ χρεῖω τοῦ ἐπὶ χρεισμοδῶ· ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ τὰ εἰς πτω οὐ θέλουσι τῆ εἰ διφθόγγω παραλήγεσθαι· οἶον, νίπτω· ρίπτω· πλὴν τοῦ φιλαλείπτω· γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ χρίπτω χρίω· πλὴν τοῦ ἀνερείπτω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀρπάζω, ἐξ οὗ τὸ ἀνηρείψαντο. ὉΧλαῖνα9: αἱ δίφθογγοι ἢ χλαμύς· ἴστέον ὅτι διαφέρει χλαῖνα, χλαμῦδος, καὶ χλανίδος· χλαῖνα μὲν γὰρ ἔστι τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον παρὰ τὸ χλαίνειν· χλανὶς δὲ ἢ λεπτή τὴν ἐργασίαν καὶ τρυφερά· χλαμύς δὲ ἢ περιφερὶς, ἡγουν τὸ λεγόμενον σαγομάντιον. ὉΧυτρεῖα9: εἰ δίφθογγοι· τὰ τῶν χύτρων ὄστρακα, ἡδὴ δὲ καὶ ἐπὶ πάντα ὄστράκου ἐτάττετο. ὉΧεῖμων9: εἰ δίφθογγοι παρὰ τὸ χέω. ὉΧεῖμαστον9: Τὸ ἐπιτήδιον ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ χειμῶνος. 279 ὉΧεῖρ9: παρὰ τὸ ἔχειν. ὉΧηρεῖα9: Παρὰ τὸ χηρεύω. ὉΧρήζω9: Μετὰ τοῦ ι· χρήζω γάρ. ὉΧιτών9: Διὰ τοῦ ι· εἰσὶ τινὰ ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα. ὉΧῶσαι9: Μέγα κατὰ παράδοσιν· ἢ παρὰ τὸ χῶ χῶσω. ὉΧαίτη9: Παρὰ τὸ κρατῶ, κράτη, καὶ χαίτη. ὉΧειρὶς, Χειρίδος9: Σημαίνει τὸ χειρομανικόν.

ὉΨιθυροί9: Διὰ τοῦ ι, κατὰ παράδοσιν. ὉΨωφίς9: Διὰ τοῦ ι, διὰ τὴν κατάληξιν. ὉΨάλιον9: Διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ καὶ συστέλλεται. ὉΨέλλιον9: ι, ὅτι συστέλλεται. ὉΨηφίς9: ι, διὰ τὴν κατάληξιν. ὉΨιμύθιον9: Διὰ τοῦ ι ἀμφοτέραι. ὉΨίξ9: ι, διὰ τὴν κατάληξιν. ὉΨιλῆ9: Διὰ τοῦ ι· ἀπ' ἄκρου γὰρ τῶν χεῖλεων προφέρεται, ὡσπερ ἢ δασεῖα, ἡτις ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι εὗρηται, καὶ τῆς δα ἐπὶ τὸ ἀθροῦν πνεῦμα ἢ δασεῖα. ὉΨίσαι9: Διὰ τοῦ ι ἢ παράδοσις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ψωμίσαι, καὶ βραχὺ θρέψαι μετὰ ποιοῦ τινὸς ἤχου. ὉΨωμίσαι9 καὶ ὉΨωμίον9: ω καὶ ι ἢ παράδοσις. ὉΨευδίς9: ι, διὰ τὴν κατάληξιν. ὉΨυχεινός: Ψεῖρει9 εἰ δίφθογγοι ἢ παράδοσις. ὉΨευδομαντεία9: εἰ δίφθογγοι, ἐκ τοῦ μαντεύω. ὉΨῆφοσ9: Ἡ παράδοσις. ὉΨόγοσ9: Παρὰ τὸ ψέγω· ὉΨόγειοσ9 εἰ δίφθογγοι, καὶ προ-παροξύνεται· ἔνθεν καὶ οὐδέτερον παρὰ τὸ ψόγεια. ὉΨωμίς9: ι ἢ καταλήγουσα γάρ. ὉΨιλὸσ9, καὶ ὉΨιλῆ9, καὶ ὉΨίλιον9: Διὰ τοῦ ι. ὉΨωφίς9: ι διὰ τὴν κατάληξιν. ὉΨύλλειον9: Ἡ βοτάνη εἰ δίφθογγοι· ὡς πράσειον καὶ ἑλένειον ἢ παράδοσις. ὉΨαίρειν9: εἰ δίφθογγοι Ἀττικοὶ τὸ κινεῖν καὶ ψαύειν· κέ-χρηται δὲ τῆ λέξει ἐπὶ τῶν ἰστίων. 280 ὉΨαιδρόν9: αἱ δίφθογγοι, τὸ φαιδρὸν Κύπριοι. ὉΨαῖμα9: αἱ δίφθογγοι, τὸ ὀλίγον· καὶ ψαῖσμα τὸ ὀλιγόσιτον. ὉΨαινάθιον9: αἱ δίφθογγοι, τὸ ψευδὲς καὶ μάταιον. ὉΨαίνυον9: αἱ δίφθογγοι τὸ ἀχρεῖον, ἢ παράδοσις. ὉΨαιστόν9: αἱ δίφθογγοι· ἔστιν δὲ εἶδος πλακοῦντος, ὃ δι' ἀλφίτων παρασκευάζων, ἀπὸ τοῦ ψαῖσθαι καὶ ψῶχεσθαι· ὅθεν καὶ ψωμοὶ καὶ ψίχες τὰ μικρὰ θρέμματα. ὉΨυχραινόμενος9: Ἀντὶ τοῦ ψυχρὰ πράσσων· τὸ χραι δί-φθογγοι. ὉΨηλαφῶ9: Τὸ ψη η· ὅθεν γινώ. ὉΨιλαφῶ9: Διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ ψιλῶς ἄπτεσθαι ὁ μάγειρος.

ὉΨοχοφορίον9 καὶ ὉΨοχοφορία9: Ἀπὸ παρακειμένου δὲ ἔστιν τὸ ο· ἦν γὰρ ὄσοχοφῶ· οἴσχη δὲ ἔστιν τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα. ὉΨόνιον9: Διὰ τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ θοίνιον καὶ ἐνθοίνιον. ὉΨρίων9: Διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ καὶ Εὐριπίδης συνέστειλεν. ὉΨρεῖτησ9: Ὁρεδὸς γάρ. ὉΨκεῖα9: εἰ δίφθογγοι· ὡκέα γὰρ καὶ ὡκέη. ὉΨφέλεια9: εἰ δίφθογγοι ἢ παράδοσις· ὁ Πολιτικὸς δὲ διὰ τοῦ ι, καὶ προπαροξύνεται· παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ καὶ εἰ δίφθογγοι, καὶ προπαροξύνεται ὡς προμήθεια. ὉΨρολογεῖον9: εἰ δίφθογγοι· εἴρηται καὶ ὡς ἡμερολογεῖον. ὉΨοστιεῖται9: Ἀπὸ τοῦ ὠστιζω, ὃ δηλοῖ τὸ ὠθοῦμαι· ὡς τὸ βαδιεῖται καὶ αἰκιεῖται τῆ εἰ διφθόγγω

παραλήγοντα, ὡς τὸ ὤσει καὶ οἶονεῖ. Ὠκυτόκειον9: εἰ δίφθογγος· καὶ γὰρ ὠκυτοκεύς. Ὠδεῖον9: εἰ δίφθογγος, ὡς γράφω, γραφεῖον· πέμπω, πομ-πεῖον· ἄδω, ὠδεῖον. Ὠκειλεν9: εἰ δίφθογγος, ἐπὶ τοῦ προσωθῆναι ναῦν. Ὠτειλή9: Ὠτέλλω γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ τραύματα· Ἀττικοὶ δὲ οὐλήν λέγουσιν. Ὠψεῖον9: Ὀπτικῶς εἶχον· εἴρηται δὲ καὶ ὤψεον. ἐγὼ δέ τοι καὶ πάλιν ὄψεον. 281 Ὠιαί9: Σὺν τοῦ ι ἡ παράδοσις, ὅτε σχετλιασμοῦ ἐστὶν ἐπίρ-ρημα. Ὠνηματιαῖος9: αἰ ἡ παράδοσις. Ὠπιδαῖος9: αἰ, καὶ προπερισπᾶται· ἔστιν δὲ ἐπὶ ἔθλους. Ὠραῖα9, καὶ Ὠραῖος9, καὶ Ὠραιέστατος9: αἰ δίφθογγος ὅλα ἡ παράδοσις. Ὠριαίνεσθαι9: αἰ δίφθογγος· ἀπὸ τοῦ ὠραῖζεσθαι· Ὠσφραί-νεται9. Ὠχραίνεται9: αἰ δίφθογγος, ἀντὶ τοῦ ὠχρεία. Ὠδίν9: ι, ὡς δικατάληκτον. Ὠδή9: Μετὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ ἄδω, ἀοιδῆ καὶ ὠδή. Ὠῖα9: Τὸ τοῦ χιτῶνος ἄκρον, μετὰ τοῦ ι ἡ παράδοσις. Ὠκωμιδός· Μελωιδός· Ῥαψωιδός9: Σὺν τῷ ι παρὰ τὸ ὠδή. Ὠιόν9: Τὸ τῆς ὄρνις σὺν τοῦ ι. Ὠῖμοι9: Διχῶς ἐκ τοῦ οἴμμοι. Ὠτε9: Σὺν τῷ ι, ἀντὶ τοῦ ὠσειτε. Ὠδίσ9: Διὰ τοῦ ι τῆς καταλήξεως ἔνεκεν. Ὠμός9: Ὑποδύτης καλεῖται ὁ ἔσωθεν χιτωνίσκος· ἐπενδύ-της δὲ ὁ ἔξωθεν. Ὠάλιν9: Ἐπίρρημα συντακτικόν· Ὠνάστα9· ἐπίρρημα παρα-κελεύσεως· Ὠμέλει9· ἐπίρρημα συλλήψεως· ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Ὠτί9· ἐπίρρημα ἀπορητικόν. Ὠπολύ9: Ἐπίρρημα ποσότητος δηλωτικόν. ὨἌρα· Ὠνμοι9: Ἐπιρρήματα ἀπορρήτικα· Ὠούκοῦν9· σύν-δεσμος ἐναντιωματικός· ὁμοίως καὶ Ὠλοιπόν9. Ὠσχεδόν9: Ἐπίρρημα συγκριτικόν, σημαίνει δὲ παρὰ μικρόν. Ὠῖμοι9, καὶ Ὠμοι9, καὶ Ὠοῖαι9: Ἐπιρρήματα σχετλια-στικά· ὨἌπαξ9 ἀριθμοῦ δηλωτικόν. 20Χριστὲ ἀεὶ μοι δίδου χάριν20.